

การศึกษาค้นคว้าอิสระ

ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)
และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF)

**FACTORS AFFECTING DEMAND FOR LONG TERM EQUITY
FUND (LTF) AND RETIREMENT MUTUAL FUND (RMF)**

นางสาวสรัญญา เป่งฉวี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พ.ศ. 2558

การศึกษาค้นคว้าอิสระ

เรื่อง

ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)
และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF)

Factors Affecting Demand for Long Term Equity Fund (LTF)
and Retirement Mutual Fund (RMF)

โดย

นางสาวสรัญญา เป่งนวี

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ)

พ.ศ. 2558

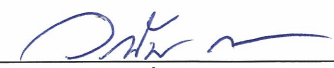
สัญญา เปล่งฉวี 2558: ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษาคณิศร วัชรวิทย์ รองศาสตราจารย์วันนันทกิตติอัมพานนท์, M.A. 133 หน้า

วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เพื่อศึกษา 1) การตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 2) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ 3) ระดับความสำคัญของส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และ 4) ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามทำการสอบถามกลุ่มคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 ตัวอย่าง ประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ไคสแควร์ และแบบจำลองโลจิสติก (Logit Model) ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลการศึกษาพบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีสถานภาพโสด ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 80,001 บาทขึ้นไป 2) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้มีความสัมพันธ์กับประเภทกองทุนรวมที่ลงทุน ความถี่ในการซื้อหน่วยลงทุน มูลค่าเงินลงทุน ช่วงเวลาที่ซื้อหน่วยลงทุน และสถานที่ที่ซื้อหน่วยลงทุน วัตถุประสงค์ในการลงทุนเพื่อนำไปลดหย่อนภาษี และมีการลงทุนกับบลจ.กรุงศรี และ บลจ.บัวหลวง มากที่สุด และมีการลงทุนในช่วงเดือน ตุลาคม – ธันวาคม มากที่สุด 3) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญของส่วนประสมทางการตลาดในด้านผลิตภัณฑ์มากที่สุด 4) ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ จากการวิเคราะห์ตามแบบจำลองโลจิสติก พบว่า ตัวแปรรายได้ ระดับการศึกษา และเพศ มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุน ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนควรศึกษาและทำความเข้าใจกับปัจจัยส่วนบุคคลและพฤติกรรมการซื้อหน่วยลงทุนของผู้บริโภค รวมทั้งทำความเข้าใจเกี่ยวกับระดับความสำคัญของส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุน และควรมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาดต่างๆ เช่น การจัดรายการส่งเสริมการขาย เป็นต้น เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคและกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดได้อย่างถูกต้อง และควรเน้นกลุ่มนักลงทุนที่เป็นเพศชาย ที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป และมีรายได้ตั้งแต่ 20,001-40,000 บาทขึ้นไป

สัญญา เปล่งฉวี
ลายมือชื่อนิติ

ลายมือชื่อประธานกรรมการ

03 / 08 / 2558

Sarunya Plengchawee 2015: Factors Affecting Demand for Long Term Equity Fund (LTF) and Retirement Mutual Fund (RMF). Master of Economics (Business Economics), Major Field : Business Economics, Department of Economics. Independent Study Advisor : Associate Professor Woranun Kittiampanont, M.A. 133 page

The purposes of this study were to examine 1) decision on purchasing LTF and RMF unit trust by personal characteristics factors 2) relations between personal characteristics factors and LTF and RMF unit trust purchasing behavior 3) the importance level of the marketing mix that affected decision on purchasing LTF and RMF unit trust and 4) factors that affected the Bangkok investors' demand for LTF and RMF unit trust. Collected data by using the questionnaires, the sample of the study were 400 working-aged people, residing in Bangkok. Statistical package was used for data processing and Statistics including Percentage, Mean, Standard Deviation, Chi-square, and Logit Model were employed for data analysis at the statistical significance level of 0.05.

The study revealed that 1) most respondents were single male, aged 31-40, holding postgraduate degrees and, working as private company employee with average monthly income at 80,001 baht and above 2) personal characteristics factors comprising gender, age, marital status, level of education, career and, income related to type of invested funds, frequency of purchasing unit trust, value of investments, transaction period, and transaction venues. The investment purpose was for tax deduction. BBL and Krungsri were the most selected asset management companies. Most respondents invested in LTF and RMF during October – December. 3) the most important marketing mix for most respondents was in aspects of product 4) according to the analysis by Logit model, it was found that income, education level and gender affected the demand for unit trust at the statistical significance level of 0.05.

Referring to the results, owing to the unstable economics, the asset management companies should study and understand the factors of personal characteristics and unit trust purchasing behavior of the consumers as well as learn about importance level of marketing mix affecting decision to purchase unit trust. The promotional activities such as sales promotion etc. should be organized to meet the demand of the customers and to plan the proper marketing strategies accordingly. The companies should focus on the target consumers, especially the group of male investors, with bachelor or higher degree and monthly earnings from 20,001 to 40,000 baht or higher.

Sarunya Plengchawee
Student's Signature

 03 / 08 / 2015
Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลงได้เนื่องจากความกรุณาและช่วยเหลืออย่างสูงของรองศาสตราจารย์ วรรณัท กิตติอัมพานนท์ ประธานกรรมการที่ปรึกษา และผู้ช่วยศาสตราจารย์ วลัยภรณ์ อัดตะนันท์ ซึ่งได้กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าให้คำแนะนำ คำปรึกษา ตลอดจนให้ความช่วยเหลือแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ทำให้การศึกษาครั้งนี้มีความสมบูรณ์และมีคุณค่า ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้ความรู้ ให้แนวทางการศึกษา ตลอดจนแนวคิดต่างๆ ที่ได้นำมาใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่โครงการปริญญาโท เศรษฐศาสตรบัณฑิต ภาคพิเศษ ทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือในการติดต่อประสานงานให้ลุล่วงไปด้วยดี ขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ทำให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สมบูรณ์ ตลอดจนขอขอบคุณแหล่งข้อมูลวิทยุภัณฑ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอันเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

สุดท้ายนี้ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ผู้บังคับบัญชา พี่ น้อง และเพื่อนๆ ทุกท่านที่คอยเป็นกำลังใจและให้ความช่วยเหลือจนกระทั่งการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สำเร็จลงไปด้วยดี ส่วนที่ดีของการศึกษาค้นคว้านี้ผู้ศึกษาขอมอบแด่ผู้มีพระคุณทุกท่าน หากมีข้อผิดพลาดประการใดผู้ศึกษาขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว และขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

สรัญญา เปล่งฉวี

กรกฎาคม 2558

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(8)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	6
ขอบเขตการศึกษา	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
นิยามศัพท์	7
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	10
ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง	10
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)	
และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF)	35
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	45
กรอบแนวคิดในการศึกษา	50
สมมติฐานในการศึกษา	52
บทที่ 3 วิธีการศึกษา	53
วิธีการเก็บข้อมูล	53
วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	58
บทที่ 4 ผลการศึกษา	67
ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับ	
การตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว	
และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	68

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับ พฤติกรรมการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	75
ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ระดับความสำคัญของส่วนประสมทางการตลาด ที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	102
ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุน กองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	108
ส่วนที่ 5 ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	113
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ	114
สรุปผลการศึกษา	114
ข้อเสนอแนะ	116
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	119
ภาคผนวก	122
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	123
ภาคผนวก ข ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุน กองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	130
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	133

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ พ.ศ. 2552-2556	3
2	การเปรียบเทียบระหว่างการออมและการลงทุน	22
3	ข้อมูลส่วนบุคคลด้านเพศจำแนกตามการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวม LTF/RMF	69
4	ข้อมูลส่วนบุคคลด้านอายุจำแนกตามการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวม LTF/RMF	70
5	ข้อมูลส่วนบุคคลด้านสถานภาพการสมรสจำแนกตามการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุน กองทุนรวม LTF/RMF	71
6	ข้อมูลส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาจำแนกตามการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุน กองทุนรวมLTF/RMF	72
7	ข้อมูลส่วนบุคคลด้านอาชีพจำแนกตามการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวม LTF/RMF	74
8	ข้อมูลส่วนบุคคลด้านรายได้จำแนกตามการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวม LTF/RMF	75
9	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับประเภทกองทุนรวมที่ลงทุน	76
10	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านเพศกับประเภทกองทุนรวมที่ลงทุน	77

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
11	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุกับประเภทกองทุนรวมที่ลงทุน	78
12	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพการสมรสกับประเภทกองทุนรวมที่ลงทุน	79
13	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษากับประเภทกองทุนรวมที่ลงทุน	80
14	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้กับประเภทกองทุนรวมที่ลงทุน	81
15	วัตถุประสงค์ในการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว	82
16	การเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมหุ้นระยะยาว	82
17	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความถี่ในการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว	83
18	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศกับความถี่ในการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว	84
19	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับความถี่ในการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว	85
20	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้กับความถี่ในการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว	86

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
21	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับมูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว	87
22	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศกับมูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว	88
23	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุกับมูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว	89
24	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพการสมรสกับมูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว	90
25	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษากับมูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว	90
26	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้กับมูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว	92
27	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับสถานที่ทำการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว	92
28	ช่วงเวลาซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว	93
29	วัตถุประสงค์ในการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	93
30	การเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	94

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
31	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความถี่ในการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	95
32	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับมูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	95
33	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศกับมูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	96
34	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุกับมูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	97
35	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพการสมรสกับมูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	98
36	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้กับมูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	99
37	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับสถานที่ที่ซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	100
38	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้กับสถานที่ที่ซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	101
39	ช่วงเวลาซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	101

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
40	ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลระดับความสำคัญของ ส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุน	103
41	เมตริกแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ ในแบบจำลองของปัจจัยที่มีผลต่อ ความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการ เลี้ยงชีพ	109
42	ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้น ระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	110
ตารางผนวกที่		
1	ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้น ระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	132

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	การเจริญเติบโตของกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	5
2	กรอบแนวความคิดในการศึกษา	51

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

คนส่วนใหญ่คุ้นเคยกับการออมเงินไว้ในธนาคาร หรือไม่ก็ซื้อประกันชีวิต อย่างไรก็ตามในปัจจุบันมีเครื่องมือทางการเงินหลากหลายประเภทเกิดขึ้น เพื่อเป็นทางเลือกให้ผู้ที่มิเงินออมสามารถนำเงินของตนไปออมเพื่อให้เกิดผลประโยชน์ นอกจากการออมเงินไว้กับธนาคาร และการซื้อประกัน หนึ่งในทางเลือกเหล่านั้นคือ การออมถึงลงทุนในกองทุนรวม ซึ่งกองทุนรวมเป็นที่รู้จักในระยะเวลาไม่กี่ปีที่ผ่านมา เป็นการนำเงินของนักลงทุนรายย่อยมารวมกัน โดยนักลงทุนจะได้หน่วยลงทุนเป็นหลักฐานการมีส่วนร่วมตามสัดส่วนในกองเงินทุนดังกล่าว และมีมืออาชีพทางด้านการลงทุนทำหน้าที่นำเงินไปลงทุน เพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่มากขึ้น มีอาชีพดังกล่าวคือบริษัทจัดการกองทุน โครงการกองทุนรวมจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อบริษัทจัดการกองทุนได้ยื่นขอจัดตั้ง และจัดการโครงการต่อสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) เมื่อบริษัทจัดการกองทุนได้รับอนุญาตให้จัดตั้งโครงการแล้ว บริษัทจัดการกองทุนจะทำหน้าที่จัดการลงทุนตามโครงการจัดการลงทุนรวม โดยการออกหน่วยลงทุนของแต่ละโครงการจำหน่ายแก่ประชาชน เพื่อนำเงินจากการจำหน่ายหน่วยลงทุนนั้นไปลงทุนตามวัตถุประสงค์ และนโยบายการลงทุนของแต่ละโครงการที่ตั้งไว้

บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมแห่งแรกของไทยได้จัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2518 โดยความร่วมมือกันระหว่างรัฐบาลไทยและบรรษัทการเงินระหว่างประเทศ (International Finance Corporation – IFC) ซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งของธนาคารโลก และได้มีการจัดตั้งและจัดการกองทุนรวมโครงการแรกในปี พ.ศ. 2520 ภายใต้ชื่อ “โครงการกองทุนสินิบุญ” ด้วยขนาดกองทุน 100 ล้านบาท และมีอายุโครงการ 10 ปี (สมาคมบริษัทจัดการลงทุน, 2557)

ในปี พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 มีผลบังคับใช้ จึงได้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ขึ้นเพื่อทำหน้าที่กำกับดูแลและส่งเสริมพัฒนาธุรกิจหลักทรัพย์ ธุรกิจจัดการลงทุนและตลาดทุนของประเทศ โดยในวันที่

19 มีนาคม พ.ศ. 2535 กระทรวงการคลังได้พิจารณาให้ใบอนุญาตการจัดการกองทุนรวมแก่บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมที่จัดตั้งขึ้นใหม่เพิ่มอีก 7 บริษัท รวมกับบริษัทเดิมอีก 1 บริษัท เป็น 8 บริษัท มีผลให้ธุรกิจการจัดการกองทุนรวมขยายตัวขึ้นอย่างรวดเร็วและกลายเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาตลาดทุนของประเทศไทย

ปลายปี พ.ศ. 2538 สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ได้เปิดยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการจัดการกองทุนรวมเพิ่มเติม ซึ่งมีกลุ่มผ่านการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ จำนวน 7 กลุ่ม (ไม่นับรวมผู้จัดตั้งบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม เพื่อผู้ลงทุนต่างดาว จำกัด) โดยต่อมาในปี พ.ศ. 2539 – 2540 กลุ่มผู้ที่ผ่านการพิจารณาดังกล่าวได้ทยอยจัดตั้งบริษัทขึ้นเพื่อรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการจัดการกองทุนรวมจากกระทรวงการคลัง ซึ่งมีกลุ่มที่สามารถดำเนินการจัดตั้งบริษัทได้เพียง 6 บริษัท รวมกับบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมที่จัดตั้งแล้วก่อนหน้านี้เป็น 14 บริษัท ปัจจุบัน ณ วันที่ 18 เมษายน พ.ศ. 2557 มีบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมทั้งสิ้น 22 บริษัท และจำนวนกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพได้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก 83 กองทุน ในปี 2552 เป็น 123 กองทุน ในปี 2557 และในขณะที่กองทุนรวมหุ้นระยะยาวมีจำนวนคงที่คือ 52 กองทุน ดังแสดงในตารางที่ 1

กองทุนรวม คือ เครื่องมือในการลงทุน (Investment Vehicle) สำหรับผู้ลงทุนรายย่อย ที่ประสงค์จะนำเงินมาลงทุนในตลาดเงินตลาดทุน แต่ด้วยอุปสรรคหลายประการที่ทำให้การลงทุนด้วยตนเองไม่สามารถได้ผลลัพธ์ตามเป้าหมายที่ต้องการ เช่น มีทุนทรัพย์จำนวนจำกัดไม่สามารถกระจายการลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศได้มากพอ เพื่อลดความเสี่ยงจากการลงทุน หรือไม่มีประสบการณ์ ความรู้ ความชำนาญในการลงทุน หรือไม่มีเวลาจะศึกษา ค้นหา และติดตามข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจการลงทุน กองทุนรวมจึงเป็นเครื่องมือในการลงทุนที่มีประสิทธิภาพ มีการจัดการลงทุนอย่างเป็นระบบ โดยมีจุดมุ่งหมายให้การลงทุนได้รับผลตอบแทนที่ดีที่สุด ภายใต้กรอบความเสี่ยงที่ผู้ลงทุนยอมรับได้ (www.thaitualfund.com)

เมื่อมีเครื่องมือในการลงทุน ผู้ที่ต้องการลงทุนหรือต้องการออมเงินก็จะมีทางเลือกที่เพิ่มมากขึ้น และในขณะเดียวกันบริษัทจัดการกองทุนก็มีเครื่องมือหรือประเภทของกองทุนให้เลือกลงทุนที่หลากหลายมากขึ้น มีนโยบายการลงทุนที่แตกต่างกันออกไป ทำให้ผู้ที่ต้องการลงทุนสามารถเลือกลงทุนได้ตามความต้องการ

ตารางที่ 1 จำนวนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ พ.ศ. 2552 – 2556

(หน่วย : กองทุน)

บริษัทจัดการกองทุน		จำนวนกองทุน									
		2552		2553		2554		2555		2556	
		RMF	LTF	RMF	LTF	RMF	LTF	RMF	LTF	RMF	LTF
1.	บลจ. กรุงไทย จำกัด (มหาชน)	5	4	5	4	6	4	9	4	10	4
2.	บลจ. กรุงศรี จำกัด	-	-	-	-	10	6	10	6	10	6
3.	บลจ. กสิกรไทย จำกัด	7	6	7	6	7	6	8	6	9	6
4.	บลจ. เกียรตินาคิน จำกัด	-	-	-	-	4	1	5	1	-	-
5.	บลจ. ภัทร จำกัด	-	-	-	-	-	-	-	-	5	1
6.	บลจ. ทหารไทย จำกัด	3	2	4	2	6	2	6	2	7	2
7.	บลจ. ทิสโก้ จำกัด	6	2	6	2	7	2	8	2	11	2
8.	บลจ. ไทยพาณิชย์ จำกัด	4	6	4	6	6	6	8	6	8	6
9.	บลจ. ธนชาด จำกัด	5	2	5	2	7	2	9	2	10	2
10.	บลจ. นครหลวงไทย จำกัด	4	1	4	1	-	-	-	-	-	-
11.	บลจ. บีที จำกัด	3	2	-	-	-	-	-	-	-	-
12.	บลจ. ซีไอเอ็มบี-พริ้นซิเพิล จำกัด	-	-	3	2	3	2	4	2	4	2
13.	บลจ. ฟินันซ่า จำกัด	1	1	2	1	4	1	4	1	4	1
14.	บลจ. แมนูไลฟ์ (ประเทศไทย) จำกัด	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
15.	บลจ. แลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด	-	-	-	-	-	-	2	-	2	-
16.	บลจ. อเบอร์ดีน จำกัด	2	1	2	1	3	1	3	1	3	1
17.	บลจ. อยูรยา จำกัด	9	6	10	6	-	-	-	-	-	-
18.	บลจ. เอ็มเอฟซี จำกัด (มหาชน)	5	4	6	4	6	4	6	4	6	4
19.	บลจ. แอสเซท พลัส จำกัด	3	2	3	2	3	2	3	2	3	2
20.	บลจ. ยูโอบี (ประเทศไทย) จำกัด	3	1	4	1	5	1	5	1	12	5
21.	บลจ. ไอเอ็นจี (ประเทศไทย) จำกัด	8	4	8	4	8	4	8	4	-	-
22.	บลจ. ซีมิโก้ จำกัด	2	1	2	1	2	1	-	-	-	-
23.	บลจ. โซลาริส จำกัด	-	-	-	-	-	-	2	1	2	1
24.	บลจ. บัวหลวง จำกัด	6	2	7	2	7	2	8	2	9	2
25.	บลจ. ฟิลิป จำกัด	2	1	2	1	2	1	2	1	2	1
26.	บลจ. วรรณ จำกัด	4	3	5	3	5	3	5	3	5	3
รวม		83	52	90	52	102	52	116	52	123	52

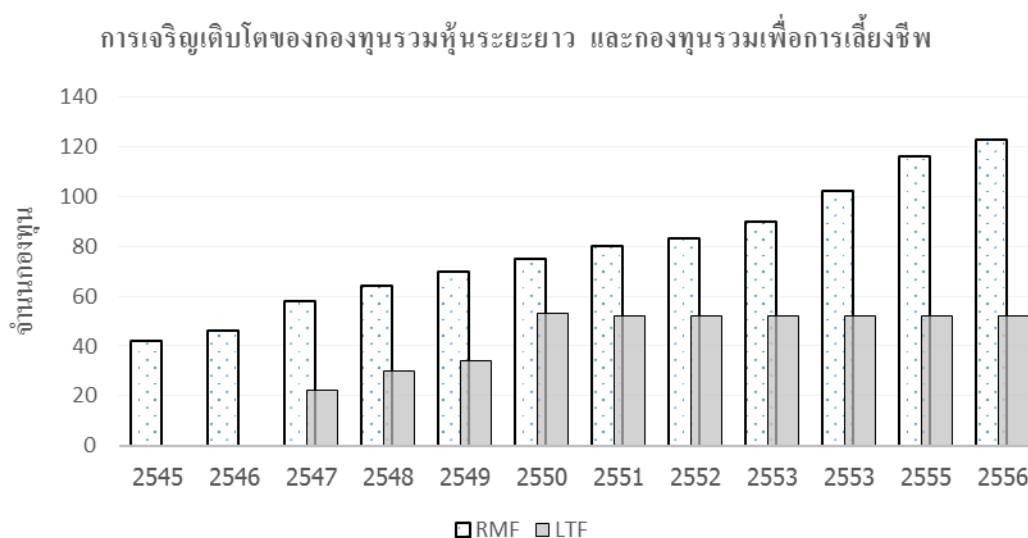
ที่มา: สมาคมบริษัทจัดการลงทุน (2557)

กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (Long Term Equity Fund : LTF) เป็นกองทุนรวมที่เน้นลงทุนในหุ้น โดยทางการสนับสนุนให้จัดตั้งขึ้นเพื่อเพิ่มสัดส่วนผู้ลงทุนสถาบัน (ซึ่งก็คือ กองทุนรวม) ที่จะลงทุนระยะยาวในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การเพิ่มผู้ลงทุนสถาบันดังกล่าวจะช่วยให้ตลาดหุ้นไทยมีเสถียรภาพมากขึ้น ทั้งนี้ ผู้ที่ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวที่เป็นบุคคลธรรมดาจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเพื่อเป็นแรงจูงใจในการลงทุน โดยกองทุนรวมหุ้นระยะยาวเหมาะสำหรับคนทุกกลุ่มที่ต้องการลงทุนในหุ้นระยะยาว แต่อาจไม่มีความชำนาญเกี่ยวกับการลงทุนในหุ้น หรือไม่มีเวลา จึงลงทุนผ่านกองทุนรวม ทั้งนี้ ผู้ลงทุนจะต้องเข้าใจและยอมรับความเสี่ยงจากการลงทุน และเงื่อนไขเกี่ยวกับระยะเวลาในการลงทุนได้ และเงื่อนไขการลงทุนเพื่อให้ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี (www.thaitualfund.com)

กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (Retirement Mutual Fund : RMF) คือ กองทุนรวมที่มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการออมและการลงทุนของบุคคล เพื่อเตรียมความพร้อมไว้สำหรับการเกษียณอายุที่มีคุณภาพ ผู้ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ จะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่มากกว่าการลงทุนในกองทุนรวมทั่วไป เพราะเงินลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้ไม่เกินปีละ 500,000 บาท ทั้งนี้ ให้นับรวมเงินลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี ผู้ลงทุนจะได้รับประโยชน์จากการประหยัดภาษีเงินได้ทันทีตั้งแต่ปีแรกที่เริ่มลงทุน กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เหมาะสำหรับผู้ประกอบการอาชีพอิสระ ซึ่งขาดโอกาสสะสมเงินลงทุนแบบปลอดภาษี เพราะไม่มีระบบบำเหน็จบำนาญรองรับ ลูกจ้างที่นายจ้างยังไม่พร้อมที่จะจัดให้มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ทำให้ลูกจ้างไม่สามารถสะสมเงินลงทุนเพื่อวัยเกษียณได้ และลูกจ้างหรือข้าราชการที่อยู่ในระบบบำเหน็จบำนาญอยู่แล้ว และประสงค์ที่จะลงทุนมากกว่าเดิม เพื่อใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีให้เต็มวงเงิน 500,000 บาท ตามที่รัฐบาลให้การสนับสนุนและส่งเสริม ทั้งนี้กองทุนไม่จ่ายเงินปันผล และห้ามนำหน่วยลงทุนของกองทุนไป จำนายจ่ายโอน หรือ นำไปเป็นประกัน หากขายคืนหน่วยลงทุนก่อนกำหนดที่ผู้ลงทุนจะมีอายุครบ 55 ปีบริบูรณ์และถือหน่วยลงทุนมานานน้อยกว่า 5 ปี ผู้ลงทุนต้องนำเงินสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ได้รับในช่วง 5 ปีปฏิทินล่าสุดไปคืนกรมสรรพากร และนำเงินกำไรส่วนเกินทุนที่เกิดจากการขายคืนหน่วยลงทุนนั้นไปคำนวณรวมเป็นรายได้เพื่อเสียภาษีเงินได้ในปีที่มีการขายคืนหน่วยลงทุนนั้น

กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เริ่มจัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2544 และ พ.ศ. 2547 ตามลำดับ มีจำนวนกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพเพียง 42 กองทุน และกองทุนรวม

หุ้นระยะยาว 22 กองทุน และในปีต่อๆ มามีกองทุนเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งในปัจจุบัน ณ ธันวาคม พ.ศ. 2556 มีกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และกองทุนรวมหุ้นระยะยาว รวมทั้งสิ้น 175 กองทุน แบ่งออกเป็นกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ จำนวน 123 กองทุน และกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จำนวน 52 กองทุน (สมาคมบริษัทจัดการลงทุน, 2557) ดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 การเจริญเติบโตของกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

ที่มา: สมาคมบริษัทจัดการลงทุน (2557)

จะเห็นว่าการเจริญเติบโตของกองทุนรวมหุ้นระยะยาวมีการขยายตัวในอัตราที่คงที่ และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพมีการขยายตัวเพิ่มมากขึ้น ทำให้นักลงทุนมีทางเลือกที่จะลงทุนได้มากขึ้น ดังนั้นจึงทำให้บริษัทจัดการกองทุนแต่ละแห่งต้องปรับกลยุทธ์ในการบริหารจัดการหน่วยลงทุน เพื่อให้ประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จในการบริหารจัดการ

จากข้อมูลดังกล่าวมา จึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ของนักลงทุนว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการซื้อหน่วยลงทุน เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการดำเนินงานของบริษัทจัดการกองทุนให้มีความเหมาะสมและตรงตามความต้องการของนักลงทุนต่อไป

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ คือ

1. เพื่อศึกษาการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาระดับความสำคัญของส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ
4. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

ขอบเขตการศึกษา

ในการศึกษานี้ได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาไว้ดังนี้

1. ศึกษาเฉพาะคนในวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่ซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนเพื่อการเลี้ยงชีพ และผู้ที่ไม่ได้ซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ โดยการเก็บแบบสอบถามในช่วงระยะเวลาตั้งแต่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2557 ถึง 31 ธันวาคม พ.ศ. 2557 เนื่องจากช่วงเวลาดังกล่าวเป็นไตรมาสสุดท้ายของปีภาษี 2557
2. ปัจจัยส่วนบุคคลที่ศึกษาในครั้งนี้ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพการสมรส อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ และปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อหน่วยลงทุน ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ในการลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนเพื่อการเลี้ยงชีพ ประเภทของกองทุนรวมที่เลือกลงทุน การลงทุนกับบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ความถี่ในการลงทุน มูลค่าเงินลงทุน สถานที่ที่ทำการลงทุน และช่วงเวลาที่ทำการลงทุน อีกทั้งทำการศึกษาปัจจัยที่ผู้

ลงทุนใช้ช่วยในการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุน ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านบุคลากรหรือพนักงานผู้ให้บริการ ด้านลักษณะกายภาพ เช่น การตกแต่งและบรรยากาศของสถานที่ให้บริการ มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทันสมัย เป็นต้น และด้านกระบวนการบริการ เช่น สามารถซื้อขายกองทุนได้ตลอดเวลา ระบบการซื้อขายกองทุนมีความรวดเร็ว ความถูกต้องของระบบซื้อขายกองทุน เป็นต้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษาครั้งนี้ จะทำให้ทราบถึงความต้องการซื้อและปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ รวมทั้งพฤติกรรมของนักลงทุน ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้นี้จะสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการกองทุน และแก้ไขข้อบกพร่องของบริษัทจัดการกองทุนให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับความต้องการของนักลงทุน และเพื่อนำไปปรับปรุงมาตรฐานการบริการของบริษัทจัดการกองทุนให้เกิดประโยชน์กับนักลงทุนมากที่สุด

นิยามศัพท์

กองทุนรวม (Mutual Fund) หมายถึง โครงการลงทุนที่ถูกจัดตั้งขึ้นและบริหารหรือจัดการโดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน โดยได้รวบรวมเงินจากผู้ออมหรือผู้ลงทุนต่างๆ จากการออกหน่วยลงทุนจำหน่าย แล้วนำเงินจากการลงทุนนี้ไปลงทุนตามนโยบายการลงทุนและเงื่อนไขต่างๆ ของแต่ละกองทุน (สมาคมบริษัทจัดการลงทุน, 2557)

การจัดการกองทุนรวม หมายถึง การจัดการลงทุนตามโครงการจัดการกองทุนรวมโดยการออกหน่วยลงทุนของแต่ละโครงการจำหน่ายแก่ประชาชน เพื่อนำเงินจากการจำหน่ายหน่วยลงทุนนั้นไปลงทุนในหลักทรัพย์ หรือทรัพย์สินอื่นหรือไปหาผลตอบแทนโดยวิธีอื่น (สมาคมบริษัทจัดการลงทุน, 2557)

กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (Long Term Equity Fund : LTF) หมายถึง กองทุนรวมเพื่อการลงทุนในตราสารแห่งทุนในระยะยาว ที่มีอายุไม่ต่ำกว่า 10 ปี เพื่อให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีแก่ผู้ลงทุน โดยนำเงินที่ได้จากการจำหน่ายหน่วยลงทุนไปลงทุนในหุ้นสามัญของบริษัทจดทะเบียนไม่

ต่ำกว่าร้อยละ 65 ของมูลค่าทรัพย์สินของกองทุน ซึ่งเป็นกองทุนรวมที่เน้นลงทุนในหุ้น โดยทางการสนับสนุนให้จัดตั้งขึ้นเพื่อเพิ่มสัดส่วนผู้ลงทุนสถาบัน (ซึ่งก็คือ กองทุนรวม) ที่จะลงทุนระยะยาวในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การเพิ่มผู้ลงทุนสถาบันดังกล่าวจะช่วยให้ตลาดทุนไทยมีเสถียรภาพมากขึ้น ทั้งนี้ ผู้ที่ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ที่เป็นบุคคลธรรมดาจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเพื่อเป็นแรงจูงใจในการลงทุน (บลจ. กันทรီ กรุ๊ป, 2557)

กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (Retirement Mutual Fund : RMF) หมายถึง กองทุนรวมที่ผู้มีรายได้สามารถเลือกลงทุนในกองทุนเพื่อออมเงินไว้ใช้หลังวัยเกษียณ และได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีจากภาครัฐเป็นแรงจูงใจ แต่จะต้องมีการลงทุนแบบผูกพันระยะยาวกับกองทุน RMF โดยผู้ออมเงินจำเป็นต้องลงทุนต่อเนื่องทุกๆ ปี โดยเว้นได้ไม่เกิน 1 ปี ติดต่อกันจนถึงอายุ 55 ปี และลงทุนมาไม่น้อยกว่า 5 ปีโดยนับปีที่มีการลงทุนจริง โดยจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีอย่างเต็มที่หากผู้มีเงินได้ลงทุนตามเกณฑ์ที่กำหนด (บลจ. กันทรี่ กรุ๊ป, 2557)

อัตราผลตอบแทน (Rate of Return) หมายถึง ผลประโยชน์ที่ผู้ลงทุนจะได้รับหรือได้รับในหนึ่งงวดจากการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เช่น ผลประโยชน์ที่ได้จากการออกของเงินลงทุน เป็นต้น

ตัวแทนสนับสนุนการขายและรับซื้อคืนหน่วยลงทุน หมายถึง บริษัทฯ ที่ได้รับการแต่งตั้งจาก บลจ.ให้เป็นตัวแทนสนับสนุนการขายและรับซื้อคืนหน่วยลงทุน โดยทำหน้าที่ซื้อขายกองทุนรวมให้แก่ประชาชน เปรียบเสมือนเป็นตัวกลางในการทำรายการระหว่างลูกค้ากับบลจ.

หน่วยลงทุน หมายถึง หน่วยลงทุนของกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

ผู้บริโภคร หมายถึง ผู้ที่ถือและไม่ได้ถือหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

พฤติกรรมการซื้อ หมายถึง การกระทำของผู้บริโภคที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

ส่วนประสมการตลาด หมายถึง ปัจจัยที่ผู้ลงทุนนำมาใช้ในการพิจารณาตัดสินใจก่อนการลงทุน ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านบุคลากร ด้านลักษณะกายภาพและด้านการบริการ

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

ในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ในครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ค้นคว้าและรวบรวมแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน แนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภคและการออม แนวคิดทฤษฎีอุปสงค์ แนวคิดเกี่ยวกับการบริการ แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ ทฤษฎีส่วนประสมการตลาด และได้รวบรวมรายงานการศึกษาค้นคว้าที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางประกอบการศึกษา ดังนี้

ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีการลงทุน (Investment)

การลงทุน หมายถึง การกักเงินไว้จำนวนหนึ่งในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพื่อก่อให้เกิดกระแสเงินสดรับในอนาคตซึ่งจะชดเชยให้แก่ผู้กักเงิน โดยกระแสเงินสดรับนี้ควรคุ้มกับอัตราเงินเพื่อและคุ้มกับความไม่แน่นอนที่จะเกิดขึ้นกับกระแสเงินสดรับในอนาคต (จิรัตน์ สังข์แก้ว, 2544, หน้า 7 อ้างอิงจาก Reilly, 1992) การลงทุนแบ่งเป็นประเภทใหญ่ได้ 3 ประเภท

1. การลงทุนเพื่อการบริโภค (Consumer Investment) การลงทุนของผู้บริโภคเป็นเรื่องเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าประเภทถาวร (Durable Goods) เช่น รถยนต์ เครื่องดูดฝุ่น เป็นต้น การลงทุนในลักษณะนี้ไม่ได้หวังกำไรเป็นรูปตัวเงิน แต่ผู้ลงทุนหวังความพอใจในการใช้ทรัพย์สินเหล่านั้น การซื้อบ้านเป็นที่อยู่อาศัยถือได้ว่าเป็นการลงทุนอย่างหนึ่งของผู้บริโภคหรือที่เรียกว่าการลงทุนอสังหาริมทรัพย์ (Real Estate Investment) เงินที่จ่ายซื้อเป็นเงินที่ได้จากการออม การซื้อบ้านเป็นที่อยู่อาศัยนอกจากจะให้ความพอใจแก่เจ้าของบ้านแล้ว ในกรณีที่อุปสงค์ (Demand) ในที่อยู่เพิ่มขึ้นมากกว่า อุปทาน (Supply) มูลค่าบ้านที่ซื้อไว้อาจสูงขึ้นหากขายจะได้กำไรซึ่งถือว่าเป็นเพียงผลตอบแทน

2. การลงทุนในธุรกิจ (Business or Economic Investment) การลงทุนในความหมายเชิงธุรกิจหมายถึงการซื้อสินทรัพย์เพื่อประกอบธุรกิจหารายได้ โดยหวังว่าอย่างน้อยที่สุดรายได้ที่ได้นี้

เพียงพอที่จะชดเชยกับความเสี่ยงในการลงทุน มีข้อสังเกตว่า เป้าหมายในการลงทุนของธุรกิจคือกำไร ซึ่งกำไรจะเป็นตัวดึงดูดให้ผู้ลงทุนนำเงินมาลงทุน การลงทุนตามความหมายนี้กล่าวโดยสรุปได้ว่า เป็นการนำเงินออมหรือเงินที่สะสมไว้ (Accumulated Fund) หรือเงินกู้ยืมจากธนาคาร (Bank Credit) มาลงทุนเพื่อสร้างหรือจัดหาสินค้าประเภททุน ซึ่งประกอบไปด้วยเครื่องจักร อุปกรณ์และสินทรัพย์ประเภทอสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ ลงทุนในที่ดิน โรงงาน อาคารสิ่งปลูกสร้าง เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ผลิตสินค้าและบริการเพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภค ธุรกิจที่ลงทุนในสินทรัพย์เหล่านี้มุ่งหวังกำไรจากการลงทุนเป็นผลตอบแทน

3. การลงทุนในหลักทรัพย์ (Financial or Securities Investment) การลงทุนตามความหมายของการเงิน หรือการลงทุนในหลักทรัพย์เป็นการซื้อสินทรัพย์ (Asset) ในรูปของหลักทรัพย์ (Securities) เช่น พันธบัตร (Bond) หุ้นกู้หรือหุ้นทุน (Stock) การลงทุนลักษณะนี้เป็นการลงทุนทางอ้อมซึ่งแตกต่างกันจากการลงทุนของธุรกิจ ผู้มีเงินออมเมื่อไม่ต้องการที่จะประกอบธุรกิจเองเนื่องจากความเสี่ยงหรือผู้ออมเองมีเงินยังไม่เพียงพอ ผู้ลงทุนอาจนำเงินที่ออมได้จะมากหรือน้อยก็ต้องไปซื้อหลักทรัพย์ที่เขาพอใจที่จะลงทุน โดยมีผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยหรือเงินปันผลแล้วแต่ประเภทของหลักทรัพย์ที่จะลงทุน นอกจากนี้ผู้ลงทุนอาจได้ผลตอบแทนอีกลักษณะหนึ่งคือกำไรจากการขายหลักทรัพย์ (Capital Gain) หรือขาดทุนจากหลักทรัพย์ (Capital Loss) อัตราผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุนเรียกว่า Yield ซึ่งไม่ได้หมายถึงอัตราดอกเบี้ยหรือเงินปันผลที่ได้รับเพียงอย่างเดียว แต่ได้คำนึงถึงกำไรจากการขายหลักทรัพย์ หรือขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์ที่เกิดจากการคาดว่าจะเกิดขึ้น Yield ที่ผู้ลงทุนได้รับจากการลงทุนมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความเสี่ยง (Risk) ของหลักทรัพย์ลงทุนนั้นๆ โดยปกติแล้วผู้ลงทุนพยายามเลือกการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนสูงสุด ณ ระดับความเสี่ยงหนึ่ง

จุดมุ่งหมายในการลงทุน

จุดมุ่งหมายในการลงทุนของผู้ลงทุนแตกต่างกันไประหว่างผู้ลงทุนแต่ละท่าน ผู้ลงทุนบางท่าน ลงทุนเพื่อหวังรายได้ บางท่านหวังได้กำไรจากการขายหลักทรัพย์ และบางท่านอาจต้องการได้ทั้งสองอย่าง ดังนั้นผู้ลงทุนแต่ละท่านต้องมีวัตถุประสงค์ในการลงทุนของตนเองตามความต้องการและสถานะแวดล้อมของผู้ลงทุน ซึ่งพอจะแบ่งจุดมุ่งหมายดังกล่าวในลักษณะต่างๆ ได้ดังนี้ (จิรัตน์ สังข์แก้ว, 2544)

1. ความปลอดภัยของเงินลงทุน (Security of Principal) ความปลอดภัยของเงินลงทุน นอกจากจะหมายความว่า การรักษาเงินลงทุนเริ่มแรกให้คงไว้ แล้วถ้ามองให้ไกลอีกนิดยังหมายถึงรวมถึงป้องกันความเสี่ยงซึ่งเกิดจากอำนาจซื้อลดลงอันเป็นผลจากภาวะเงินเฟ้ออีกด้วย จากความหมายดังกล่าวการลงทุนในหลักทรัพย์มีเวลากำหนดคืนเงินต้นจำนวนแน่นอน ซึ่งได้แก่ พันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ และหุ้นบุริมสิทธิที่มีกำหนดเวลาไถ่ถอนของบริษัทที่มั่นคงก็อยู่ในความหมายนี้ นอกจากนี้การลงทุนในหุ้นสามัญของบริษัทที่มีฐานะมั่นคงและกำลังขยายตัวก็อยู่ในความหมายนี้เช่นกัน

2. เสถียรภาพของรายได้ (Stability of Income) ผู้ลงทุนมักจะลงในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้สม่ำเสมอ ทั้งนี้เนื่องจากรายได้ที่สม่ำเสมอ เช่น ดอกเบี้ย หรือเงินปันผลหุ้นบุริมสิทธิ ผู้ลงทุนสามารถทำแผนการใช้เงินทุนได้ว่า จะเข้านำรายได้ ที่ได้นี้ไปใช้เพื่อการบริโภคหรือเพื่อลงทุนใหม่ต่อไป นอกจากนี้ดอกเบี้ยหรือเงินปันผลที่ได้รับเป็นประจำย่อมมีค่ามากกว่าดอกเบี้ยหรือเงินปันผลที่เขาสัญญาว่าจะให้ในอนาคต ซึ่งยังไม่แน่ว่าจะได้ตามที่เขาสัญญาหรือไม่

3. ความงอกเงยของเงินลงทุน (Capital Growth) ตามกฎทั่วไปไปแล้ว ผู้ลงทุนมักจะตั้งจุดมุ่งหมายไว้ว่า พยายามจัดการให้เงินทุนของเขาเพิ่มพูนขึ้น ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่า ความงอกเงยของเงินทุนจะเกิดขึ้นได้จากการลงทุนในหุ้นของบริษัทที่กำลังขยายตัว (Growth Stock) เท่านั้น การนำรายได้ที่ได้รับไปลงทุนใหม่ ก็จะก่อให้เกิดการงอกเงยของเงินทุนได้ดีพอๆ กับการลงทุนในหุ้นของบริษัทที่กำลังขยายตัว ผู้ลงทุนส่วนมากเพิ่มมูลค่าของเงินลงทุนของเขาโดยการนำดอกเบี้ยและเงินปันผลที่ได้รับไปลงทุนใหม่ ความงอกเงยของเงินทุนนี้ให้ประโยชน์แก่ผู้ลงทุนในแง่ที่ว่า

3.1 เพื่อปรับฐานะของผู้ลงทุนในระยะยาวให้ดีขึ้น

3.2 เพื่อรักษาอำนาจซื้อให้คงไว้

3.3 เพื่อให้การจัดการคล่องตัวขึ้น

4. ความคล่องตัวในการซื้อขาย (Marketability) ความคล่องตัวในการซื้อขาย หมายถึงหลักทรัพย์ที่สามารถซื้อหรือขายได้ง่ายและรวดเร็ว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับราคา ขนาดของตลาดหลักทรัพย์ที่หุ้นนั้นจดทะเบียน ขนาดของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ จำนวนผู้ถือหุ้นและความสนใจที่ประชาชน

ทั่วๆ ไปมีต่อหุ้นตัวนี้ หุ้นที่มีราคาสูงมักจะขายได้ยากกว่าหุ้นที่มีราคาต่ำกว่า ยกตัวอย่างง่ายๆ หุ้นราคา 500 บาท ย่อมขายได้ยากกว่าหุ้นราคา 50 บาท เป็นต้น

5. ความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที (Liquidity) เมื่อหลักทรัพย์ที่ลงทุนมี Liquidity สูง ความสามารถในการหากำไร (Profitability) ย่อมลดลง ผู้ลงทุนต้องการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มี Liquidity หรือหลักทรัพย์ที่ใกล้เคียงกับเงินสด ก็เพราะ หวังไว้ว่าหากโอกาสลงทุนที่น่าดึงดูดใจมาถึงเขาจะได้มีเงินพร้อมที่จะลงทุนได้ทันที การจัดการสำหรับเงินทุนส่วนนี้ ผู้ลงทุนอาจแบ่งส่วนปันส่วนจากเงินลงทุนเพื่อการนี้โดยเฉพาะ หรืออาจใช้เงินปันผลหรือดอกเบียที่ได้รับมาเพื่อซื้อหุ้นใหม่ดังกล่าวก็ได้

6. การกระจายเงินลงทุน (Diversifications) วัตถุประสงค์ก็คือต้องการกระจายความเสี่ยงและการกระจายความเสี่ยงลงทุนในหลักทรัพย์กระทำได้ 4 วิธี คือ

วิธีที่ 1 ลงทุนผสมระหว่างหลักทรัพย์ที่มีหลักประกันในเงินลงทุนและมีรายได้จากการลงทุนแน่นอนกับหลักทรัพย์ที่มีรายได้และราคาเปลี่ยนแปลงขึ้นลงตามภาวะธุรกิจ

วิธีที่ 2 ลงทุนในหลักทรัพย์หลายๆ อย่างปนกันไป

วิธีที่ 3 ลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีความแตกต่างทางภูมิศาสตร์ เพื่อลดความเสี่ยงเรื่องน้ำท่วมหรือภัยธรรมชาติ เป็นต้น

วิธีที่ 4 ลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีลักษณะการผลิตที่ต่างกันแบบ Vertical หรือ Horizontal ถ้าเป็นแบบ Vertical หมายถึง การลงทุนในธุรกิจต่างๆ ตั้งแต่วัตถุดิบในजनสินค้าสำเร็จรูป ถ้าเป็นแบบ Horizontal เป็นการลงทุนในกิจการที่ประกอบธุรกิจในลักษณะเดียวกัน

7. ความพอใจในด้านภาษี (Favorable tax Status) ฐานะการจ่ายภาษีของผู้ลงทุนเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ผู้บริหารเงินลงทุนต้องให้ความสนใจ ปัญหาก็คือว่าจะอย่างไรจึงจะรักษารายได้และกำไรจากการขายหลักทรัพย์ (Capital Gain) ให้ได้มากที่สุดที่จะทำได้ การจ่ายภาษีในอัตราก้าวหน้าจากเงินได้พึงประเมินทำให้ยากแก่การรักษา จำนวนรายได้นั้นไว้ ผู้ลงทุนอาจเลี่ยงการเสียภาษีเงินได้จากเงินได้พึงประเมินดังกล่าว โดยลงทุนในพันธบัตรที่ได้รับการยกเว้นภาษี หรือซื้อ

หลักทรัพย์ที่ไม่มีการจ่ายเงินปันผลในเวลานี้ แต่จะได้ในรูปกำไรจากการขายหลักทรัพย์ในอนาคต สำหรับในต่างประเทศ อัตราภาษีที่เก็บจากกำไรจากการขาย หลักทรัพย์นั้นต่างกัน กำไรจากการขายหลักทรัพย์ที่ได้จากการขายสินทรัพย์ประเภททุน (Capital Asset) ผู้ที่ลงทุนครอบครองไว้เป็นเวลา 6 เดือนหรือนานกว่านี้ จะเสียภาษีในอัตราสูงสุด 25% ในการบริหารเงินลงทุน ผู้จัดการเงินลงทุนต้องคว้าวางลงทุนท่านนี้ต้องเสียภาษีเงินได้ในอัตราสูงสุดเท่าไร ถ้าเขาเสียภาษีในอัตรา 50% หรือสูงกว่า 50% แล้ว เขาควรลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้กำไร จากการขาย หลักทรัพย์หรือพันธบัตรที่ได้รับยกเว้นภาษี

ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายของผู้ลงทุน (เพอร์รี่ ชุมทรัพย์, 2544, หน้า 4-5)

1. อายุของผู้ลงทุน (The Age of the Investor) ผู้ลงทุนที่มีอายุน้อยหรือระหว่าง 25-40 ปี มักจะกล้าเสี่ยงและสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ก่อให้เกิดความงอกเงยแก่เงินลงทุน แต่ผู้ลงทุนที่มีอายุระหว่าง 40-50 ปี อาจสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้ประจำ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากภาระทางครอบครัวและผู้ลงทุนที่มีอายุมากกว่า 60 ปี ยิ่งพอใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้แน่นอน

2. การมีครอบครัวและความรับผิดชอบที่มีต่อครอบครัว (Marital Status and Family Responsibilities) ผู้ลงทุนที่มีครอบครัวแล้วต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของครอบครัวต้องให้การศึกษาแก่บุตร ทำให้เขาเกิดความจำเป็นที่จะต้องลงทุนในหลักทรัพย์ที่มั่นคงและให้รายได้แน่นอน ส่วนคนโสดไม่มีภาระผูกพันยอมลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงได้

3. สุขภาพของผู้ลงทุน (The Health of the Investor) ปัญหาเรื่องสุขภาพของผู้ลงทุน มีผลต่อการกำหนดนโยบายลงทุนของผู้ลงทุน โดยผู้ลงทุนที่มีสุขภาพไม่สมบูรณ์ย่อมต้องการรายได้ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน (Current Income) มากกว่าหวังผลประโยชน์ที่จะเกิดในอนาคต

4. นิสัยส่วนตัวของผู้ลงทุน (Personal Habit) ผู้ลงทุนที่มีนิสัยตระหนี่อาจไม่มีความจำเป็นต้องใช้รายได้ที่ได้รับจากการลงทุนในหลักทรัพย์ เขาอาจลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีการขยายตัวในอนาคตก็ได้ ในทางตรงกันข้ามผู้ลงทุนที่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยย่อมต้องการได้รายได้ที่แน่นอนเพื่อมาจุนเจือรายจ่ายที่เกิดขึ้น

5. ความสมัครใจในการลงทุน (Willingness to Accept Risk of Investment) ผู้ลงทุนบางท่านอาจต้องการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยง ความเสี่ยงในที่นี้มีหลายลักษณะด้วยกัน เช่น ความเสี่ยงในธุรกิจ ความเสี่ยงในตลาด ความเสี่ยงในอัตราดอกเบี้ย และความเสี่ยงในอำนาจซื้อ เป็นต้น ผู้ลงทุนในลักษณะนี้ได้เตรียมตัวเตรียมใจที่จะเผชิญกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตแล้ว

6. ความจำเป็นของผู้ลงทุน (Investor's Needs) ความจำเป็นของผู้ลงทุนอาจแตกต่างกัน บางท่านอาจมีความจำเป็นทางการเงิน บางท่านอาจมีความจำเป็นในแง่ของความรู้สึกละเอียดและจิตใจแน่นอนที่สุดสิ่งสำคัญที่เร่งเร้าให้เกิดการลงทุนก็คือตัวกำไร ซึ่งอาจเก็บสะสมไว้เพื่อใช้ในยามชราเพื่อการศึกษาหรือเพื่อปรับฐานะการครองชีพของตนเองให้ดีขึ้น

เป้าหมายสุดท้ายในการลงทุนของผู้ลงทุน

ผู้ลงทุนมักจะมีเป้าหมายสุดท้ายในการลงทุนไว้ว่า พยายามลงทุนในหลักทรัพย์ที่อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนให้ความพอใจมากที่สุด ณ ระดับความเสี่ยงนั้นๆ (พริศศักดิ์ ชัยสุภกิจ, 2553)

พฤติกรรมของนักลงทุน (สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2549)

การพิจารณานักลงทุน ว่าจะได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนได้มากน้อยเพียงใดจะขึ้นอยู่กับลักษณะของนักลงทุนแต่ละคนสามารถยอมรับผลตอบแทนจากการลงทุน และความเสี่ยงที่แตกต่างกันไป โดยทั่วไปสามารถแบ่งนักลงทุนออกได้ 3 ประเภท คือ (ณรงค์ จารขจรกุล, 2541)

1. นักลงทุนที่ชอบความเสี่ยง (Risk-Averse Investment) นักลงทุนประเภทนี้ในทุกระดับผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้น อรรถประโยชน์จะเพิ่มขึ้นในอัตราลดน้อยถอยลงเนื่องจากผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้น ทำให้นักลงทุนต้องเผชิญความเสี่ยงที่มากขึ้นและเนื่องจากนักลงทุนประเภทนี้ไม่ชอบความเสี่ยง อรรถประโยชน์ที่เขาได้รับจากการเพิ่มผลตอบแทนจะเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดน้อยถอยลงและจะต้องได้รับความเสี่ยงที่มากขึ้น

2. นักลงทุนที่ชอบความเสี่ยง (Risk-Loving Investor) เป็นนักลงทุนที่ชอบในความเสี่ยงในทุกระดับของผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้นและอรรถประโยชน์ก็จะเพิ่มขึ้นในอัตราที่เพิ่มถึงแม้ว่าจะมีความเสี่ยงเพิ่มขึ้นจากผลตอบแทนที่สูงขึ้นตาม

3. นักลงทุนที่ไม่สนใจความเสี่ยง (Risk-Neutral Investor) นักลงทุนประเภทนี้ทุกระดับของผลตอบแทนจะเพิ่มขึ้นและจะทำให้อรรถประโยชน์ที่ได้รับเพิ่มมากขึ้นในอัตราที่คงที่

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนของนักลงทุน

ปัจจัยต่างๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อการลงทุน และมีความสำคัญต่อทิศทางตลาดหลักทรัพย์ หรือมีผลต่อ ราคาหุ้น ได้แก่

1. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ เป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนในหลักทรัพย์ ปัญหาทางเศรษฐกิจอาจส่งผลกระทบต่อปัญหาอื่นๆ ได้อีกมากมาย และก่อให้เกิดผลกระทบทางจิตวิทยาต่อผู้ลงทุนได้มากที่สุด ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ที่ผู้ลงทุนควรคำนึงถึงได้แก่

สภาพคล่องทางการเงิน เมื่อใดก็ตามที่เกิดปัญหาสภาพคล่องทางการเงิน หมายความว่าธุรกิจหรือกิจการทั้งหลาย ขาดเงินหมุนเวียนที่จะใช้ในการดำเนินงาน ย่อมก่อให้เกิดปัญหาอื่นๆ ตามมา

อัตราดอกเบี้ย เมื่อเกิดปัญหาสภาพคล่องทางการเงิน อัตราดอกเบี้ยจะขยับตัวสูงขึ้น ทำให้ต้นทุนการผลิตของกิจการหรืออุตสาหกรรมต่างๆ สูงขึ้นตามไปด้วย ในทางตรงกันข้ามหากสภาพคล่องทางการเงินมีมาก อัตราดอกเบี้ยจะลดต่ำลง ผู้คนในสังคมจะมีกำลังซื้อมากขึ้น ส่งผลให้อุตสาหกรรมขยายตัว ธุรกิจต่างๆ รวมถึงการลงทุนในหลักทรัพย์ก็จะได้รับผลดีตามไปด้วย

อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศหรือค่าเงิน ปัญหาอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ จะเกิดขึ้นเฉพาะอุตสาหกรรมที่ต้องพึ่งพาวัตถุดิบจากต่างประเทศ หากค่าของเงินบาทอ่อนตัวลง ย่อมทำให้ค่าใช้จ่ายในการสั่งซื้อสินค้าเข้ามาผลิตหรือจำหน่ายสูงขึ้นตามไปด้วย แต่สำหรับกิจการที่ส่งออกสินค้าหรือบริการอาจได้รับผลดี อย่างไรก็ตาม สำหรับประเทศไทย

ซึ่งอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่ต้องพึ่งพาการนำเข้าวัตถุดิบ และมีภาระหนี้สินต่างประเทศค่อนข้างมาก ค่าเงินบาทที่อ่อนตัวลง จะส่งผลในทางลบแก่ธุรกิจ

การผลิต ซึ่งภาพโดยกว้างอาจหมายถึงไปถึงตลาดการค้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันคือ ตลาดต่างประเทศ หากอุตสาหกรรมภาคการผลิต และบริการของเรา สามารถผลิตและจำหน่ายสินค้าที่ตรงตามความต้องการของประเทศคู่ค้าได้ ทั้งยังมีราคาและคุณภาพเหมาะสมหรือดีกว่าสินค้าจากประเทศคู่แข่ง มีต้นทุนการผลิตที่ต่ำ ได้รับการสนับสนุนที่เข้มแข็งจากภาครัฐ ปัจจัยเหล่านี้ ก็จะส่งผลให้สามารถจำหน่ายสินค้าหรือบริการได้ดีขึ้น นำเงินตราจากต่างประเทศเข้ามาเสริมสร้างสภาพคล่องได้มากขึ้น และกำลังซื้อของประชาชนที่มีมากขึ้น จะกระจายผลดีไปยังกิจการอื่นๆ ภายในประเทศได้

ภาวะเศรษฐกิจต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาวะเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้า หากอยู่ในสภาพดี ความต้องการสินค้านำเข้ามีมากขึ้น ส่งผลดีต่อยอดขายและเม็ดเงินที่กลับเข้ามาในประเทศไทยในทางตรงข้าม หากเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าประสบปัญหา จะทำให้ยอดขายสินค้านำเข้าและบริการของอุตสาหกรรมต่างๆ ของประเทศลดน้อยลง ซึ่งจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม

2. ปัจจัยทางการเมือง เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อราคาดัชนีได้อย่างรวดเร็วและรุนแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปัจจัยการเมืองในประเทศ เนื่องจากรัฐบาลเป็นผู้กำหนดนโยบายต่างๆ ที่มีผลกระทบโดยตรงต่อเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะเป็น การกำหนดอัตราภาษี การส่งเสริมการลงทุน การหาตลาดต่างประเทศ เป็นต้น

3. ปัจจัยอื่นๆ เช่น ปัจจัยจากธรรมชาติอันได้แก่ ฝนแล้ง น้ำท่วม แผ่นดินไหว หรือภัยพิบัติต่างๆ รวมทั้งความไม่สงบภายในประเทศหรือบริเวณชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อภาวะทางเศรษฐกิจด้านอื่นๆ

แนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภคและการออม

พฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer Behavior) คือ พฤติกรรมที่ผู้บริโภคทำการค้นหา การคิด การซื้อ การใช้ การประเมินผล ในสินค้าและบริการ ซึ่งคาดว่าจะตอบสนองความต้องการของเขา

หรือเป็นขั้นตอนซึ่งเกี่ยวกับความคิดประสบการณ์ การซื้อ การใช้สินค้าและบริการของผู้บริโภค เพื่อตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจของเขา (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2546)

พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง การกระทำของแต่ละบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้รับ และการใช้สินค้าและหรือบริการทางเศรษฐกิจ รวมถึงกระบวนการตัดสินใจที่เกิดขึ้นก่อน และที่เป็นตัวกำหนดให้เกิดการกระทำต่างๆ ขึ้น (สมจิตร ล้วนจำเริญ, 2546)

การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค (Analyzing Consumer Behavior) เป็นการค้นหาหรือวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรม การซื้อและการใช้ของผู้บริโภค ทั้งที่เป็นบุคคล กลุ่ม หรือองค์การ เพื่อให้ทราบถึงลักษณะความต้องการและพฤติกรรม การซื้อ การใช้ การเลือกบริการ แนวคิด หรือประสบการณ์ที่จะทำให้ผู้บริโภคพึงพอใจ คำตอบที่ได้จะช่วยให้นักการตลาดสามารถกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาด (Market Strategies) ที่สามารถตอบสนองความพึงพอใจของผู้บริโภคได้อย่างเหมาะสม (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2546)

การออม (Saving : S) หมายถึง รายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงที่ไม่ถูกนำไปใช้ในการบริโภค หรือหมายถึง ส่วนของรายได้ที่ใช้จ่ายได้จริงที่เหลือจากการบริโภคนั่นเอง การออมที่เกิดขึ้นถือว่ามีความสำคัญในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของเงินทุนในตลาดเงิน ซึ่งเป็นแหล่งเงินกู้ให้กับภาครัฐบาลและภาคธุรกิจนำไปใช้จ่ายเพื่อการลงทุน อันจะมีผลต่อเนื่องไปถึงการจ้างงานและการสร้างผลผลิตของระบบเศรษฐกิจ รวมถึงการทำให้รายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ถ้าระบบเศรษฐกิจได้มีการออมอย่างเพียงพอกับความต้องการในการลงทุน ก็จะไม่จำเป็นต้องพึ่งพาเงินทุนหรือการลงทุนจากต่างประเทศ การกีดกันต่างประเทศ ทั้งภาคเอกชนและภาครัฐบาลการออมของแต่ละประเทศจะมีมากหรือน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญ 2 ประการ คือ ระดับรายได้ที่ใช้จ่ายได้จริง และค่าใช้จ่ายในการบริโภคที่เกิดขึ้น ถ้ามีการออมเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้มีความสามารถในการลงทุนเพิ่มขึ้นด้วย

ปัจจัยที่กำหนดการบริโภคและการออม

จากการศึกษาข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับรายจ่ายเพื่อการบริโภคและการออมพบว่าปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการบริโภคและการออมมีดังนี้

1. รายได้ที่ใช้จ่ายได้ (Disposable Income) รายได้ที่ใช้จ่ายได้ คือ รายได้ที่ภาคครัวเรือนได้รับหักด้วยภาษีเงินบุคคล (Personal Income Taxes) รายได้ที่ใช้จ่ายได้เป็นระดับรายได้ที่ประชาชนสามารถนำไปใช้จ่ายในการบริโภคและเก็บออม การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างและอัตราภาษีเงินได้ส่วนบุคคลจะส่งผลกระทบต่อรายได้ที่ใช้จ่ายได้ หากรัฐบาลเพิ่มอัตราภาษีเงินได้ส่วนบุคคล รายได้ที่ใช้จ่ายได้ก็จะลดลง การบริโภคและการออมก็จะลดลงตามไปด้วย ส่วนการลดอัตราภาษีก็จะมีผลกระทบในทางตรงข้าม

2. รายได้ในอดีต และรายได้ในอนาคต (past and future income) บุคคลมักจะเคยชินกับความเป็นอยู่ของตน โดยเฉพาะคนที่คุ้นเคยกับการกินคืออยู่ดี ถ้ารายได้ในปัจจุบันของเขาลดลง บุคคลจะลดการออม เพื่อรักษาสภาพความเป็นอยู่เดิมไว้ ดังนั้นในช่วงแรกๆ แม้รายได้จะลดลงไปมาก การบริโภคจะเปลี่ยนแปลงไปไม่มากนัก ต่อเมื่อเวลาผ่านไปช่วงหนึ่งแล้ว การบริโภคจึงค่อยเปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น ดังนั้น MPC ในระยะสั้นจะมีค่าน้อยกว่า MPC ในระยะยาว นอกจากนี้ รายได้ในอนาคตก็มีอิทธิพลต่อการกำหนดการบริโภคในปัจจุบัน กล่าวคือ ถ้าบุคคลคาดว่ารายได้ในอนาคตของตนจะสูงขึ้น บุคคลอาจเพิ่มการบริโภคในปัจจุบันมากขึ้นและออมน้อยลงเพราะหวังว่ารายได้ที่จะเพิ่มขึ้นในอนาคตจะชดเชยการออมที่ต่ำในปัจจุบันได้

3. สินทรัพย์ของผู้บริโภค สินทรัพย์ที่ครัวเรือนถือครองอยู่มีสภาพคล่อง (Liquidity) สูงหรือต่ำไม่เท่ากัน ทั้งนี้พิจารณาจากความยากง่ายและอัตราความเสี่ยงด้านมูลค่าในการเปลี่ยนแปลงเป็นเงินสด ตามปกติสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องเรียงตามลำดับสูงไปหาต่ำ ได้แก่ เงินสด เงินฝาก กระแสรายวัน เงินฝากประจำ พันธบัตร ทองคำ หุ่น และที่ดิน ในกรณีที่ผู้บริโภคถือสินทรัพย์สภาพคล่องสูงไว้มาก ผู้บริโภคจะรู้สึกว่ามีฐานะทางการเงินที่มั่นคงสามารถใช้จ่ายเพื่อการบริโภคได้มาก ส่วนกรณีที่ผู้บริโภคถือสินทรัพย์สภาพคล่องต่ำไว้มาก ผู้บริโภคไม่แน่ใจว่าจะสามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ตามเวลาที่ต้องการและได้มูลค่าที่ตนพอใจมากนักน้อยเพียงใด จึงต้องชะลอการบริโภคบางส่วนไว้ก่อน

4. จำนวนทรัพย์สินถาวรที่มีอยู่ (stock of durable goods on hands) ทรัพย์สินถาวรเป็นทรัพย์สินที่มีอายุการใช้งานค่อนข้างนาน เช่น บ้าน ตู้เย็น จักรเย็บผ้า รถยนต์ โทรทัศน์ เป็นต้น ทรัพย์สินประเภทของทนถาวรนี้ จะมีผลต่อการใช้จ่ายการบริโภคของบุคคล 2 ทางด้วยกันคือ ในทางหนึ่ง คนที่มีทรัพย์สินถาวรอยู่มาก อาจทำให้การใช้จ่ายอุปโภคบริโภคของเขาเพิ่มสูงขึ้น เพราะเขาไม่จำเป็นต้องอดออมเงินไว้เพื่อซื้อหาทรัพย์สินดังกล่าวอีก นอกจากนี้การมีทรัพย์สินเหล่านี้ อาจทำ

ให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายบางอย่างเพิ่มขึ้น เช่น การมีเครื่องใช้ไฟฟ้ามากขึ้น อาจทำให้เสียค่าไฟมากขึ้น หรือการมีรถยนต์ทำให้ต้องเสียค่าน้ำมัน และค่าบำรุงรักษารถยนต์เพิ่มขึ้น เป็นต้น ในอีกทางหนึ่งนั้น การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของบุคคลอาจลดลงก็ได้ เมื่อเขามีทรัพย์สินดังกล่าวอยู่แล้ว จะทำให้การใช้จ่ายเพื่อซื้อทรัพย์สินเหล่านี้ลดลง เพราะทรัพย์สินเหล่านี้มีอายุการใช้งานนาน เช่น การที่บุคคลซื้อรถยนต์ใหม่เพื่อทดแทนของเดิมจะกินเวลานานอีกหลายปี ทำให้เขาสามารถลดรายจ่ายในการซื้อหาทรัพย์สินดังกล่าวลง จนกว่าจะถึงระยะที่สินทรัพย์หมดอายุการใช้งาน รายจ่ายจึงจะเพิ่มขึ้นเพราะมีการจัดซื้อเพื่อทดแทนของเก่า สรุปได้ว่าการมีทรัพย์สินถาวรอยู่มากทั้งจะมีผลทำให้การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคเพิ่มขึ้นหรือลดลง ก็ขึ้นอยู่กับว่าผลในทางใดจะมีมากกว่ากัน

5. การคาดการณ์ของผู้บริโภค สิ่งที่ผู้บริโภคคาดการณ์และส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อ มีหลายอย่าง อาทิ รายได้ในอนาคต ราคาสินค้า ปริมาณสินค้า ฯลฯ การคาดการณ์ของผู้บริโภคเกี่ยวกับรายได้ในอนาคตมีผลต่อการบริโภคและการออมในปัจจุบัน หากผู้บริโภคคาดการณ์ว่าจะมีรายได้เพิ่มขึ้นในอนาคต เขาอาจจะลดการออมและเพิ่มการบริโภคในปัจจุบัน ส่วนการคาดการณ์ในทางตรงข้ามจะทำให้เขาตัดสินใจเพิ่มการออมและลดการบริโภคในปัจจุบัน การคาดการณ์เกี่ยวกับราคาสินค้ามีผลต่อการบริโภคและการออมในปัจจุบัน เช่น หากผู้บริโภคคาดการณ์ว่าในอนาคตอันใกล้ ราคาสินค้าจะสูงขึ้น ผู้บริโภคจะพากันซื้อสินค้ามากกว่าปกติ ทั้งนี้เป็นพฤติกรรมของผู้บริโภคโดยทั่วไปที่ไม่อยากซื้อของแพง ในกรณีตรงข้าม ถ้ามีการคาดคะเนว่าราคาสินค้าจะลดลง ผู้บริโภคมักจะขยับยั้งการบริโภคไว้ก่อนและเลื่อนการซื้อสินค้านั้นออกไป ผลจะทำให้การบริโภคลดลง การคาดการณ์เกี่ยวกับราคาสินค้าอาจสรุปได้ว่า ในช่วงที่ราคาสินค้านั้นมีแนวโน้มสูงขึ้น ผู้บริโภคมักจะคาดการณ์ว่าราคาสินค้าจะสูงขึ้นต่อไป การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคจะมีมาก การออมจะมีส่วนน้อย ในช่วงที่ราคาสินค้ามีแนวโน้มลดลง ผู้บริโภคมักจะคาดว่าราคาสินค้าจะลดลงเรื่อยๆ การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคจะมีน้อย การออมจะมีมาก

6. สินเชื่อเพื่อการบริโภคและอัตราดอกเบี้ย ณ ระดับรายได้ที่ใช้จ่ายได้เท่ากัน ในกรณีที่สังคมนั้นมีระบบการให้สินเชื่อเพื่อการบริโภคในรูปของการจ่ายเงินค่าน้ำค่าและดอกเบี้ยต่ำ จะช่วยให้มีการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสูงกว่าในกรณีที่ไม่มีระบบการให้สินเชื่อในลักษณะดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ระบบสินเชื่อที่เอื้ออำนวยต่อการเพิ่มรายจ่ายเพื่อการบริโภคในปัจจุบันนั้น ขณะเดียวกันก็ทำให้ผู้บริโภคมีหนี้สินเพิ่มขึ้น และมีภาระการชำระหนี้ในภายหลังเพิ่มขึ้น ทำให้ความสามารถในการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคและการออมในอนาคตลดลง ดังนั้น ในสังคมที่ต้องการจะรักษาระดับการบริโภคของประชาชนไว้ ภาครัฐกิจจึงพยายามสร้างระบบสินเชื่อเพื่อการบริโภค

ทำให้ผู้บริโภคมีหนี้สินพอกพูน อัตราดอกเบี้ยเงินฝากสูงจะจูงใจให้ครัวเรือนออมมากขึ้น และใช้จ่ายเพื่อการบริโภคน้อยลง ส่วนอัตราดอกเบี้ยเงินฝากต่ำครัวเรือนจะมีการออมลดลง และมีการบริโภคมากขึ้น

7. ค่านิยมทางสังคม (Social Value) เป็นคุณค่าที่สังคมได้กำหนดไว้ว่าเป็นสิ่งที่น่าประพฤติปฏิบัติ โดยไม่คำนึงถึงความเหมาะสมและสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม หากค่านิยมทางสังคมให้ความสำคัญยิ่งต่อวัตถุ จะทำให้ผู้บริโภคบางกลุ่มมุ่งการใช้จ่ายในสินค้าและบริการที่ฟุ่มเฟือยและมีราคาสูง ทำให้สังคมนั้นมีการบริโภคอยู่ในระดับสูงและการออมต่ำ ส่วนสังคมที่ยึดค่านิยมการประหยัด สังคมนั้นจะมีการบริโภคและการออมอยู่ในระดับที่เหมาะสมและมีผลดีทางเศรษฐกิจในระยะยาว

8. อัตราเพิ่มของประชากรและโครงสร้างอายุของประชากร ถ้าอัตราเพิ่มของประชากรอยู่ในระดับสูง รายจ่ายเพื่อการบริโภคจะเพิ่มในอัตราสูง ส่วนกรณีตรงข้ามรายจ่ายเพื่อการบริโภคจะเพิ่มในอัตราน้อย นอกจากนี้โครงสร้างอายุของประชากรก็มีอิทธิพลต่อรายจ่ายเพื่อการบริโภคและการออม โดยทั่วไปหากจำนวนประชากรวัยทำงานเทียบกับประชากรทั้งหมดมีสัดส่วนต่ำ การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคจะมีมาก เพราะชากรที่ไม่อยู่ในวัยทำงาน แม้จะไม่มีรายได้แต่ก็ยังต้องมีการบริโภค ส่วนในกรณีตรงกันข้าม การบริโภคจะน้อยและสามารถออมได้มาก

การออมและการลงทุนเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

การออม คือ การเก็บสะสมเงินทีละเล็กทีละน้อยให้พอกพูนขึ้นเมื่อเวลาผ่านไป ซึ่งการออมส่วนใหญ่มักจะอยู่ในรูปของเงินฝากกับธนาคาร หรือบริษัทเงินทุน โดยได้รับดอกเบี้ยเป็นผลตอบแทน

การลงทุน คือ การนำเงินที่เก็บสะสมไปสร้างผลตอบแทนที่สูงกว่าการออม โดยการลงทุนในพันธบัตรรัฐบาล หรือหลักทรัพย์ต่างๆ ซึ่งจะมีความเสี่ยงที่สูงขึ้น

การสะสมเงินเพื่อให้เพียงพอกับการใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ในอนาคต จำเป็นต้องมีการจัดสรรอย่างเหมาะสมทั้งการออมและการลงทุนควบคู่กันไปในส่วนที่สอดคล้องกับผลตอบแทนที่เราคาดหวังภายใต้ความเสี่ยงที่เรายอมรับได้ และถ้าหากเรานั้นการออมเพียงอย่าง

เดียวอาจจะประสบปัญหาการงอกเงยของดอกเบี้ยต่ำกว่าเงินเฟ้อ หรือไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย แต่ถ้าหากเรานำเงินสะสมไปลงทุนทั้งหมดก็อาจประสบกับภาวะขาดทุน หรือขาดสภาพคล่องได้ ดังนั้นการวางแผนสะสมเงินโดยให้มีการกระจายความเสี่ยงอย่างเหมาะสม คือ แบ่งสำหรับเก็บออมและสำหรับนำไปลงทุน โดยให้มีการกระจายวิธีการและประเภทหลักทรัพย์ให้เหมาะสม และดำเนินการโดยรอบคอบ หากไม่มีความเชี่ยวชาญควรปรึกษากับผู้ที่มีความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับการลงทุน

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบระหว่างการออมและการลงทุน

	การออม	การลงทุน
วัตถุประสงค์	เป็นการสะสมเงินเพื่อให้พอกพูนในระยะสั้น เพื่อไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน	เป็นการสะสมเงินในเชิงรุกต่อเนื่องในระยะยาว
วิธีการสะสม	เงินฝากธนาคาร และบริษัทเงินทุน	ลงทุนในพันธบัตร หุ้นกู้ หุ้น กองทุนรวม กองทุนส่วนบุคคล กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
ความเสี่ยง	ความเสี่ยงต่ำ(เนื่องจากรัฐบาลค้ำประกันเงินฝากทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยเต็มจำนวน)	มีความเสี่ยงมากขึ้นตามประเภทและลักษณะของหลักทรัพย์ที่ลงทุน ในปัจจุบันถือว่ามีความเสี่ยงสูงกว่าการฝากเงิน
ผลตอบแทน	ดอกเบี้ย	ดอกเบี้ย เงินปันผล และ/หรือ ผลกำไรหรือขาดทุนจากการลงทุน
ข้อได้เปรียบ	มีสภาพคล่องสูง	ได้รับผลตอบแทนในระยะยาวสูงกว่า
ข้อเสียเปรียบ	ผลตอบแทนจากดอกเบี้ยเงินฝากต่ำ	มีโอกาสขาดทุนจากการลงทุนได้

ที่มา: สมาคมบริษัทจัดการกองทุน (2557)

แนวคิดทฤษฎีอุปสงค์

ทฤษฎีอุปสงค์ (Demand Theory) (วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน, 2538) อุปสงค์ คือ ปริมาณสินค้าหรือบริการชนิดใดชนิดหนึ่งที่ผู้บริโภคต้องการซื้อ ณ ระดับราคาต่างๆ กันของสินค้าและบริการนั้น ภายในระยะเวลาที่กำหนด ความต้องการซื้อหรืออุปสงค์นี้แตกต่างจากความต้องการซื้อใน

ความหมายทั่วไป เพราะว่าผู้ที่ซื้อสินค้าและบริการได้นั้นจะต้องมีความเต็มใจที่จะซื้อ (Willingness) และความสามารถที่จะจ่ายเงิน (Ability to Pay) เพื่อให้ได้เป็นเจ้าของของสิ่งที่ตนต้องการ ดังนั้นความต้องการซื้อเพียงอย่างเดียวโดยไม่มีรายได้ หรือรายได้ไม่เพียงพอไม่ถือว่าเป็นอุปสงค์

กฎของอุปสงค์ (Law of Demand) โดยทั่วไปกฎของอุปสงค์จะสมมติให้ปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์คงที่ แล้วผู้บริโภคจะตัดสินใจซื้อสินค้าและบริการชนิดใดขึ้นอยู่กับราคาสินค้านั้นเป็นหลัก ทั้งนี้อุปสงค์จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับกฎของอุปสงค์ที่ว่า “ปริมาณสินค้าที่ผู้บริโภคต้องการซื้อในขณะใดขณะหนึ่งจะเพิ่มขึ้นถ้าราคาสินค้านั้นลดลง และตรงกันข้ามกับปริมาณสินค้าที่ผู้บริโภคต้องการซื้อจะลดลง ถ้าราคาสินค้านั้นเพิ่มขึ้น” ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจำนวนสินค้าที่ผู้บริโภคต้องการซื้อหรือปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์มีดังนี้

1. ราคาสินค้าชนิดนั้น เมื่อราคาสินค้าเพิ่มสูงขึ้น ปริมาณซื้อจะลดลง แต่ถ้าราคาสินค้าลดลง ปริมาณซื้อจะมีมากขึ้น

2. ราคาสินค้าอื่นที่เกี่ยวข้อง ความสัมพันธ์ของปริมาณซื้อ นอกจากจะขึ้นอยู่กับราคาสินค้าชนิดนั้นแล้วยังขึ้นกับราคาสินค้าอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย ซึ่งแบ่งความสัมพันธ์ของสินค้าได้เป็น 2 ชนิด คือ

- 2.1 สินค้าที่ใช้ทดแทนกัน (Substitution Goods) เช่น เนื้อหมูกับเนื้อไก่ ชากับกาแฟ ปากกาลูกกลิ้งกับปากกาหมึกซึม เป็นต้น การที่ผู้บริโภคจะซื้อสินค้าชนิดใดมากน้อยเพียงใดจะต้องพิจารณาถึงราคาสินค้าอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย เช่น ถ้าราคาเนื้อหมูสูงขึ้นในขณะที่ราคาเนื้อไก่คงเดิม ผู้บริโภคจะซื้อเนื้อหมูลดลงแล้วหันไปซื้อเนื้อไก่เพิ่มขึ้น จึงกล่าวได้ว่าเมื่อราคาสินค้าชนิดหนึ่งเพิ่มขึ้น จะทำให้ปริมาณซื้อสินค้าอีกชนิดหนึ่งที่ใช้แทนกันได้เพิ่มขึ้นด้วย แต่ถ้าราคาสินค้าชนิดหนึ่งลดลงจะทำให้ปริมาณซื้อสินค้าอีกชนิดหนึ่งที่ใช้แทนกันได้ลดลงด้วย ดังนั้นความสัมพันธ์ของราคาและปริมาณซื้อของสินค้าต่างชนิดที่ใช้ทดแทนกันจะเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

- 2.2 สินค้าที่ใช้ประกอบกันหรือใช้ร่วมกัน (Complementary Goods) เช่น ปีนกับลูกปืน ถูกับแท่งรองเท้า ยาสีฟันกับแปรงสีฟัน กาแฟกับครีมเทียม รถยนต์กับน้ำมันเชื้อเพลิง เป็นต้น เมื่อราคารถยนต์แพงขึ้น นอกจากปริมาณซื้อรถยนต์จะลดลงแล้ว ปริมาณความต้องการซื้อ

น้ำมันเชื้อเพลิงก็จะลดลงด้วย ทั้งๆ ที่ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงไม่เปลี่ยนแปลง ดังนั้นความสัมพันธ์ของราคาและปริมาณซื้อของสินค้าต่างชนิดที่ใช้ประกอบกันจะเป็นในทิศทางตรงกันข้าม

3. รายได้ของผู้บริโภค รายได้ของผู้บริโภคเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการกำหนดอุปสงค์ การพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้บริโภคกับปริมาณความต้องการซื้อสินค้าสามารถแบ่งสินค้าออกเป็น 2 ชนิด คือ

3.1 สินค้าปกติ (Normal Goods) ปริมาณซื้อสินค้าปกติทั่วไปจะมีความสัมพันธ์โดยตรงกับระดับรายได้ของผู้บริโภค กล่าวคือ ถ้าผู้บริโภคมีรายได้มาก ความต้องการซื้อสินค้าปกติจะเพิ่มขึ้น แต่ถ้าผู้บริโภคมีรายได้ลดลง ความต้องการซื้อสินค้าปกติจะลดลงด้วย

3.2 สินค้าด้อยคุณภาพ (Inferior Goods) สินค้าบางชนิดเป็นสินค้าด้อยคุณภาพในสายตาของผู้บริโภค ปริมาณซื้อสินค้าประเภทนี้จะมีความสัมพันธ์ตรงกันข้ามกับระดับรายได้ของผู้บริโภค กล่าวคือ เมื่อผู้บริโภคมีรายได้เพิ่มขึ้น อุปสงค์ในสินค้าประเภทนี้ลดลง แต่ถ้าผู้บริโภคมีรายได้ลดลง อุปสงค์ในสินค้าประเภทนี้จะเพิ่มขึ้น สินค้าเหล่านี้ได้แก่ เครื่องสำอางราคาถูก ข้าวสารคุณภาพต่ำ เสื้อโหล เป็นต้น

4. รสนิยมของผู้บริโภค รสนิยมเป็นปัจจัยหนึ่งที่กำหนดอุปสงค์ รสนิยมของบุคคลโดยทั่วไปจะมีลักษณะแตกต่างกันตามอายุ อาชีพ ขนบธรรมเนียมประเพณี เป็นต้น โดยปกติรสนิยมในสินค้าต่างๆ จะเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัยและกาลเวลา รสนิยมของสินค้าบางชนิดเปลี่ยนแปลงได้ง่าย เช่น เครื่องแต่งกาย เครื่องประดับ เป็นต้น ดังนั้น ถ้าสินค้าชนิดใดอยู่ในสมัยนิยม อุปสงค์ในสินค้านั้นจะเพิ่มขึ้น แต่ถ้าสินค้าชนิดใดล้าสมัย อุปสงค์ในสินค้านั้นจะลดลง

5. จำนวนประชากร โดยทั่วไปเมื่อประชากรของสังคมหรือของประเทศมีจำนวนมากขึ้น ความต้องการในสินค้าและบริการจะเพิ่มขึ้นด้วย แต่ประชากรที่เพิ่มขึ้นนี้จะต้องมีอำนาจซื้อเพิ่มขึ้นด้วย จึงจะก่อให้เกิดอุปสงค์ในสินค้านั้น

6. การคาดคะเนราคาและปริมาณสินค้าในอนาคต เป็นปัจจัยอย่างหนึ่งที่ทำให้อุปสงค์ในสินค้าเปลี่ยนแปลงไป เช่น ผู้บริโภคคาดคะเนว่าราคาข้าวสารในอนาคตจะสูงขึ้น ผู้บริโภคจะรีบซื้อข้าวสารในขณะนี้เพิ่มขึ้น อุปสงค์ของข้าวสารในปัจจุบันจึงเพิ่มขึ้น ในทางตรงกันข้าม ถ้าผู้บริโภค

คาดว่าราคาข้าวสารในอนาคตจะลดลง ผู้บริโภคจะชะลอการซื้อข้าวสารไว้ก่อนอุปสงค์ของข้าวสารในปัจจุบันจึงลดลง

7. ฤดูกาล ความต้องการซื้อสินค้าต่างๆ ในแต่ละช่วงเวลาจะแตกต่างกันตามฤดูกาล เช่น ในฤดูร้อน อุปสงค์ของพัดลมจะเพิ่มสูงขึ้น ฤดูฝนปริมาณความต้องการร่มจะมีมากขึ้นและในฤดูหนาวอุปสงค์ของเสื้อกันหนาวจะมีมากขึ้น

8. สภาพการกระจายรายได้ในระบบเศรษฐกิจ แม้ว่ารายได้เฉลี่ยต่อหัวของแต่ละประเทศจะเท่ากัน แต่ถ้าโครงสร้างการกระจายรายได้ของประเทศแตกต่างกัน ปริมาณความต้องการในสินค้าก็จะแตกต่างกันด้วย ตัวอย่างเช่น ประเทศซาอุดีอาระเบีย และสหรัฐอเมริกามีรายได้เฉลี่ยต่อหัวสูงและใกล้เคียงกันแต่สภาพการกระจายรายได้แตกต่างกันมาก กล่าวคือ ประชากรของซาอุดีอาระเบียส่วนใหญ่ยังยากจน มีคนกลุ่มน้อยเท่านั้นที่ร่ำรวยจากการเป็นเจ้าของบ่อน้ำมัน ขณะที่ประชากรของสหรัฐอเมริกาส่วนใหญ่เป็นคนชนชั้นกลาง รายได้ไม่แตกต่างกันมากนัก ดังนั้น ปริมาณความต้องการซื้อสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งของทั้ง 2 ประเทศ ย่อมแตกต่างกัน

แนวคิดเกี่ยวกับการบริการ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525 อ้างถึงใน วรรณวิภา พิราวัชร, 2549) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า การบริการ หมายถึง การปฏิบัติรับใช้ การให้ความสะดวกต่างๆ เช่น ให้บริการหรือให้บริการ เป็นต้น

คำว่า การบริการ SERVICE หมายความว่า เป็นการบริการที่ดี สามารถแยกได้ดังนี้

S = Service Mind คือ การมีใจให้บริการ ปราบปรามให้ผู้อื่นพึงพอใจและสุขใจใส่

E = Enthusiasm คือ การมีความกระตือรือร้นในการให้บริการ

R = Readiness คือ การมีความพร้อมทั้งบุคลากรและวัสดุอุปกรณ์ที่จะให้บริการ

V = Value คือ การตระหนักถึงคุณค่าในงานบริการที่ทำว่าเป็นงานที่มีประโยชน์ มีคุณค่า และสามารถสร้างความภาคภูมิใจให้กับชีวิตได้

I = Interested คือ มีความสนใจ ใส่ใจ ในงานบริการที่ทำด้วยความเต็มใจ

C = Cleanliness คือ ความสะอาด การบริการที่ดี อาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ หรือ พนักงานบริการต้องมีความสะอาด

E = Endurance คือ ความอดทน อดกลั้น งานบริการจะต้องพบเจอกับบุคคลหลายประเภท ทั้งประเภทเฉยๆ ร้อนรน จุกจิกจู้จี้ขี้บ่น ผู้ให้บริการต้องมีความอดทน

S = Smile คือ การยิ้มแย้มแจ่มใส การมีมิตรภาพต่อผู้มารับบริการทุกคนโดยทั่วหน้า ไม่มีการแบ่งชั้นวรรณะใดๆ ทั้งสิ้น

บริการ (Service) เป็นกิจกรรมผลประโยชน์หรือความพึงพอใจที่จะสนองความต้องการแก่ลูกค้า ซึ่งกล่าวถึงประเภทการบริการ ลักษณะของบริการและการใช้เครื่องมือการตลาดสำหรับธุรกิจบริการ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ , 2541)

บริการมีลักษณะที่สำคัญ 4 ลักษณะ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาด ดังนี้

1. "ไม่สามารถจับต้องได้ (Intangibility) บริการไม่สามารถมองเห็น หรือเกิดความรู้สึกได้ ก่อนที่จะมีการซื้อ ดังนั้น เพื่อลดความเสี่ยงของผู้ซื้อ ผู้ซื้อต้องพยายามวางกฎเกณฑ์เกี่ยวกับคุณภาพ และประโยชน์จากบริการที่เขาจะได้รับเพื่อสร้างความเชื่อมั่นในการซื้อในแง่ของสถานที่ ตัวบุคคล เครื่องมือ วัสดุที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร สัญลักษณ์และราคา สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผู้ขายบริการจะต้องจัดหาเพื่อเป็นหลักประกันให้ผู้ซื้อสามารถตัดสินใจซื้อได้เร็วขึ้น

1.1 สถานที่ (Place) ต้องสามารถสร้างความเชื่อมั่น และความสะดวกให้กับผู้ที่มาติดต่อ

1.2 บุคคล (People) พนักงานที่ขายบริการต้องมีการแต่งตัวที่เหมาะสม บุคลิกดี หน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส พุดจาไพเราะ เพื่อให้ลูกค้าเกิดความประทับใจ และเกิดความเชื่อมั่นว่าบริการที่ซื้อจะดีด้วย

1.3 เครื่องมือ (Equipment) อุปกรณ์ภายในสำนักงานจะต้องทันสมัยมีประสิทธิภาพ มีการให้บริการที่รวดเร็ว เพื่อให้ลูกค้าพึงพอใจ

1.4 วัสดุสื่อสาร (Communication Material) สื่อโฆษณาและเอกสารการโฆษณาต่างๆ จะต้องสอดคล้องกับลักษณะของบริการที่เสนอขาย และลักษณะของลูกค้า

1.5 สัญลักษณ์ (Symbols) คือ ชื่อตราสินค้า หรือเครื่องหมายตราสินค้าที่ใช้ในการให้บริการเพื่อให้ผู้บริโภคเรียกชื่อได้ถูก ควรมีลักษณะสื่อความหมายที่ดีเกี่ยวกับบริการที่เสนอขาย

1.6 ราคา (Price) การกำหนดราคาการให้บริการ ควรมีความเหมาะสมกับระดับการให้บริการ ชัดเจน และง่ายต่อการจำแนกระดับบริการที่แตกต่างกัน

2. ไม่สามารถแบ่งแยกการให้บริการ (Inseparability) การให้บริการเป็นการผลิตและการบริโภคในขณะเดียวกัน กล่าวคือ ผู้ขายหนึ่งรายสามารถให้บริการลูกค้าในขณะนั้นได้หนึ่งราย เนื่องจากผู้ขายแต่ละรายมีลักษณะเฉพาะตัวไม่สามารถให้คนอื่นให้บริการแทนได้เพราะต้องผลิตและบริโภคในเวลาเดียวกัน ทำให้การขายบริการอยู่ในวงจำกัดในเรื่องของเวลา

3. ไม่แน่นอน (Variability) ลักษณะของบริการไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับว่าผู้ขายบริการเป็นใครจะให้บริการเมื่อไร ที่ไหน และอย่างไร ดังนั้นผู้ซื้อบริการจะต้องรู้ถึงความไม่แน่นอนในบริการ และสอบถามผู้อื่นก่อนที่จะเลือกรับบริการ ในแง่ผู้ขายบริการจะต้องมีการควบคุมคุณภาพทำได้ 2 ขั้นตอน คือ

3.1 ตรวจสอบ คัดเลือก และฝึกอบรมพนักงานที่ให้บริการ รวมทั้งมนุษย์สัมพันธ์ของพนักงานที่ให้บริการ

3.2 ต้องสร้างความพอใจให้ลูกค้า โดยเน้นการใช้ การรับฟังคำแนะนำและ ข้อเสนอแนะของลูกค้า การสำรวจข้อมูลลูกค้า และการเปรียบเทียบ ทำให้ได้รับข้อมูลเพื่อการแก้ไข ปรับปรุงบริการให้ดีขึ้น

4. ไม่สามารถเก็บไว้ได้ (Perish Ability) บริการไม่สามารถผลิตเก็บไว้ได้เหมือนสินค้าอื่น ถ้าความต้องการมีสม่ำเสมอ การให้บริการก็จะมีปัญหา แต่ถ้าลักษณะความต้องการไม่แน่นอน จะทำให้เกิดปัญหาคือ บริการไม่ทันหรือไม่มีลูกค้า กลยุทธ์การตลาดที่นำมาใช้เพื่อปรับความต้องการซื้อให้สม่ำเสมอ และปรับการให้บริการไม่ให้เกิดปัญหามากหรือน้อยเกินไป มีดังนี้

4.1 กลยุทธ์เพื่อปรับความต้องการซื้อ (Demand) คือ การตั้งราคาให้แตกต่างกัน (Differential Pricing) เพื่อปรับความต้องการซื้อให้สม่ำเสมอ กล่าวคือ การตั้งราคาสูงในช่วงความต้องการซื้อสูงและตั้งราคาต่ำในช่วงความต้องการซื้อน้อย กระตุ้นในช่วงที่มีความต้องการซื้อน้อย (Nonpeak Demand Can be Cultivated) โดยจัดกิจกรรมลดราคาและส่งเสริมการขาย การให้บริการเสริม (Complementary Service) และระบบการนัดหมาย (Reservation Systems) เพื่อให้ทราบถึงจำนวนลูกค้าที่แน่นอนเพื่อการวางแผนการให้บริการที่เหมาะสม และเพื่อปรับระดับความต้องการซื้อให้เหมาะสม

4.2 กลยุทธ์เพื่อปรับการให้บริการเสนอขาย (Supply) คือ เพิ่มพนักงานชั่วคราว (Part – Time Employees) และการกำหนดวิธีการทำงานที่มีประสิทธิภาพในช่วงคนมาก

คุณภาพการให้บริการ (Service quality)

แนวความคิดของ Parasuraman, Zeithaml and Berry (1985) เกี่ยวกับคุณภาพในการให้บริการจากการศึกษาของ Parasuraman และคณะ พบว่าผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการที่ลูกค้าประเมินคุณภาพของการบริการที่เขาได้รับ เรียกว่า “คุณภาพของการบริการที่ลูกค้ารับรู้” (Perceived Service Quality) กับ “บริการที่รับรู้” (Perceived Service) ซึ่งก็คือประสบการณ์ที่เกิดขึ้นหลังจากที่เขาได้รับบริการแล้วนั่นเอง ในการประเมินคุณภาพของการบริการดังกล่าวนี้ ลูกค้ามักจะพิจารณาจากเกณฑ์ที่เขาคิดว่ามีความสำคัญ 10 ประการดังต่อไปนี้ (ธีรกิติ นวรัตน์ ณ อยุธยา, 2547)

1. ความไว้วางใจ (Reliability) ความสามารถที่จะให้บริการตามที่ได้สัญญากับลูกค้าไว้ได้อย่างถูกต้อง โดยที่มิต้องมีผู้ช่วยเหลือ
2. สิ่งที่สามารถจับต้องได้ (Tangibles) ลักษณะทางกายภาพของอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก พนักงานและวัสดุที่ใช้ในการสื่อสารต่างๆ
3. การสนองตอบลูกค้า (Responsiveness) ความเต็มใจที่จะให้บริการอย่างรวดเร็วและยินดีที่จะช่วยเหลือลูกค้า
4. ความน่าเชื่อถือ (Credibility) ความซื่อสัตย์เชื่อถือได้ของผู้ให้บริการ
5. ความมั่นคงปลอดภัย (Security) ปราศจากอันตรายความเสี่ยงและความลั้ลสงสัย
6. ความสะดวก (Access) สามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก และสามารถติดต่อสื่อสารได้ง่าย
7. การสื่อสาร (Communication) การรับฟังลูกค้าและให้ข้อมูลที่จำเป็นแก่ลูกค้า โดยใช้ภาษาที่ลูกค้าสามารถเข้าใจได้
8. ความเข้าใจลูกค้า (Understanding the Customer) พยายามที่จะทำความรู้จักและเรียนรู้ความต้องการของลูกค้า
9. ความสามารถ (Competence) ความรู้และทักษะที่จำเป็นของพนักงาน ในการให้บริการลูกค้า
10. ความสุภาพและความเป็นมิตร (Courtesy) คุณลักษณะของพนักงานที่ติดต่อกับลูกค้า ในการแสดงออกถึงความสุภาพ เป็นมิตร เกรงใจ และให้เกียรติลูกค้า

ต่อมา Parasuraman et al. ได้ทำการพัฒนาปรับปรุงข้อกำหนดคุณภาพการบริการใหม่ ในปี 1998 โดยสรุปเป็น 5 ประการ มีรายละเอียดดังนี้

1. ความไว้วางใจ หรือ ความน่าเชื่อถือ (Reliability) ความสามารถในการให้บริการอย่างถูกต้องแม่นยำ (Accurate Performance) การให้บริการตรงกับสัญญาที่ให้ไว้กับลูกค้า และบริการที่ให้ทุกครั้ง มีความสม่ำเสมอ ทำให้ลูกค้ารู้สึกไว้วางใจในมาตรฐานการให้บริการ สามารถให้ความไว้วางใจได้ (Dependable)

2. ความมั่นใจ (Assurance) ผู้ให้บริการมีความรู้และทักษะที่จำเป็นในการบริการ (Competence) มีสุภาพและเป็นมิตรกับลูกค้า (Courtesy) มีความซื่อสัตย์ และสามารถสร้างความมั่นใจให้แก่ลูกค้าได้ (Credibility) และความมั่นคงปลอดภัย (Security)

3. สิ่งที่สามารถจับต้องได้ (Tangibles) ลักษณะทางกายภาพของอุปกรณ์ เครื่องมือ สิ่งอำนวยความสะดวก พนักงาน และวัสดุที่ใช้ในการสื่อสารต่างๆ

4. ความใส่ใจ (Empathy) สามารถเข้าถึงได้โดยสะดวกและสามารถติดต่อได้ง่าย (Easy Access) ความสามารถในการติดต่อสื่อสารให้ลูกค้าเข้าใจได้ (Good Communication) ความเห็นอกเห็นใจ และเข้าใจลูกค้า (Customer Understanding)

5. การสนองตอบลูกค้า (Responsiveness) ความเต็มใจที่จะให้บริการทันที (Promptness) และให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดี (Helpfulness)

แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งหรือปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ความรู้สึกพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนอง หรือบรรลุจุดมุ่งหมายในระดับหนึ่ง ความรู้สึกดังกล่าวจะลดลงหรือไม่เกิดขึ้น หากความต้องการหรือจุดมุ่งหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง (ชรีณี เดชจินดา, 2535 : 14)

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลในทางบวกที่เกิดขึ้นจากการประเมินบริการเมื่อความต้องการได้รับการตอบสนอง หรือบรรลุจุดมุ่งหมายในสิ่งที่ต้องการ และความรู้สึกดังกล่าวจะลดลงหรือไม่เกิดขึ้นหากความต้องการหรือจุดมุ่งหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนองความพึงพอใจ ของผู้ให้บริการต่อการดูแลที่ได้รับจากผู้ให้บริการ และจัดเป็นเกณฑ์ด้านผลลัพธ์ ทำให้

ผู้ให้บริการสามารถกำหนดคุณลักษณะของการบริการ เป็นการประเมินคุณภาพของการบริการ และ บ่งชี้ถึงความสำเร็จของงานบริการ (วาริธร ประวิติวงศ์, 2545)

ลักษณะของความพึงพอใจในการบริการ

ความพึงพอใจในการบริการมีความสำคัญต่อการดำเนินงานบริการให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีลักษณะทั่วไป (จิตตินันท์ เดชะคุปต์ และคณะ, 2542) ดังนี้

1. ความพึงพอใจเป็นการแสดงออกทางอารมณ์ และความรู้สึกในทางบวกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด บุคคลจำเป็นต้องปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมรอบตัว การตอบสนองความต้องการส่วนบุคคลด้วยการโต้ตอบกับบุคคลอื่นและสิ่งต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ทำให้แต่ละคนมีประสบการณ์การเรียนรู้เรียนรู้สิ่งที่จะได้รับการตอบสนองแตกต่างกันไป ในสถานการณ์การบริการก็เช่นกัน บุคคลรับรู้หลายสิ่งหลายอย่างเกี่ยวกับการบริการ ไม่ว่าจะเป็นประเภทของการบริการหรือคุณภาพการบริการ ซึ่งประสบการณ์ที่ได้รับจากการสัมผัสบริการต่างๆ หากเป็นไปตามที่ต้องการของผู้รับบริการ โดยสามารถทำให้ผู้รับบริการได้รับสิ่งที่คาดหวังก็ย่อมก่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีและพึงพอใจในการบริการที่ได้รับ

2. ความพึงพอใจเกิดจากการประเมินความแตกต่างระหว่างสิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่ได้รับจริง ในสถานการณ์หนึ่ง การบริการก่อนที่ถูกค่าจะมาใช้บริการใดก็ตาม มักจะมีมาตรฐานของการบริการนั้นไว้ในใจอยู่ก่อนแล้ว ซึ่งอาจจะมีแหล่งอ้างอิงมาจากคุณค่าหรือเจตคติที่ยึดถือต่อการบริการ ประสบการณ์ดั้งเดิมที่เคยใช้บริการ การบอกเล่าของผู้อื่น การรับทราบข้อมูลการรับประกันบริการจากโฆษณา การให้คำมั่นสัญญาของผู้ให้บริการเหล่านี้ เป็นปัจจัยพื้นฐานที่ผู้ให้บริการใช้เปรียบเทียบกับบริการที่ได้รับในวงจรของการให้บริการตลอดช่วงเวลาของความจริงสิ่งที่คุณรับบริการรับรู้เกี่ยวกับการบริการก่อนที่จะเข้ามาใช้บริการ หรือความคาดหวังในสิ่งที่คาดหวังว่าจะได้รับ มีอิทธิพลต่อช่วงเวลาของการเผชิญความจริงหรือการพบปะระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับบริการเป็นอย่างมาก เพราะผู้รับบริการจะประเมินเปรียบเทียบสิ่งที่ได้รับบริการจริงตามกระบวนการบริการที่เกิดขึ้นกับสิ่งที่คาดหวังเอาไว้ หากสิ่งใดที่ได้รับเป็นไปตามความคาดหวังถือว่าเป็นการยืนยันที่ถูกต้องกับความคาดหวังที่มีอยู่ผู้รับบริการย่อมเกิดความพึงพอใจต่อการบริการดังกล่าว แต่ถ้าไม่เป็นไปตามที่คาดหวังอาจจะสูงหรือต่ำกว่านับเป็นการยืนยันที่คาดเคลื่อน จากความคาดหวังดังกล่าวทั้งนี้ ช่วงของความแตกต่างที่เกิดขึ้น จะชี้ให้เห็นถึงระดับความพอใจหรือความไม่พึงพอใจมากน้อยได้

ถ้าข้อยืนยันได้มีการเบี่ยงเบนไปในทางบวกแสดงถึงความพึงพอใจ แต่ถ้าเป็นไปในทางลบก็แสดงว่าเกิดความไม่พึงพอใจ

3. ความพึงพอใจเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาตามปัจจัยแวดล้อมและสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกชอบสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ผันแปรได้ตามปัจจัยที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับความคาดหวังของบุคคลในแต่ละสถานการณ์ ช่วงเวลาหนึ่งบุคคลอาจจะไม่พอใจต่อสิ่งหนึ่งเพราะว่าไม่เป็นไปตามที่คาดหวังไว้ แต่ในอีกช่วงหนึ่งหากสิ่งที่คาดหวังไว้ได้รับการตอบสนองอย่างถูกต้อง บุคคลก็สามารถจะเปลี่ยนความรู้สึกเดิมต่อสิ่งนั้นได้อย่างทันทีทันใด แม้ว่าจะเป็นความรู้สึกที่ตรงกันข้ามก็ตาม นอกจากนี้ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่สามารถแสดงออกในระดับมากน้อยได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับความแตกต่างของการประเมินสิ่งที่ได้รับจริงกับสิ่งที่คาดหวังไว้ ส่วนใหญ่ผู้รับบริการใช้เวลาเป็นมาตรฐานในการเปรียบเทียบความคาดหวังจากบริการต่าง ๆ

ทฤษฎีส่วนประสมทางการตลาดในธุรกิจบริการ

ส่วนประสมทางการตลาด หมายถึง ตัวแปรทางการตลาดที่สามารถควบคุมได้ ซึ่งบริษัทนำมาใช้ร่วมกันเพื่อตอบสนองความพึงพอใจของลูกค้าเป้าหมาย (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2541 อ้างอิงจาก Kotler, 1997, หน้า 92) ส่วนประสมทางการตลาด (The Marketing Mix) เป็นแนวคิดที่สำคัญทางการตลาดสมัยใหม่ ซึ่งแนวความคิดเรื่องส่วนประสมทางการตลาดนี้ มีบทบาทสำคัญทางการตลาด เพราะเป็นการรวมการตัดสินใจทางการตลาดทั้งหมด เพื่อนำมาใช้ในการดำเนินงาน เพื่อให้ธุรกิจสอดคล้องกับความต้องการของตลาดเป้าหมาย เราเรียกส่วนประสมทางการตลาดว่า 7 Ps ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 7 กลุ่มนี้ จะทำหน้าที่ร่วมกันในการสื่อสารทางการตลาดให้แก่ผู้บริโภคอย่างมีประสิทธิภาพ

การตัดสินใจของผู้บริโภคผ่านกระบวนการ 7 ขั้นตอน คือธุรกิจที่ให้บริการจะใช้ส่วนประสมการตลาด (Marketing Mix) หรือ 7Ps (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2541) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ผลิตภัณฑ์ (Product) เป็นสิ่งซึ่งสนองความจำเป็นและความต้องการของมนุษย์ได้ คือสิ่งที่คุณจำเป็นต้องมอบให้แก่ลูกค้าและลูกค้าจะได้รับผลประโยชน์และคุณค่าของผลิตภัณฑ์นั้นๆ โดยทั่วไปแล้วผลิตภัณฑ์แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือผลิตภัณฑ์ที่อาจเป็นสิ่งที่จับต้องได้และ

ผลิตภัณฑ์ที่จับต้องไม่ได้ ในด้านการบริการด้านสินเชื่อนั้นถือว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่จับต้องไม่ได้ เนื่องจากเป็นผลิตภัณฑ์ที่อยู่ในรูปของบริการ (Service Product) การที่จะสร้างความมั่นใจ และทำให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจในการใช้บริการนั้นธุรกิจจะต้องสร้างและนำเสนอสิ่งที่เป็นรูปธรรมเพื่อเป็นสัญลักษณ์แทนการบริการที่ไม่สามารถจับต้องได้

2. ราคา (Price) หมายถึง คุณค่าผลิตภัณฑ์ในรูปของตัวเงิน ราคาเป็นต้นทุนของ (Cost) ของลูกค้า ลูกค้าจะเปรียบเทียบระหว่างคุณค่า (Value) ผลิตภัณฑ์กับราคา (Price) ผลิตภัณฑ์นั้น ถ้าคุณค่าสูงกว่าราคา เขาจะตัดสินใจซื้อ ดังนั้น การกำหนดกลยุทธ์ด้านราคาต้องคำนึงถึงคุณค่า ซึ่งเป็นสิ่งที่กำหนดมูลค่า ในการแลกเปลี่ยนสินค้าหรือบริการในรูปของเงินตราเป็นส่วนที่เกี่ยวกับวิธีการกำหนดราคาราคาขายและกลยุทธ์ต่างๆ ในการกำหนดราคาต้องคำนึงถึงคุณค่าที่รับรู้ (Perceived Value) ในสายตาของลูกค้า ซึ่งต้องพิจารณาว่าการยอมรับของลูกค้าในคุณค่าของผลิตภัณฑ์ว่าสูงกว่าราคาผลิตภัณฑ์นั้น ต้นทุนสินค้าและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง การแข่งขันและปัจจัยอื่น ๆ

3. ช่องทางการจัดจำหน่าย (Place) ด้านสถานที่ให้บริการในส่วนแรก คือ การเลือกทำเลที่ตั้ง (Location) ของธุรกิจบริการมีความสำคัญมาก โดยเฉพาะธุรกิจบริการที่ผู้บริโภคต้องไปรับบริการจากผู้ให้บริการในสถานที่ที่ผู้ให้บริการจัดไว้ เพราะทำเลที่ตั้งที่เลือกเป็นตัวกำหนดกลุ่มผู้บริโภคที่จะเข้ามาให้บริการ ดังนั้นสถานที่ให้บริการต้องสามารถครอบคลุมพื้นที่ในการให้บริการกลุ่มเป้าหมายได้มากที่สุด และคำนึงถึงทำเลที่ตั้งของกลุ่มแข่งขันด้วย โดยความสำคัญของทำเลที่ตั้งจะมีความสำคัญมากน้อยแตกต่างกันไปตามลักษณะเฉพาะของธุรกิจบริการแต่ละประเภทในส่วนช่องทางการจัดจำหน่าย (Channels) การกำหนดช่องทางการจัดจำหน่ายต้องคำนึงองค์ประกอบ 3 ส่วน ได้แก่ ลักษณะของการบริการ ความจำเป็นในการใช้คนกลางในการจำหน่าย และลูกค้าเป้าหมายของธุรกิจบริการนั้น

4. การส่งเสริมทางการตลาด (Promotion) เป็นเครื่องมือหนึ่งที่มีความสำคัญในการติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับข้อมูลระหว่างผู้ขายและผู้ให้บริการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแจ้งข่าวสาร หรือชักจูงให้เกิดทัศนคติ และพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกใช้บริการ โดยพิจารณาถึงความเหมาะสมกับลูกค้า โดยเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสารการตลาดบริการในการส่งเสริมทางการตลาดอาจทำได้ 4 แบบด้วยกัน ซึ่งเรียกว่า ส่วนผสมการส่งเสริมการตลาด (Promotion Mix) หรือส่วนประสมในการติดต่อสื่อสาร (Communication Mix) ประกอบไปด้วย

4.1 การโฆษณา (Advertising) เป็นการติดต่อสื่อสารแบบไม่ใช้บุคคล โดยผ่านสื่อต่างๆ และผู้อุปถัมภ์รายการต้องเสียค่าใช้จ่ายในการโฆษณาที่ผ่านสื่อ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ป้ายโฆษณา การโฆษณาในโรงภาพยนตร์ ฯลฯ

4.2 การขายโดยใช้พนักงาน (Personal Selling) เป็นการติดต่อสื่อสารทางตรงแบบเผชิญหน้าระหว่างผู้ขายและลูกค้าที่มีอำนาจซื้อ ซึ่งเป็นการขายโดยใช้พนักงานขาย

4.3 การส่งเสริมการขาย (Sales Promotion) เป็นเครื่องมือหรือกิจกรรมทางการตลาดที่กระทำอย่างต่อเนื่อง นอกเหนือจากการขายโดยใช้พนักงาน การโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ที่ช่วยกระตุ้นความสนใจในการใช้บริการของลูกค้า

4.4 การประชาสัมพันธ์ (Publicity and Public Relation) เป็นแผนงานการนำเสนออย่างต่อเนื่องเพื่อชักจูงกลุ่มสาธารณะให้เกิดความคิดเห็นหรือทัศนคติที่ดีต่อองค์กรตลอดจนสร้างภาพลักษณ์และความเข้าใจอันดีระหว่างธุรกิจกับลูกค้ากลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

5. บุคคล (People) หรือ พนักงาน (Employee) หมายถึง บุคคลที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในการติดต่อแสวงหาลูกค้า การเสนอขาย เพื่อกระตุ้นให้ลูกค้าเกิดความตั้งใจและตัดสินใจซื้อ

6. สร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ (Physical Evidence and Presentation) โดยพยายามสร้างคุณภาพโดยรวม (Total Quality Management: TQM) หรือต้องแสดงให้เห็นคุณภาพของบริการโดยผ่านการใช้หลักฐานที่มองเห็นได้ เช่น ธุรกิจโรงภาพยนตร์ต้องพัฒนาลักษณะทางกายภาพและรูปแบบการให้บริการเพื่อสร้างคุณค่าให้กับลูกค้า (Customer-value Proposition) ไม่ว่าจะเป็นด้านความสะอาด ความรวดเร็วในการจำหน่ายตั๋ว หรือคุณประโยชน์อื่น

7. กระบวนการ (Process) เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับระเบียบ วิธีการ และงานที่ปฏิบัติในด้านการบริการ ที่นำเสนอให้กับลูกค้าเพื่อมอบการให้บริการอย่างถูกต้อง รวดเร็ว และทำให้ลูกค้าเกิดความประทับใจ

จากแนวคิดดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การบริการที่ดีต้องมีกระบวนการที่ดีในทางปฏิบัติเพื่อให้ตรงตามความต้องการของลูกค้า และใช้ทฤษฎีส่วนประสมทางการตลาดเข้าช่วย เนื่องจากธุรกิจ

กองทุนรวมจัดเป็นธุรกิจบริการประเภทหนึ่ง ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาจึงนำแนวคิดเกี่ยวกับการบริการมาใช้เป็นแนวทางในการเปรียบเทียบเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการบริการของธุรกิจต่อไป

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) และ กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF)

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และ กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ผู้ศึกษาได้รวบรวมความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และ กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และสิทธิประโยชน์ทางภาษี มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

กองทุนรวม คือ เครื่องมือในการลงทุน (Investment Vehicle) รูปแบบหนึ่งที่ผู้ลงทุนหลายๆ คนนำเงินลงทุนมารวมกัน และมอบหมายให้มืออาชีพ ซึ่งก็คือ บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน (บลจ.) ที่มีความเชี่ยวชาญในการจัดการลงทุน และได้รับอนุญาตจาก ก.ล.ต. เป็นผู้บริหารจัดการเงินลงทุนก้อนนั้นๆ เพื่อแสวงหาผลตอบแทน กองทุนรวม จึงเป็นเครื่องมือในการลงทุนที่มีประสิทธิภาพ มีการจัดการลงทุนอย่างเป็นระบบ โดยมีจุดมุ่งหมายให้การลงทุนได้รับผลตอบแทนที่ดีที่สุด ภายใต้กรอบความเสี่ยงที่ผู้ลงทุนยอมรับได้

ในการจัดตั้งกองทุนรวม บลจ. จะยื่นรายละเอียดของโครงการจัดการกองทุนรวม ซึ่งรวมถึงนโยบายการลงทุนเพื่อขอจัดตั้งกองทุนรวมกับ ก.ล.ต. เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว บลจ. ก็จะออกและเสนอขาย "หน่วยลงทุน" ของกองทุนรวมให้กับผู้ลงทุน เมื่อเสร็จสิ้นการขายก็จะนำเงินค่าขายหน่วยลงทุนที่ได้มารวมเป็นกองทรัสต์สิน และนำมาจดทะเบียนเป็น "กองทุนรวม" กับ ก.ล.ต. ซึ่งจะทำให้กองทุนรวมมีสถานะเป็นนิติบุคคลแยกต่างหากจาก บลจ. ทันที (ซึ่งหาก บลจ. ที่บริหารกองทุนรวมเกิดประสบปัญหาด้านการเงินหรือปิดกิจการ ทรัสต์สินของกองทุนรวมก็จะไม่ถูกกระทบ) หลังจากนั้น บลจ. จะนำเงินลงทุนของผู้ลงทุนไปลงทุนในหลักทรัพย์และทรัสต์สินต่างๆ เช่น หุ้น หุ้นกู้ พันธบัตรรัฐบาล เป็นต้น เพื่อนำดอกผลกลับคืนมาสู่กองทุนรวมนั้นต่อไป (สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2557)

ผู้เกี่ยวข้องกับกองทุนรวม

โครงสร้างของกองทุนรวม ถูกกำหนดขึ้นเพื่อผลประโยชน์ของผู้ถือหน่วยลงทุน โดยประกอบด้วยผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ต่างๆ และผู้กำกับดูแล ทั้งที่เป็นองค์กรของภาคเอกชนและภาครัฐ ได้แก่ (สำนักงานกองทุนรวม, 2557)

บริษัทจัดการ ต้องเป็นบริษัทหลักทรัพย์ที่ได้รับใบอนุญาตจัดการลงทุนจากกระทรวงการคลังเท่านั้น บริษัทจัดการเป็นผู้กำหนดโครงการกองทุนรวม นโยบายการลงทุนและวัตถุประสงค์ เพื่อนำเสนอขออนุมัติจากสำนักงาน ก.ล.ต. และต้องบริหารจัดการลงทุนตามวัตถุประสงค์และนโยบายการลงทุนนั้นโดยเคร่งครัด ทั้งนี้ บริษัทจัดการจะแจ้งนโยบายการลงทุนและวัตถุประสงค์ในการลงทุนให้ผู้ลงทุนทราบ ในหนังสือชี้ชวนเสนอขายหน่วยลงทุนที่แจกจ่ายให้แก่ผู้ลงทุนและผู้สนใจลงทุนได้ศึกษาก่อนที่จะลงทุน

ผู้ดูแลผลประโยชน์ เป็นสถาบันการเงิน ที่มีคุณสมบัติตามที่สำนักงาน ก.ล.ต. กำหนด และต้องไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับทั้งทางตรงและทางอ้อมกับบริษัทจัดการ ผู้ดูแลผลประโยชน์จะเป็นตัวแทนของผู้ถือหน่วยลงทุน ทำหน้าที่รักษาผลประโยชน์ทั้งหมดของผู้ถือหน่วยลงทุน เช่น

1. ดูแลให้บริษัทจัดการจัดการกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และนโยบายการลงทุนของโครงการลงทุน ที่ได้รับอนุมัติจากสำนักงาน ก.ล.ต. และที่ได้จัดแจ้งไว้ในหนังสือชี้ชวน
2. ทำหน้าที่ชำระราคาซื้อขายและรับชำระราคาจากการขายทรัพย์สิน
3. เก็บรักษาทรัพย์สินทั้งหมดของกองทุนรวม
4. สอบทานความถูกต้องของมูลค่าทรัพย์สินของกองทุนรวม
5. ดำเนินคดีฟ้องร้องแทนผู้ถือหน่วยลงทุนหากบริษัทจัดการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

ชอบ

ตัวแทนสนับสนุนการขายหน่วยลงทุน ปัจจุบันบุคคลที่จะทำหน้าที่เสนอขายหน่วยลงทุนของกองทุนรวมได้ ต้องเป็นบุคคลที่ได้รับอนุญาตจากสำนักงาน ก.ล.ต. เท่านั้น ตัวแทนสนับสนุนการขายหน่วยลงทุน ต้องมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนด และผ่านการทดสอบความรู้ในหลักสูตรการเป็นตัวแทนขายจากสถาบันที่สำนักงาน ก.ล.ต. เห็นชอบ ขึ้นทะเบียนรายชื่อกับสำนักงาน ก.ล.ต. ต้องปฏิบัติและทำหน้าที่ในการขายตามกรอบที่กฎหมายกำหนด เพื่อป้องกันการขายและการโฆษณาชวนเชื่อให้ผู้ลงทุนเข้าใจผิดในสาระสำคัญ ตัวแทนสนับสนุนการขายหน่วยลงทุน หรือที่เรียกกันอย่างเป็นทางการว่า ผู้ทำหน้าที่ขายหรือรับซื้อคืนหน่วยลงทุนกองทุนรวม มีสองระดับ ได้แก่

1. ตัวแทนสนับสนุนการขาย-ระดับหนึ่ง (Investment Planner : IP) หมายถึงบุคคลที่สามารถให้คำแนะนำในการลงทุนในหน่วยลงทุนของกองทุนรวมแก่ผู้ถือหน่วยลงทุนและผู้สนใจลงทุนทั่วไป ทั้งที่เป็นคำแนะนำทั่วไป และคำแนะนำเฉพาะเจาะจง

2. ตัวแทนสนับสนุนการขาย-ระดับสอง (Fundamental Guide : FG) หมายถึงบุคคลที่สามารถให้คำแนะนำในการลงทุนในหน่วยลงทุนของกองทุนรวมแก่ผู้ถือหน่วยลงทุนและผู้สนใจลงทุนทั่วไปเฉพาะที่เป็นคำแนะนำทั่วไป เท่านั้น

นายทะเบียนหน่วยลงทุน เป็นสถาบันการเงินที่ได้รับอนุญาตจากสำนักงาน ก.ล.ต. ให้มีหน้าที่ดูแลทะเบียนรายชื่อผู้ถือหน่วยลงทุน ตลอดจนสิทธิประโยชน์ของผู้ถือหน่วยลงทุน เช่น การจ่ายเงินปันผล และสิทธิประโยชน์ อื่นๆ บริษัทจัดการอาจทำหน้าที่เป็นนายทะเบียนหน่วยลงทุนสำหรับกองทุนรวมภายใต้การจัดการของตนก็ได้

ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต เป็นบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้สอบบัญชี และมีชื่อขึ้นทะเบียนไว้กับสำนักงาน ก.ล.ต. ต้องไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับทั้งทางตรงและทางอ้อมกับบริษัทจัดการ มีหน้าที่ตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินของกองทุนรวม ตรวจสอบและให้ความเห็นชอบงบการเงินของกองทุนให้ถูกต้องตามมาตรฐานบัญชี

สมาคมบริษัทจัดการลงทุน จัดตั้งขึ้นภายใต้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 เป็นสมาคมที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจหลักทรัพย์ จัดทะเบียนสมาคมกับสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) มีบริษัทจัดการที่ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการจัดการกองทุนรวม การจัดการกองทุนส่วนบุคคล และการจัดการกองทุน

ส่วนบุคคลที่เป็นกองทุนสำรองเลี้ยงชีพเป็นสมาชิก สมาคมมีหน้าที่กำหนดจรรยาบรรณ และวางมาตรฐานในการปฏิบัติ ให้บริษัทสมาชิกยึดถือและปฏิบัติเป็นมาตรฐานเดียวกันทุกราย กำหนดบทลงโทษเมื่อบริษัทสมาชิกฝ่าฝืนและไม่ปฏิบัติตาม

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เป็นองค์กรของภาครัฐ ทำหน้าที่กำกับดูแลธุรกิจหลักทรัพย์ รวมถึงการจัดการลงทุน ออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดตามความในกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์

ประเภทของกองทุนรวม

กองทุนรวมมีหลายประเภทขึ้นอยู่กับเกณฑ์ในการแบ่ง โดยมีบริษัทจัดการกองทุนที่เป็นผู้บริหารกองทุนรวมนั้นๆ เมื่อจำแนกประเภทของกองทุนรวมตามลักษณะการจำหน่าย และไถ่ถอนหน่วยลงทุนของกองทุนรวมที่บริษัทจัดการกองทุนจัดตั้งขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2557) สามารถแบ่งออกได้ ดังนี้

1. แบ่งตามประเภทของการขายคืนหน่วยลงทุน

1.1 กองทุนปิด (Closed-End fund) กองทุนรวมที่มีหน่วยลงทุนคงที่ ไม่เพิ่มขึ้นและไม่ลดลง และเปิดให้มีการจองซื้อเพียงครั้งเดียวเมื่อจัดตั้งโครงการ มีกำหนดอายุโครงการแน่นอน และบริษัทจัดการไม่รับซื้อคืนหน่วยลงทุนก่อนครบกำหนดอายุโครงการ ผู้ถือหน่วยลงทุนไม่สามารถไถ่ถอนหน่วยลงทุนก่อน ครบกำหนดอายุโครงการได้ โดยส่วนใหญ่แล้ว อายุโครงการของกองทุนรวมในประเทศไทย จะมีกำหนด 3 ปี 5 ปี หรือ 10 ปี และเพื่อเพิ่มสภาพคล่อง ให้แก่ผู้ถือหน่วยลงทุน บริษัทจัดการอาจนำหน่วยลงทุนของกองทุนปิดไปจดทะเบียนซื้อขายในตลาดรอง(ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย) หรือจัดให้มีตัวแทนจัดการซื้อขาย (Market maker)

1.2 กองทุนเปิด (Open-End fund) กองทุนรวมที่สามารถเพิ่มหรือลดหน่วยลงทุนได้ ไม่มีกำหนดอายุโครงการ และบริษัทจัดการรับซื้อคืนหน่วยลงทุนตามกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในหนังสือชี้ชวน เช่น ทุกวัน ทุกสัปดาห์ ทุกสองสัปดาห์ ทุกเดือน ทุกไตรมาส หรือทุกหกเดือน กองทุนเปิดจึงเป็นที่นิยม มากกว่ากองทุนปิด เพราะมีสภาพคล่องมากกว่า

2. แบ่งตามนโยบายการลงทุน 10 แบบมาตรฐานของสำนักงาน ก.ล.ต.

2.1 กองทุนรวมตราสารแห่งทุน (Equity fund) กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งตราสารทุน โดยเฉลี่ยในรอบปีบัญชีไม่น้อยกว่าร้อยละ 65 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวม บริษัทจัดการต้องรายงานค่าเฉลี่ยการถือครองตราสารทุนให้สำนักงาน ก.ล.ต. ทราบทุกกรอบระยะเวลาสามเดือน หกเดือน เก้าเดือน และสิบสองเดือนของรอบบัญชีกองทุน หากค่าเฉลี่ยการถือครองตราสารทุนไม่ถึงร้อยละ 65 ในรอบระยะเวลาใด ให้บริษัทจัดการแสดงผลโดยชัดเจน เพื่อที่สำนักงาน ก.ล.ต. จะได้นำไปเปิดเผยให้แก่ผู้ลงทุนและผู้สนใจลงทุนทราบต่อไป โดยทั่วไปแล้ว กองทุนรวมตราสารแห่งทุน มีความเสี่ยงสูงกว่ากองทุนรวม ที่มีนโยบายลงทุนในตราสารประเภทอื่น จึงเหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงได้สูง และควรลงทุนเพื่อหวังผลที่ดีกว่าในระยะยาว

2.2 กองทุนรวมตราสารแห่งหนี้ (General fixed income fund) กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้เฉพาะเงินฝาก หรือหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินอื่น หรือการหาดอกผลโดยวิธีอื่นตามที่สำนักงาน ก.ล.ต. กำหนดหรือให้ความเห็นชอบให้กองทุนประเภทดังกล่าวลงทุนได้ ห้ามมิให้กองทุนรวมตราสารแห่งหนี้ลงทุนหรือ มีไว้ซึ่งตราสารทุนหรือตราสารกึ่งหนี้กึ่งทุน (หุ้นกู้แปลงสภาพ) ยกเว้นแต่สำนักงาน ก.ล.ต. จะพิจารณาอนุญาต เมื่อมีผู้ให้คำรับรองที่น่าเชื่อถือได้ว่าจะเป็นผู้รับซื้อตราสารทุนหลังการแปลงสภาพนั้นออกไปจากกองทุนโดยทั่วไปแล้ว กองทุนรวมตราสารแห่งหนี้ มีความเสี่ยงน้อยกว่ากองทุนรวมที่มีนโยบาย ลงทุนในตราสารทุน จึงเหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงได้น้อยกว่า

2.3 กองทุนรวมตราสารแห่งหนี้ระยะยาว (Long-term fixed income fund) กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้เฉพาะเงินฝาก หรือหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินอื่น หรือการหาดอกผลโดยวิธีอื่นตามที่สำนักงาน ก.ล.ต. กำหนดหรือให้ความเห็นชอบให้กองทุนประเภทดังกล่าวลงทุนได้ โดยกองทุนมีวัตถุประสงค์ที่จะดำรง พอร์ตโฟริโอ ดูเรชัน (portfolio duration) ในขณะใดขณะหนึ่งของกองทุนรวมนั้นมากกว่าหนึ่งปีขึ้นไป พอร์ตโฟริโอ ดูเรชัน (portfolio duration) หมายถึง อายุถัวเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนักของกระแสเงินที่ได้รับจากทรัพย์สินของกองทุนรวม พอร์ตโฟริโอ ดูเรชัน มากกว่าหนึ่งปี มีความหมายโดยทั่วไปว่า ทรัพย์สินที่กองทุนลงทุนและมีไว้มีอายุเฉลี่ยมากกว่าหนึ่งปี เหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงต่ำ และสามารถลงทุนระยะยาวได้

2.4 กองทุนรวมตราสารแห่งหนึ่งระยะสั้น (Short-term fixed income fund) กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้เฉพาะเงินฝาก หรือหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินอื่น หรือการหาดอกผลโดยวิธีอื่นตามที่สำนักงาน ก.ล.ต. กำหนดหรือให้ความเห็นชอบให้กองทุนประเภทดังกล่าวลงทุนได้ โดยกองทุนมีวัตถุประสงค์ที่จะดำรงพอร์ตโฟริโอ ดูเรชัน (portfolio duration) ในขณะใดขณะหนึ่งของกองทุนรวมนั้นไม่เกินหนึ่งปี พอร์ตโฟริโอ ดูเรชัน ต่ำกว่าหนึ่งปี มีความหมายโดยทั่วไปว่า ทรัพย์สินที่กองทุนลงทุนและมีไว้ มีอายุเฉลี่ยน้อยกว่าหนึ่งปี เหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ต้องการลงทุนระยะสั้น และต้องการความเสี่ยงต่ำ

2.5 กองทุนรวมผสม (Balanced fund) กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินอื่น หรือการหาดอกผลโดยวิธีอื่นตามที่สำนักงาน ก.ล.ต.กำหนด หรือให้ความเห็นชอบให้กองทุนประเภทดังกล่าวลงทุนได้ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะดำรงอัตราส่วนการลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งตราสารทุนในขณะใดขณะหนึ่งไม่น้อยร้อยละ 65 และไม่น้อยกว่าร้อยละ 35 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวม กองทุนผสม ลงทุนในตราสารได้ทุกประเภท ผู้จัดการกองทุนสามารถแสวงหาโอกาสลงทุนที่ดีกว่าได้ทั้งในตลาดตราสารทุนและตลาดตราสารหนี้ แต่เป็นการจัดสรรเงินลงทุนประเภทสมดุล เพราะมีข้อกำหนดเกี่ยวกับ ceiling และ floor ในการลงทุนในตราสารทุน กองทุนผสม เหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงได้ปานกลาง

2.6 กองทุนรวมผสมแบบยืดหยุ่น (Flexible portfolio fund) กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินอื่น หรือการหาดอกผลโดยวิธีอื่นตามที่สำนักงาน ก.ล.ต.กำหนด หรือให้ความเห็นชอบให้กองทุนประเภทดังกล่าวลงทุนได้ ทั้งนี้ การลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินอื่น หรือการหาดอกผลโดยวิธีอื่นดังกล่าว ขึ้นกับการตัดสินใจลงทุนของผู้จัดการกองทุนรวม ตามความเหมาะสมและสภาพการณ์ในแต่ละขณะ กองทุนรวมผสมแบบยืดหยุ่น สามารถลงทุนในตราสารทุกประเภทเช่นเดียวกับกับกองทุนรวมผสม แต่ไม่มีข้อกำหนดเกี่ยวกับ ceiling และ floor ในการลงทุนในตราสารทุนแต่อย่างใด การจัดสรรเงินลงทุนของกองทุนรวมผสมแบบยืดหยุ่นระหว่างตลาดตราสารทุนและตลาดตราสารหนี้ จึงอยู่กับดุลพินิจของผู้จัดการกองทุน กองทุนรวมผสมแบบยืดหยุ่น เหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงได้ปานกลาง

2.7 กองทุนรวมหน่วยลงทุน (Fund of funds) กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งหน่วยลงทุนและใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวม โดยเฉลี่ยในรอบปีบัญชีไม่น้อยกว่าร้อยละ 65 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวม เนื่องจากกองทุนรวมมีข้อดี

หลายประการ ที่สำคัญคือ มีการกระจายการลงทุน ความเสี่ยงจึงลดลง ทั้งยังมีต้นทุนเฉลี่ยต่ำ กองทุนรวมหน่วยลงทุนจึงรับเอาข้อได้เปรียบดังกล่าวมา นอกจากนั้นแล้ว กองทุนรวมหน่วยลงทุนยังกระจายการลงทุนไปในหลาย กองทุนรวมภายใต้การจัดการของหลายผู้จัดการกองทุนและหลายบริษัทจัดการ จึงเป็นการกระจายความเสี่ยงที่กว้างขวางกว่า ข้อเสียของกองทุนรวมหน่วยลงทุน อยู่ที่ที่มีค่าธรรมเนียมในการจัดการและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ซ้ำซ้อน

2.8 กองทุนรวมใบสำคัญแสดงสิทธิ (Warrant fund) กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้น ใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นกู้ ใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหน่วยลงทุน และใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นเพิ่มทุน โดยเฉลี่ยในรอบปีบัญชีไม่น้อยกว่าร้อยละ 65 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวม การลงทุนในใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้น มีความเสี่ยงสูง กองทุนประเภทนี้จึงมีความเสี่ยงสูงมาก

2.9 กองทุนรวมกลุ่มธุรกิจ (Sector fund) กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งตราสารทุนของบริษัทที่มีธุรกิจหลักประเภทเดียวกันตามที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกำหนด โดยเฉลี่ยในรอบปีบัญชีไม่น้อยกว่าร้อยละ 65 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวม กองทุนรวมกลุ่มธุรกิจ มีการลงทุนกระจุกตัว จึงมีความเสี่ยงสูงกว่ากองทุนรวมตราสารแห่งทุนโดยทั่วไป

2.10 กองทุนรวมตลาดเงิน (Money market fund) กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งตราสารหนี้ที่มีคุณภาพและมีกำหนดชำระคืนเมื่อทวงถามหรือมีอายุคงเหลือไม่เกิน 1 ปี กองทุนรวมตลาดเงิน มีนโยบายการลงทุนที่คล้ายคลึงกับ กองทุนรวมตราสารหนี้ระยะสั้น มีความเสี่ยงต่ำสุด เหมาะสำหรับการลงทุน ระยะสั้นของผู้ลงทุนที่ไม่ต้องการความเสี่ยง

3. กองทุนรวมประเภทพิเศษ

3.1 กองทุนรวมมีประกัน (Guarantee fund) คือ กองทุนรวมที่บริษัทจัดการจัดให้มีสถาบันการเงินเป็นผู้ประกันต่อผู้ถือหน่วยลงทุนว่าจะจ่ายเงินลงทุน หรือเงินลงทุนและผลตอบแทนตามจำนวนเงินที่ประกันไว้ (อาจจะเป็นส่วนหรือทั้งหมด) ให้แก่ผู้ถือหน่วยลงทุน เมื่อถือหน่วยลงทุนครบอายุตามระยะเวลาประกันที่กำหนด วัตถุประสงค์ของการจัดให้มีกองทุนรวมมีประกัน ก็เพื่อที่จะทำให้ผู้ลงทุนมีความมั่นใจว่าเงินลงทุนของตนจะไม่สูญ นโยบายการลงทุนของกองทุน

รวมมีประกัน การลงทุนอาจเป็นแบบใดแบบหนึ่งในมาตรฐาน 10 แบบตามที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้ลงทุนต้องพิจารณาให้ถี่ถ้วนก่อนการลงทุน สถาบันการเงินที่เป็นผู้ประกันของกองทุนรวมมีประกัน ต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้

1. เป็นธนาคารหรือสถาบันการเงินอื่นที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น หรือธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ หรือบริษัทเงินทุนตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ ทั้งนี้ ผู้ประกันดังกล่าวจะต้องสามารถดำรงเงินกองทุนและกันเงินสำรองได้ตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายที่ควบคุมการประกอบธุรกิจนั้น

2. เป็นธนาคารต่างประเทศที่ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือในสี่อันดับแรกจากสถาบันการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ ที่ได้รับการยอมรับจากสำนักงาน ก.ล.ต.

3.2 กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (Long Term Equity Fund : LTF) เป็นกองทุนรวมที่เน้นลงทุนในหุ้น โดยทางการสนับสนุนให้จัดตั้งขึ้นเพื่อเพิ่มสัดส่วนผู้ลงทุนสถาบัน (ซึ่งก็คือ กองทุนรวม) ที่จะลงทุนระยะยาวในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การเพิ่มผู้ลงทุนสถาบันดังกล่าวจะช่วยให้ตลาดหุ้นไทยมีเสถียรภาพมากขึ้น ทั้งนี้ ผู้ที่ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ที่เป็นบุคคลธรรมดา จะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเพื่อเป็นแรงจูงใจในการลงทุน

กองทุนรวมหุ้นระยะยาว เหมาะสำหรับคนทุกกลุ่มที่ต้องการลงทุนในหุ้นระยะยาว แต่อาจไม่มีความชำนาญเกี่ยวกับการลงทุนในหุ้น หรือไม่มีเวลา จึงลงทุนผ่านกองทุนรวม ทั้งนี้ ผู้ลงทุนจะต้องเข้าใจและยอมรับความเสี่ยงจากการลงทุน และเงื่อนไขเกี่ยวกับระยะเวลาในการลงทุนได้

เงื่อนไขการลงทุนเพื่อให้ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี ได้แก่

เงินลงทุน มาจากเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากร

1. เมื่อผู้ลงทุนซื้อกองทุนรวมหุ้นระยะยาวแล้ว ต้องถือหน่วยลงทุนไว้ไม่น้อยกว่า 5 ปีปฏิทิน

2. สามารถลงทุนได้สูงสุดร้อยละ 15 ของเงินได้พึงประเมิน แต่ไม่เกิน 500,000 บาท ต่อปี

3. หากมีการขายคืนหน่วยลงทุนก่อนครบกำหนด 5 ปีปฏิทิน ถือว่าผิดเงื่อนไขการลงทุน จะต้องคืนเงินภาษีที่ได้รับยกเว้นไป พร้อมเงินเพิ่มในอัตราร้อยละ 1.5 ต่อเดือน โดยนับตั้งแต่เดือนเมษายน ของปีที่ผู้ลงทุนยื่นขอยกเว้นภาษี จนถึงเดือนที่มีการยื่นคืนเงินภาษี นอกจากนั้นต้องจ่ายภาษีของกำไรส่วนเกินทุน (capital gain) โดยถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย 3% ของเงินกำไรที่ได้รับ และ ยังต้องนำกำไรที่ได้รับจากการขายคืนหน่วยลงทุนไปรวมเป็นเงินได้ เพื่อเสียภาษีตอนปลายปี

สำหรับนโยบายการลงทุนของกองทุนรวมหุ้นระยะยาวนั้น เป็นที่ทราบกันทั่วไปว่ากองทุน มีนโยบายการลงทุนแบบเดียว คือ ลงทุนในหุ้นที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 65 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุน โดยอาจเน้นลงทุนในหุ้นกลุ่ม SET 50 หุ้นตามกลุ่มอุตสาหกรรม หรือลงทุนในหุ้นตามที่บริหารจัดการเห็นควรก็ได้ ขึ้นอยู่กับรายละเอียด นโยบายการลงทุนของกองทุนรวมหุ้นระยะยาวแต่ละกอง

3.3 กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (Retirement Mutual Fund : RMF) คือ กองทุนรวมที่มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการออมและการลงทุนของบุคคล เพื่อเตรียมความพร้อมไว้สำหรับการเกษียณอายุที่มีคุณภาพ ผู้ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ จะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่มากกว่าการลงทุนในกองทุนรวมทั่วไป เพราะเงินลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้ไม่เกินปีละ 500,000 บาท ทั้งนี้ ให้นำเงินลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี ผู้ลงทุนจะได้รับประโยชน์จากการประหยัดภาษีเงินได้ทันที ตั้งแต่ปีแรกที่เริ่มลงทุน

กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เหมาะสำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระ ซึ่งขาดโอกาสสะสมเงินลงทุนแบบปลอดภัย เพราะไม่มีระบบบำเหน็จบำนาญรองรับ ลูกจ้างที่นายจ้างยังไม่พร้อมที่จะจัดให้มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ทำให้ลูกจ้างไม่สามารถสะสมเงินลงทุนเพื่อวัยเกษียณได้ และลูกจ้างหรือข้าราชการที่อยู่ในระบบบำเหน็จบำนาญอยู่แล้ว และประสงค์ที่จะลงทุนมากกว่าเดิม เพื่อใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีให้เต็มวงเงิน 500,000 บาท ตามที่รัฐบาลให้การสนับสนุนและส่งเสริม ทั้งนี้ ให้นำเงินลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

เงื่อนไขการลงทุนเพื่อให้ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี ได้แก่

1. เงินลงทุน มาจากเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากร
2. ผู้ลงทุนที่มีเงินได้ต้องลงทุนแบบผูกพัน คือ ลงทุนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง แต่เมื่อมีความจำเป็นอาจระงับการลงทุนได้ไม่เกินหนึ่งปีติดต่อกัน แต่หากผู้ลงทุนไม่มีเงินได้ในปีใดหรือหลายปีติดต่อกัน ผู้ลงทุนสามารถว่างเว้นการลงทุนได้ โดยไม่ถือว่าเป็นการผิดเงื่อนไขการลงทุนและเมื่อมีเงินได้ก็ให้ลงทุนต่อไป โดยนับอายุการลงทุนตั้งแต่ปีแรกที่ลงทุน
3. เงินลงทุนขั้นต่ำ ต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 ของรายได้ หรือไม่น้อยกว่า 5,000 บาทต่อปีอย่างใดอย่างหนึ่งที่มีจำนวนเงินต่ำกว่า ในการคำนวณรวมเงินลงทุนขั้นต่ำ ให้รวมเงินลงทุนในทุกๆ กองทุนที่ลงทุนในปีนั้นๆ
4. เงินลงทุนขั้นสูง ต้องไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้ทั้งหมดต่อปี และเมื่อรวมกับเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือ กบข. แล้วต้องไม่เกิน 500,000 บาทต่อปี
5. กองทุนไม่จ่ายเงินปันผล
6. ห้ามนำหน่วยลงทุนของกองทุนไปจำหน่ายจ่ายโอนหรือนำไปเป็นประกัน
7. หากขายคืนหน่วยลงทุนก่อนกำหนดที่ผู้ลงทุนจะมีอายุครบ 55 ปีบริบูรณ์และถือหน่วยลงทุนมาไม่น้อยกว่า 5 ปี ผู้ลงทุนต้องนำเงินสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ได้รับในช่วง 5 ปี ปฏิทินล่าสุดไปคืนกรมสรรพากร และนำเงินกำไรส่วนเกินทุนที่เกิดจากการขายคืนหน่วยลงทุนนั้นไปคำนวณรวมเป็นรายได้เพื่อเสียภาษีเงินได้ในปีที่มีการขายคืนหน่วยลงทุนนั้น

สำหรับนโยบายการลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพนั้น เป็นที่ทราบกันทั่วไปว่าการลงทุนอาจเป็นแบบใดแบบหนึ่งในมาตรฐาน 10 แบบของสำนักงาน ก.ล.ต. ซึ่งมีความเสี่ยงและผลตอบแทนในระดับที่แตกต่างกัน ผู้ลงทุนต้องพิจารณาให้ถี่ถ้วนก่อนการลงทุน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับอายุของผู้ลงทุน การยอมรับความเสี่ยง และการคาดหวังผลตอบแทน

ผลตอบแทนและความเสี่ยงจากการลงทุนในกองทุนรวม

กองทุนรวมไม่รับประกันผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนจะได้รับ (ยกเว้นกรณีของกองทุนรวมมีประกัน) ผู้ลงทุนอาจจะได้รับผลตอบแทน หรือไม่ได้ หรืออาจจะขาดทุนจากการขายหน่วยลงทุนก็ได้ เมื่อการลงทุนของกองทุนรวมมีกำไร ผู้ถือหน่วยลงทุนจะได้รับส่วนแบ่งกำไรในรูปของเงินปันผล (Dividend) (ในกรณีที่กองทุนรวมนั้นมีนโยบายที่จะจ่ายเงินปันผล) และมูลค่าทรัพย์สินสุทธิต่อหน่วยที่เพิ่มขึ้น ผู้ลงทุนก็จะได้รับ กำไรส่วนเกินมูลค่าหน่วยลงทุน (Capital Gain) เมื่อผู้ลงทุนนั้นขายคืนหน่วยลงทุน

ส่วนความเสี่ยงของกองทุนรวมแต่ละประเภทนั้นมีความเสี่ยงในทำนองเดียวกันกับตราสารหรือหลักทรัพย์ ที่กองทุนรวมนั้นๆ นั้นลงทุน เช่น กองทุนรวมตราสารทุนก็จะมีความเสี่ยงแบบเดียวกันความเสี่ยงของตราสารทุน กองทุนรวมตราสารหนี้ก็จะมีความเสี่ยงแบบเดียวกับตราสารหนี้ เป็นต้น

ภาษีที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในกองทุนรวม

กองทุนรวมมีลักษณะเป็นนิติบุคคลแตกต่างหากจากบริษัทจัดการ ผลประโยชน์ต่างๆ ที่กองทุนรวมได้รับ จะได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี เช่น กองทุนรวมลงทุนในตราสารทุนได้รับเงินปันผล และหรือ กำไรส่วนเกินทุน ไม่ต้องเสียภาษี กองทุนรวมลงทุนในตราสารหนี้ได้รับดอกเบี้ย ส่วนลดรับ และหรือ กำไรส่วนเกินทุน ก็ไม่ต้องเสียภาษีเช่นกัน เป็นต้น ส่วนผู้ถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมนั้น เมื่อได้รับเงินปันผลหรือกำไรส่วนเกินมูลค่าหน่วยลงทุน จะมีภาระภาษีสำหรับบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล ในลักษณะเช่นเดียวกันกับภาระภาษีจากการลงทุนในตราสารทุนดังกล่าวไว้แล้วข้างต้นทุกประการ เว้นแต่กรณีผู้ลงทุนซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาและเลือกที่จะนำเงินปันผลที่ได้รับจากกองทุนรวมไปรวมคำนวณเป็นเงินได้เพื่อเสียภาษี ผู้ลงทุนจะไม่สามารถเครดิตภาษีเงินปันผลได้ (สำนักงานกองทุนรวม, 2557)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ครั้งนี้ ได้ศึกษาผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

งามดี เลหาพิชิตชัย (2552) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล และพฤติกรรมการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ระดับความสำคัญของส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และเปรียบเทียบระดับความสำคัญของส่วนประสมทางการตลาดจำแนกตามพฤติกรรมการซื้อ โดยใช้ข้อมูลปฐมภูมิและข้อมูลทุติยภูมิ ซึ่งได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างในงานให้ความรู้เกี่ยวกับการลงทุน จัดโดยห้องสมุดมารวยของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ระหว่างวันที่ 11-16 มกราคม 2552 จำนวน 385 ราย และวิเคราะห์ด้วยสถิติพรรณนา คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติ T-test และ One-Way ANOVA หรือ F-test ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001-60,000 บาท สถานภาพสมรส สำหรับพฤติกรรมการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชอบซื้อกองทุนรวมหุ้นระยะยาวที่มีการจ่ายเงินปันผล เพื่อลดหย่อนภาษี ชอบซื้อหน่วยลงทุนจากบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนกสิกรไทยมากที่สุด เหตุผลที่เลือกซื้อคือความสามารถในการบริหารกองทุน จำนวนกองทุนที่ซื้อ 1 กองทุน ตัดสินใจซื้อด้วยตัวเอง ช่วงเวลาส่วนใหญ่ที่ซื้อคือ ช่วงเดือนตุลาคม ถึง ธันวาคม โดยซื้อจากตัวแทนสนับสนุนการขายและซื้อจากความถี่ในการซื้อปีละ 1 ครั้ง จำนวนเงินลงทุนเฉลี่ยต่อปีประมาณ 50,001-100,000 บาท ส่วนประสมการตลาดที่มีระดับความสำคัญต่อการซื้อมากที่สุด คือ กระบวนการบริหาร รองลงมา ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ ช่องทางการจัดจำหน่าย บุคลากรผู้ให้บริการ ราคา ลักษณะทางกายภาพและการส่งเสริมการตลาด ตามลำดับ โดยประเภทกองทุนที่ซื้อแตกต่างกันมีระดับความสำคัญของส่วนประสมการตลาดด้านราคาแตกต่างกันโดยกองทุนที่จ่ายเงินปันผลจะมีระดับความสำคัญมากกว่ากองทุนที่ไม่จ่ายปันผล ส่วนพฤติกรรมการซื้อหน่วยลงทุน ด้านวัตถุประสงค์การซื้อ ผู้มีส่วนร่วมในการซื้อและสถานที่ที่ซื้อ ไม่ทำให้ระดับความสำคัญของส่วนประสมการตลาดแตกต่างกัน

จากการทบทวนการศึกษาดังกล่าว แนวความคิดที่นำมาใช้ในการศึกษารั้งนี้ คือ แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการลงทุน พฤติกรรมของผู้บริโภค และแนวความคิดเกี่ยวกับการบริการ ส่วนประสมทางการตลาด รวมทั้งวิธีการศึกษาและเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาพฤติกรรมการ

ซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เพื่อนำมาปรับใช้ในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพในครั้งนี้ด้วย

ธนากร ศรีฝั้น (2553) ทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเงินฝากประจำของสถาบันรับฝากเงินกับเงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว RMF LTF โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเงินฝากประจำของสถาบันรับฝากเงินกับเงินลงทุนในกองทุนรวมระยะยาว LTF และ RMF และเพื่อทดสอบและศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเงินฝากประจำของสถาบันรับฝากเงิน กับเงินลงทุนในกองทุนรวมระยะยาว LTF และ RMF ในสถาบันการเงินต่างๆ มารวมกันรวมทั้งอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 3 เดือน รายได้ประชาชาติ และอัตราเงินเฟ้อ ซึ่งมีผลต่อปริมาณเงินฝากประจำในสถาบันรับฝากเงิน โดยใช้ข้อมูลอนุกรมเวลาแบบรายเดือน ตั้งแต่เดือน มกราคม 2548 ถึง พฤศจิกายน 2553 รวมเป็นระยะเวลา 5 ปี 11 เดือน รวมทั้งหมดใช้ข้อมูลอย่างละ 71 ข้อมูล โดยข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลทุติยภูมิ อนุกรมเวลาแบบรายเดือน และข้อมูลปริมาณเงินฝากประจำของสถาบันเงินต่างๆ และอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 3 เดือน ถ้าวัดได้จากสถาบันรับฝากเงินทั้งหมดเก็บรวบรวมจากฐานข้อมูลของธนาคารแห่งประเทศไทย ส่วนรายได้ประชาชาติและอัตราเงินเฟ้อเก็บรวบรวมข้อมูลจากฐานข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และมูลค่าเงินลงทุนในกองทุนระยะยาว RMF และ LTF ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากฐานข้อมูลของ Thai Mutual Fund ผู้ทำการศึกษาได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีทางเศรษฐมิติ (Econometric Method) โดยทำการทดสอบความนิ่งของข้อมูล (Unit Root Test) แล้วทำการทดสอบความสัมพันธ์ของปริมาณเงินฝากประจำของสถาบันรับฝากเงินกับเงินลงทุนในกองทุนรวม RMF และ LTF โดยวิธีร่วมไปด้วยกัน (Cointegration) ตามวิธี Two-Step Approach ของ Enganger และทดสอบความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะสั้นตามแบบจำลอง Error Correction Model แบบจำลองของสมการปริมาณเงินฝากประจำของสถาบันรับฝากเงิน กับปริมาณเงินลงทุนในกองทุนรวมระยะยาว RMF และ LTF

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณเงินฝากของสถาบันรับฝากเงินไทยและมีความสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 ได้แก่ รายได้ประชาชาติ และอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ โดยรายได้ประชาชาติ (GDP) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.286916 คือ เมื่อรายได้ประชาชาติเปลี่ยนแปลงไป 1% จะส่งผลให้ปริมาณเงินฝากประจำของสถาบันรับฝากเงินเพิ่มขึ้น 0.286916 % ซึ่งมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับปริมาณเงินฝากประจำของสถาบันรับฝากเงิน ในส่วนของอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ (INT) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.020588 คือ เมื่ออัตรา

ดอกเบี้ยเงินฝากประจำเปลี่ยนแปลงไป 1% จะส่งผลให้ปริมาณเงินฝากของสถาบันรับฝากเงินลดลง 0.020588 % ซึ่งมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับปริมาณเงินฝากของสถาบันรับฝากเงิน และปริมาณเงินลงทุนในกองทุนรวมระยะยาว RMF LTF ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าผลกระทบของกองทุนรวมระยะยาว RMF LTF มาส่งผลต่อปริมาณเงินฝากของสถาบันรับฝากเงินไทย เช่นเดียวกันกับอัตราเงินเพื่อ

จากการทบทวนการศึกษาดังกล่าว ทำให้ได้แนวความคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเงินฝากประจำของสถาบันรับฝากเงินกับเงินลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพและกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เพื่อนำมาปรับใช้ในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพในครั้งนี้

ลักษณะ วิชาการ (2553) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยและพฤติกรรมในการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนของผู้บริโภค : กรณีศึกษากองทุนรวมหุ้นระยะยาว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและพฤติกรรมในการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของผู้ลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของผู้บริโภคที่ซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวกับพฤติกรรมในการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในกรุงเทพมหานคร รวมทั้งศึกษาความสำคัญของการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร โดยได้ทำการศึกษาคณวิทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่ซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของบริษัทหลักทรัพย์กสิกรไทย จำกัด โดยการเก็บแบบสอบถามตั้งแต่ 1 กรกฎาคม 2552 ถึง 31 ธันวาคม 2552 โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งปฐมภูมิและทุติภูมิ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทั้งในเชิงพรรณนาและเชิงปริมาณ

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างซื้อหน่วยลงทุนเพื่อนำไปหักลดหย่อนภาษีมากที่สุด และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของผู้บริโภคกับพฤติกรรมในการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ และสถานภาพการสมรสมีความสำคัญกับวัตถุประสงค์ในการลงทุน และประเภทกองทุนที่เลือกลงทุนรวมทั้งมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการลงทุน ในส่วนความสำคัญของการตลาดพบว่า ด้านผลิตภัณฑ์กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญมากที่สุดในด้านการได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี และมีการจัดโปรโมชั่นของสมนาคุณ

จากการทบทวนการศึกษาดังกล่าว แนวความคิดที่นำมาใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ แนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคและการออมมวลรวม แนวความคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ รวมทั้งวิธีการศึกษาปัจจัยและพฤติกรรมในการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนของผู้บริโภค เพื่อนำมาปรับใช้ในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพครั้งนี้

เพ็ญพิชชา จันทศิริ (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ทักษะการตัดสินใจของผู้มีเงินได้ที่มีต่อกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) และกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) เพื่อลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมของผู้มีเงินได้ที่มีต่อกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) และกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) เพื่อการลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้างนี้ คือ ผู้มีเงินได้และเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่พักอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร โดยส่งแบบสอบถามผ่านโครงข่ายอินเทอร์เน็ต และแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง ระหว่างเดือน พฤศจิกายน 2554 ถึง ธันวาคม 2554 ในการศึกษาค้างนี้จะใช้วิธีการศึกษาเชิงพรรณนา (Descriptive Research) โดยใช้เทคนิคการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ มีการเก็บข้อมูลจากแหล่งปฐมภูมิและทุติยภูมิ

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างคิดว่ากองทุนรวม RMF/LTF ช่วยลดหย่อนภาษีและเป็นทางเลือกออมอีกทางหนึ่ง มูลค่าเงินลงทุนอยู่ที่ประมาณ 50,000 บาทหรือน้อยกว่า แต่ในการลงทุนในกองทุน RMF/LTF ลงทุนไม่ถึงร้อยละ 15 ของรายได้ เนื่องจากมีเงินน้อยไม่พอที่จะลงทุนให้เต็มร้อยละ 15 ความถี่ในการลงทุนปีละ 1 ครั้ง และช่องทางการลงทุนส่วนใหญ่เป็นธนาคารพาณิชย์ และวัตถุประสงค์ในการลงทุนส่วนใหญ่เพื่อนำไปหักลดหย่อนภาษี

จากการทบทวนการศึกษาดังกล่าว ทำให้ได้แนวความคิดเกี่ยวกับทัศนคติของผู้มีเงินได้ที่มีต่อกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เพื่อนำมาปรับใช้ในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพในครั้งนี

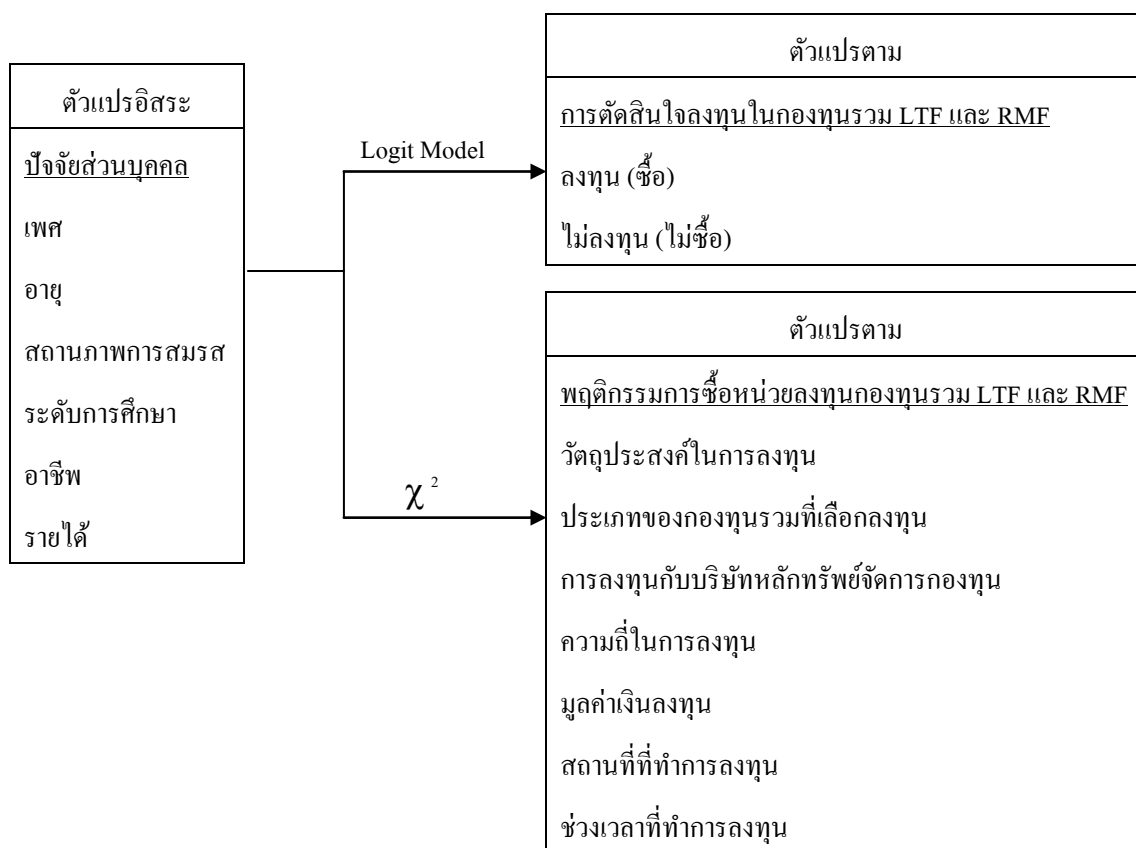
จากการตรวจสอบเอกสารข้างต้น ทำให้ทราบว่าผู้ลงทุนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และซื้อหน่วยลงทุนเพื่อนำไปหักลดหย่อนภาษี และเพื่อให้ได้รับผลตอบแทนมากกว่าการฝากเงินกับสถาบันการเงิน ซึ่งสอดคล้องต่อการศึกษานี้ แต่ในการศึกษานี้จะมองประเด็นที่แตกต่างไป คือ จะ

พิจารณาปัจจัยความต้องการซื้อและปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ พฤติกรรมการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพกับปัจจัยส่วนบุคคล รวมทั้งระดับความสำคัญของปัจจัยการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของนักลงทุน

กรอบแนวความคิดในการศึกษา

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ข้อมูลต่างๆ รวมทั้งผลงานวิจัยที่ได้ตรวจสอบเอกสารข้างต้น ทำให้ผู้ศึกษาสามารถนำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาดังนี้

การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ การศึกษาการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ได้แก่ ลงทุน (ซื้อ) และ ไม่ลงทุน (ไม่ซื้อ) และการศึกษาพฤติกรรมการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ได้แก่ วัตถุประสงค์ในการลงทุน ประเภทของกองทุนรวมที่เลือกลงทุน การลงทุนกับบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ความถี่ในการลงทุน มูลค่าเงินลงทุน สถานที่ที่ทำการลงทุน ช่วงเวลาที่ทำการลงทุน

ภาพที่ 2 กรอบแนวความคิดในการศึกษา

สมมติฐานในการศึกษา

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร มีข้อสมมติฐานดังนี้

พฤติกรรมการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพมีความสัมพันธ์กับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ ดังฟังก์ชันอุปสงค์ดังนี้

$$Q_d = f(\text{SEX}, \text{AGE}, \text{MAR}, \text{EDU}, \text{OCC}, \text{INC})$$

โดยที่ SEX คือ เพศ

AGE	คือ	อายุ
MAR	คือ	สถานภาพการสมรส
EDU	คือ	ระดับการศึกษา
OCC	คือ	อาชีพ
INC	คือ	รายได้

บทที่ 3

วิธีการศึกษา

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ในครั้งนี้ มีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิและแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทั้งในเชิงพรรณนาและเชิงปริมาณ โดยมีวิธีการศึกษาดังนี้

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษานี้จะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ โดยข้อมูลที่เก็บรวบรวมนั้นแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลเกี่ยวกับกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพทั้งในด้านนโยบายการลงทุน ลักษณะของกองทุน การซื้อขายหน่วยลงทุน สิทธิประโยชน์ทางภาษีของกองทุน ข้อมูลจำนวนกองทุน ข้อมูลส่วนแบ่งทางการตลาด ที่ได้มาจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากงานวิจัย หนังสือ เอกสาร นิตยสาร วารสาร บทความ สิ่งตีพิมพ์ต่างๆ และเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง จากหน่วยงานราชการและเอกชน จากสำนักคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ สมาคมบริษัทจัดการกองทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนต่างๆ ห้องสมุดพิทยาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นต้น

2. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่เก็บจากแหล่งข้อมูลโดยตรงจากการตอบแบบสอบถาม ซึ่งทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่เป็นคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร จำนวน 5 เขตๆ ละ 80 คน ได้แก่ เขตราชเทวี, เขตจตุจักร, เขตบางเขน, เขตบางรักและเขตสีลม ซึ่งเป็นย่านธุรกิจและประชากรสัญจรเป็นจำนวนมาก โดยผู้ศึกษากำหนดการสุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 400 ตัวอย่าง โดยใช้การเลือกสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling) จนกระทั่งครบตามจำนวนที่กำหนดไว้และนำมารวบรวมเพื่อประมวลผลและสรุปต่อไป

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ คือ คนในวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่ซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนเพื่อการเลี้ยงชีพ และผู้ที่ไม่ได้ซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนเพื่อการเลี้ยงชีพ ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรที่มีขนาดใหญ่ และมีมากกว่า 30 คน ($N > 30$) ไม่ทราบจำนวนขนาดของประชากรที่แน่นอน คือ ไม่ทราบค่า p และ q โดยใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 และกำหนดความคลาดเคลื่อนที่ร้อยละ 5 ดังนั้น การกำหนดขนาดตัวอย่างจะใช้สูตรการคำนวณในกรณีไม่ทราบจำนวนประชากรดังนี้ (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2551)

$$n = \frac{Z^2 pq}{e^2}$$

โดยที่ n = จำนวนขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

Z = ค่าปกติมาตรฐานที่ได้จากตารางแจกแจงปกติมาตรฐาน (Z score) ขึ้นอยู่กับระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

p = สัดส่วนของประชากรหรือความน่าจะเป็นของประชากรที่สนใจศึกษา

q = สัดส่วนของประชากรที่ไม่ได้สนใจศึกษา $= 1 - p$

e = สัดส่วนของความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นร้อยละ 5 $= 0.05$

ดังนั้น n จะมีค่า

$$n = \frac{(1.96)^2 (0.5) (1-0.5)}{(0.05)^2}$$

$$n = 384.16 \text{ ตัวอย่าง}$$

เนื่องจากการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างในกรณีที่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงกำหนดให้มีความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05 ดังนั้น ในการยอมรับความผิดพลาดได้ร้อยละ 5 คือ n

ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จากผลการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ได้ จึงได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 400 ราย และในการสุ่มตัวอย่างผู้ศึกษาใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็น (Non Probability Random Sampling) และทำการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเจาะจงแจกแบบสอบถามให้กับผู้ซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) โดยข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์เพื่อให้ได้ข้อสรุปตามวัตถุประสงค์การศึกษา โดยแบบสอบถามจะแบ่งเป็น 5 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ได้แก่ ลงทุน (ซื้อ) ไม่ลงทุน (ไม่ซื้อ) เหตุผลที่ไม่ลงทุน รวมทั้งการตัดสินใจในอนาคตว่าจะมีการลงทุนหรือไม่

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้บริโภคในการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการลงทุน ประเภทของกองทุนรวมที่เลือกลงทุน การลงทุนกับบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ความถี่ในการลงทุน มูลค่าเงินลงทุน สถานที่ที่ทำการลงทุน ช่วงเวลาที่ทำการลงทุน

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับระดับความสำคัญของส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุนของคนวัยทำงานที่มีต่อกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ดังนี้

1. ด้านผลิตภัณฑ์

2. ด้านราคา
3. ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย
4. ด้านการส่งเสริมการตลาด
5. ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ
6. ด้านลักษณะกายภาพ
7. ด้านกระบวนการบริการ

ส่วนที่ 5 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะและปัญหาที่พบจากการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อประธานกรรมการและกรรมการเพื่อทำการปรับปรุงแก้ไข หลังจากนั้นนำแบบสอบถามที่แก้ไขเรียบร้อยแล้ว จำนวน 30 ชุด ไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α Coefficient) โดยใช้สูตรของ Cronbach (กัลยา วาณิชยบัญชา, 2551) ค่า α ที่ได้จะแสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถาม โดยจะมีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 ค่าที่ได้ใกล้เคียงกับ 1 แสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง ซึ่งผลการทดสอบด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติได้ค่า $\alpha = 0.881$ จากผลการทดสอบค่าความเชื่อมั่น ผลที่ได้มีระดับความน่าเชื่อถือที่ได้มาตรฐาน สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการสร้างเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ดำเนินการสร้างแบบสอบถามฉบับร่างและนำแบบสอบถามฉบับร่างที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีประสบการณ์ในด้านที่จะศึกษาทำการพิจารณาแบบสอบถามและปรับปรุงแก้ไข
2. นำแบบสอบถามฉบับร่างที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทำการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายกับการประชากรที่จะศึกษาจริง (Pretest) จำนวน 30 ชุด
3. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) นำแบบสอบถามทั้งหมดที่สำรวจได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและคัดแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก
4. การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบเรียบร้อยแล้วมาลงรหัสตามที่กำหนดไว้
5. การประมวลผลข้อมูล นำข้อมูลที่ลงรหัสไว้เรียบร้อยแล้ว มาประมวลผลโดยใช้เครื่องมือคอมพิวเตอร์
6. การวิเคราะห์และสรุปข้อมูล นำข้อมูลที่ประมวลผลแล้วมาวิเคราะห์และสรุปผลโดยใช้เทคนิคทางสถิติ เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรตามวัตถุประสงค์การศึกษา ดังนี้
 - 6.1 เพื่อศึกษาการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร
 - 6.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร
 - 6.3 เพื่อศึกษาระดับความสำคัญของส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ
 - 6.4 เพื่อศึกษาความปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาแต่ละข้อดังนี้

1. การศึกษาการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของนักลงทุน ใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา โดยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมานำเสนอในรูปแบบของตารางแจกแจงความถี่ และร้อยละ

2. การศึกษาและวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของผู้บริโภคจำแนกตามพฤติกรรมการซื้อหน่วยลงทุน

2.1 ใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา และนำเสนอในรูปแบบตารางแจกแจงความถี่ และร้อยละ

2.2 ใช้ข้อมูลปฐมภูมิในการวิเคราะห์เชิงปริมาณ ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-Square) โดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการคำนวณ โดยมีสูตรในการคำนวณดังนี้ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ, 2540)

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

$$; df = (r-1)(c-1)$$

เมื่อ χ^2 = ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้

O_{ij} = ความถี่ของแถวตอนที่ i และแถวตั้งที่ j

E_{ij} = ความถี่ที่คาดหวังในแถวตอนที่ i และแถวตั้งที่ j

$$R_i = \sum_{j=1}^c O_{ij} \quad C_j = \sum_{i=1}^r O_{ij}$$

$$E_{ij} = \frac{R_i C_j}{N}$$

C_j = จำนวนกลุ่ม หรือคอลัมน์

R_i = จำนวนแถวหรือตัวแปรที่ต้องการวัดแบ่งออกเป็นพวก

N = ขนาดของตัวอย่างทั้งหมด

3. การศึกษาระดับความสำคัญของส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อ หน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณา และนำเสนอในรูปตารางแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมามีลักษณะมาตราส่วนประเมินโดยจำแนกระดับความสำคัญเป็น 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (กัลยา วาณิชขัยบัญชา, 2552)

ระดับความสำคัญมากที่สุด	เท่ากับ 5	คะแนน
ระดับความสำคัญมาก	เท่ากับ 4	คะแนน
ระดับความสำคัญปานกลาง	เท่ากับ 3	คะแนน
ระดับความสำคัญน้อย	เท่ากับ 2	คะแนน
ระดับความสำคัญน้อยที่สุด	เท่ากับ 1	คะแนน

การวัดการกระจายของข้อมูลความสำคัญของปัจจัยการตลาด โดยจำแนกระดับความสำคัญเป็น 5 ระดับ อาศัยการเปรียบเทียบระดับคะแนนเฉลี่ยกับเกณฑ์ที่แบ่ง โดยมีความกว้างแต่ละอันดับที่เท่ากัน ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของแต่ละอันดับ} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนอันดับ}} \\
 &= \frac{(5 - 1)}{5} \\
 &= 0.8
 \end{aligned}$$

โดยสามารถแบ่งคะแนนเฉลี่ยได้เป็น 5 ระดับดังนี้

คะแนนเฉลี่ยที่	1.00 – 1.80	หมายถึง	มีความสำคัญน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ยที่	1.81 – 2.60	หมายถึง	มีความสำคัญน้อย
คะแนนเฉลี่ยที่	2.61 – 3.40	หมายถึง	มีความสำคัญปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยที่	3.41 – 4.20	หมายถึง	มีความสำคัญมาก
คะแนนเฉลี่ยที่	4.21 – 5.00	หมายถึง	มีความสำคัญมากที่สุด

ข้อมูลที่ได้สามารถนำมาคำนวณได้ดังนี้ (กัลยา วาณิชบัญชา, 2552)

3.1 ค่าสถิติร้อยละ (Percentage)

$$P = \frac{f \times 100}{n}$$

เมื่อ	P	คือ	ค่าร้อยละ
	f	คือ	ความถี่ที่ต้องการเปลี่ยนแปลงให้เป็นร้อยละ
	n	คือ	จำนวนความถี่ทั้งหมด

3.2 ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก (Weighted arithmetic mean) ในกรณีที่มีการแจกแจงความถี่

$$\bar{X} = \sum_{i=1}^k \frac{f_i x_i}{n}$$

โดยที่	$\bar{X}$	คือ	คะแนนเฉลี่ย
	k	คือ	จำนวนกลุ่มของข้อมูลที่แบ่ง
	f_i	คือ	ความถี่ของข้อมูลในแต่ละกลุ่ม
	x_i	คือ	ค่ากึ่งกลางชั้น
	n	คือ	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

3.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n(\sum fx^2) - (\sum fx)^2}{n(n-1)}}$$

โดยที่	S.D.	คือ	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	x	คือ	ระดับคะแนน

f คือ ความถี่

n คือ จำนวนตัวอย่าง

4. การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาเสนอโดยใช้การวิเคราะห์แบบจำลองโลจิสต์ (Logit Model) โดยมีสูตรในการคำนวณดังนี้

$$\ln \left[\frac{P_1}{1-P_1} \right] = \beta_0 + \beta_1 x_1 + \beta_2 x_2 + \beta_3 x_3 + \dots + \beta_k x_k$$

$$Y = \ln \left[\frac{P_1}{1-P_1} \right]$$

โดยที่ Y คือ โอกาสของการตัดสินใจ “ลงทุน/ไม่ลงทุน”
 มีค่าเท่ากับ 1 หมายถึง ลงทุนในกองทุนรวม LTF และ RMF
 มีค่าเท่ากับ 0 หมายถึง ไม่ลงทุนกองทุนรวม LTF และ RMF

β_0 คือ ค่าคงที่

$\beta_1 - \beta_k$ คือ ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระ

$x_1 - x_k$ คือ ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อกองทุนรวม LTF และ RMF

ดังนั้นการศึกษาครั้งนี้จึงสามารถเขียนให้อยู่ในรูปแบบของสมการ logit model ดังนี้

$$Y = \beta_0 + \beta_1 \text{SEX} + \beta_2 \text{AGE} + \beta_3 \text{MAR} + \beta_4 \text{EDU} + \beta_5 \text{OCC} + \beta_6 \text{INC}$$

กำหนดให้

Y คือ โอกาสของการตัดสินใจ “ลงทุน/ไม่ลงทุน” จึงกำหนดให้ 1 แทนลงทุน และ 0 แทนไม่ลงทุน

β_0 คือ ค่าคงที่

$\beta_1 - \beta_k$ คือ ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระ

SEX คือ เพศ

AGE คือ อายุ

MAR คือ สถานภาพการสมรส

EDU คือ ระดับการศึกษา

OCC คือ อาชีพ

INC คือ รายได้

ปัจจัยที่นำมาใช้ในการศึกษาในแบบจำลองมีรายละเอียดดังนี้

1. เพศ (SEX) เนื่องจากเพศชาย และเพศหญิงมีลักษณะทางกายภาพและทัศนคติที่แตกต่างกัน ทำให้ปัจจัยด้านเพศมีผลต่อการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพที่แตกต่างกัน ดังนั้น ปัจจัยด้านเพศ น่าจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพในทางบวกและลบ

$$\begin{aligned}\text{โดยที่ SEX} &= 1 \quad \text{เพศชาย} \\ &= 0 \quad \text{เพศหญิง}\end{aligned}$$

2. อายุ (AGE) เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีอายุที่แตกต่างกัน จะมีประสบการณ์ ภูมิความรู้ความเข้าใจ รวมไปถึงอำนาจในการซื้อที่แตกต่างกัน ซึ่งจะส่งต่อพฤติกรรมการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ดังนั้น ปัจจัยด้านอายุน่าจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพในทางบวก

$$\text{โดยที่ AGE} = \text{อายุของกลุ่มตัวอย่าง}$$

3. สถานภาพการสมรส (MARITAL) เนื่องจากมีสถานภาพที่แตกต่างกัน ทำให้ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพที่แตกต่างกัน ดังนั้น ปัจจัยด้านสถานภาพการสมรสน่าจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพในทางบวกและลบ

$$\text{โดยที่ MAR} = \text{สถานการสมรสของกลุ่มตัวอย่าง}$$

4. ระดับการศึกษา (EDUCATION) เนื่องจากบุคคลแต่ละคนมีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันจึงมีความรู้ ความคิด ความเข้าใจ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่แตกต่างกัน ซึ่งจะส่งต่อพฤติกรรมการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพที่แตกต่างกัน ผู้ที่มีการศึกษาสูงมีแนวโน้มที่จะซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาน้อย ดังนั้น ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาน่าจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพในทางบวก

$$\text{โดยที่ EDU} = \text{ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง}$$

5. อาชีพ (OCCUPATION) เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีอาชีพที่แตกต่างกัน จะมีรายได้ สภาพแวดล้อมการทำงาน และเวลาว่างที่แตกต่างกัน นำไปสู่ความจำเป็นและความต้องการสินค้า

และบริการที่แตกต่างกัน ดังนั้น ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพจึงเป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพในทางบวกและลบ

โดยที่ OCC = อาชีพของกลุ่มตัวอย่าง

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (INCOME) เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน รายได้จึงเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เพราะผู้ที่มีรายได้มากจะมีอำนาจในการซื้อสินค้าสูงกว่าผู้ที่มีรายได้น้อย ดังนั้น ปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน่าจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพในทางบวก

โดยที่ INC = รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิเคราะห์โดยใช้แบบจำลองโลจิส (Logit Model) ซึ่งเป็นวิธีการประมาณค่าความน่าจะเป็นที่ตัวแปรตามมีโอกาสเกิดเหตุการณ์ขึ้นเพียง 2 อย่าง คือ ลงทุนและไม่ลงทุน การประมาณค่าพารามิเตอร์ของแบบจำลองจะใช้วิธีการคาดประมาณความน่าจะเป็นสูงสุด (Maximum Likelihood) และในการคัดเลือกตัวแปรอิสระเพื่อหาสมการที่ดีที่สุดนั้น ผู้ศึกษาใช้วิธี Enter ในการคำนวณ ซึ่งเป็นวิธีการเลือกตัวแปรอิสระเข้าสมการความถดถอยสถิติในขั้นตอนเดียว ซึ่งวิธีนี้ผู้วิเคราะห์จะต้องเป็นผู้ตัดสินใจว่าตัวแปรอิสระตัวใดที่ควรอยู่ในสมการ โดยพิจารณาจากค่าสถิติทดสอบหรือค่า Significance ของสถิติทดสอบ ผลลัพธ์จากการคำนวณที่นำมาพิจารณามีดังต่อไปนี้

1. Correlation Matrix ใช้ดูความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ถ้าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันสูงให้เลือกตัวแปรอิสระเพียงตัวใดตัวหนึ่งเท่านั้น โดยดูจากผลการคำนวณว่าเมื่อตัดตัวแปรใดตัวแปรหนึ่งออกแล้ว แบบจำลองใดมีความเหมาะสมมากกว่ากัน

2. เครื่องหมายหน้าสัมประสิทธิ์ แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามว่ามีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันหรือทิศทางตรงกันข้าม

3. Wald-statistic มีการแจกแจงแบบไคสแควร์เป็นการทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระ ว่ามีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามหรือไม่ เช่นเดียวกับการทดสอบโดยใช้ t-statistic

4. R^2 เป็นค่าที่อธิบายว่าสมการมีความเหมาะสมกับข้อมูลมากเพียงใด ซึ่งจะบอกถึงการอธิบายของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตามในรูปของร้อยละ ยิ่ง R^2 มีค่าเข้าใกล้ 100 มากเพียงใด แสดงว่าตัวแปรอิสระสามารถอธิบายค่าของตัวแปรตามได้มากเพียงนั้น โดยในการคำนวณจะแสดงค่า Nagelkerke – R^2 และ Cox & Snell R^2

5. ค่า $-2 \log \text{likelihood}$ ใช้วัดความเหมาะสมของแบบจำลอง ถ้าค่า $-2 \log \text{likelihood}$ มีค่าน้อยเท่าไร แสดงว่าแบบจำลองมีความเหมาะสมเท่านั้น

บทที่ 4

ผลการศึกษา

จากการศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ โดยการเก็บแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ชุด ในช่วงระยะเวลาตั้งแต่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2557 ถึง 31 ธันวาคม พ.ศ. 2557 ซึ่งการวิเคราะห์ประกอบด้วย ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามแนวความคิดเกี่ยวกับการลงทุนและปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายของผู้ลงทุน โดยในการศึกษานี้ได้กำหนดปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน การตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ได้แก่ ลงทุน ไม่ลงทุน และพฤติกรรมในการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ได้แก่ วัตถุประสงค์ในการลงทุน ประเภทของกองทุนรวมที่เลือกลงทุน การลงทุนกับบริษัทหลักทรัพย์จัดการลงทุน ความถี่ในการลงทุน มูลค่าเงินลงทุน สถานที่ที่ทำการลงทุน และช่วงเวลาทำการลงทุน และได้้นำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมทั้งการวิเคราะห์ระดับความสำคัญของส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนของนักลงทุนที่มีต่อกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ประกอบด้วย ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านบุคลากร ด้านลักษณะกายภาพ และด้านกระบวนการบริการ จำแนกตามพฤติกรรมในการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ตลอดจนการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ โดยใช้แบบจำลองโลจิต (Logit Model) โดยมีผลการศึกษา ดังนี้

การเสนอผลการศึกษา

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาได้นำเสนอผลตามความมุ่งหมายของการศึกษา โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์การตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของนักลงทุน

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ระดับความสำคัญของส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

ส่วนที่ 5 ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์การตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของนักลงทุน

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

เพศ

จากการศึกษาพบว่า ข้อมูลส่วนบุคคลด้านเพศของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจำแนกตามการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุน ดังแสดงในตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 57.50 โดยคิดเป็นผู้ที่ลงทุน คิดเป็นร้อยละ 49.13 และไม่ลงทุน คิดเป็นร้อยละ 50.87 ของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 42.50 โดยคิดเป็นผู้ที่ลงทุน คิดเป็นร้อยละ 84.12 และไม่ลงทุน คิดเป็นร้อยละ 15.88 ของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย ตามลำดับ

สำหรับลักษณะด้านเพศของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ลงทุนเป็นเพศชาย ร้อยละ 55.86 และส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 44.14 เป็นเพศหญิง

ตารางที่ 3 ข้อมูลส่วนบุคคลด้านเพศจำแนกตามการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวม
LTF/RMF

(หน่วย : คน)

เพศ \ การตัดสินใจลงทุน	ลงทุน	ไม่ลงทุน	รวม
ชาย	143 (84.12) (55.86)	27 (15.88) (18.75)	170 (100.00) (42.50)
หญิง	113 (49.13) (44.14)	117 (50.87) (81.25)	230 (100.00) (57.50)
รวม	256 (64.00) (100.00)	144 (36.00) (100.00)	400 (100.00) (100.00)

หมายเหตุ: ค่าในวงเล็บที่หนึ่ง คือ ค่าร้อยละในแนวนอน

ค่าในวงเล็บที่สอง คือ ค่าร้อยละในแนวตั้ง

ที่มา: จากการคำนวณ

อายุ

จากการศึกษาพบว่า ข้อมูลส่วนบุคคลด้านอายุของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจำแนกตามการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุน ดังแสดงในตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.50 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 26-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.75 อายุระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.25 ในขณะที่อายุระหว่าง 51-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 8.25 อายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 5.75 และอายุมากกว่า 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 0.50 ตามลำดับ

สำหรับลักษณะด้านอายุของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ลงทุนมีอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.36 รองลงมา ได้แก่ กลุ่มอายุระหว่าง 41-50 ปี และกลุ่มอายุระหว่าง 26-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.08 และ ร้อยละ 14.45 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ข้อมูลส่วนบุคคลด้านอายุจำแนกตามการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวม
LTF/RMF

(หน่วย : คน)

การตัดสินใจลงทุน อายุ	ลงทุน	ไม่ลงทุน	รวม
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี	1 (4.35) (0.39)	22 (95.65) (15.28)	23 (100.00) (5.75)
26 – 30 ปี	37 (40.66) (14.45)	57 (59.34) (37.50)	91 (100.00) (22.75)
31 – 40 ปี	111 (68.52) (43.36)	51 (31.48) (35.42)	162 (100.00) (40.50)
41 – 50 ปี	77 (86.52) (30.08)	12 (13.48) (8.33)	89 (100.00) (22.25)
51 – 60 ปี	28 (84.85) (10.94)	5 (15.15) (3.47)	33 (100.00) (8.25)
มากกว่า 60 ปี	2 (100.00) (0.78)	0 (0.00) (0.00)	2 (100.00) (0.50)
รวม	256 (64.00) (100.00)	144 (100.00) (36.00)	400 (100.00) (100.00)

หมายเหตุ: ค่าในวงเล็บที่หนึ่ง คือ ค่าร้อยละในแนวนอน

ค่าในวงเล็บที่สอง คือ ค่าร้อยละในแนวตั้ง

ที่มา: จากการคำนวณ

สถานภาพการสมรส

จากการศึกษาพบว่า ข้อมูลส่วนบุคคลด้านสถานภาพการสมรสของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจำแนกตามการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุน ดังแสดงในตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด โดยคิดเป็นร้อยละ 63.75 รองลงมาคือสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 33.55 ในขณะที่สถานภาพหย่า/หม้าย คิดเป็นร้อยละ 2.75 ตามลำดับ

สำหรับลักษณะด้านสถานภาพการสมรสของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ลงทุนมีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 59.77 รองลงมาคือ สถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 37.11 ที่เหลืออีกร้อยละ 3.13 เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพหย่า/หม้าย

ตารางที่ 5 ข้อมูลส่วนบุคคลด้านสถานภาพการสมรสจำแนกตามการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุน
กองทุนรวม LTF/RMF

(หน่วย : คน)			
การตัดสินใจลงทุน	ลงทุน	ไม่ลงทุน	รวม
สถานภาพการสมรส			
โสด	153	102	255
	(60.00)	(40.00)	(100.00)
	(59.77)	(70.83)	(63.75)
สมรส	95	39	134
	(70.90)	(29.10)	(100.00)
	(37.11)	(27.08)	(33.50)
หย่า/หม้าย	8	3	11
	(72.73)	(27.27)	(100.00)
	(3.13)	(2.08)	(2.75)
รวม	256	144	400
	(64.00)	(36.00)	(100.00)
	(100.00)	(100.00)	(100.00)

หมายเหตุ: ค่าในวงเล็บที่หนึ่ง คือ ค่าร้อยละในแนวนอน

ค่าในวงเล็บที่สอง คือ ค่าร้อยละในแนวดิ่ง

ที่มา: จากการคำนวณ

ระดับการศึกษา

จากการศึกษาพบว่า ข้อมูลส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจำแนกตามการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุน ดังแสดงในตารางที่ 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 59.00 รองลงมา คือ ระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 37.50 และระดับการศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 3.50 ตามลำดับ

สำหรับลักษณะด้านระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ลงทุนมีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 50.78 และระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 47.66 ส่วนระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 1.56 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ข้อมูลส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาจำแนกตามการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวม LTF/RMF

(หน่วย : คน)			
การตัดสินใจลงทุน ระดับการศึกษา	ลงทุน	ไม่ลงทุน	รวม
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4	10	14
	(28.57)	(71.43)	(100.00)
	(1.56)	(6.94)	(3.50)
ปริญญาตรี	122	114	236
	(51.69)	(48.31)	(100.00)
	(47.66)	(79.17)	(59.00)
สูงกว่าปริญญาตรี	130	20	150
	(86.67)	(13.33)	(100.00)
	(50.78)	(13.89)	(37.50)
รวม	256	144	400
	(64.00)	(36.00)	(100.00)
	(100.00)	(100.00)	(100.00)

หมายเหตุ: ค่าในวงเล็บที่หนึ่ง คือ ค่าร้อยละในแนวนอน

ค่าในวงเล็บที่สอง คือ ค่าร้อยละในแนวตั้ง

ที่มา: จากการคำนวณ

อาชีพ

จากการศึกษาพบว่า ข้อมูลส่วนบุคคลด้านอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจำแนกตามการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุน ดังแสดงในตารางที่ 7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 69.75 รองลงมา คือ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 18.25 ธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ คิดเป็นร้อยละ 6.75 อาชีพอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 3.75 เจ้าของกิจการ/ธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 1.25 ในขณะที่อาชีพรับจ้างทั่วไป/ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 0.25 ตามลำดับ

สำหรับลักษณะด้านอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ลงทุนมีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 65.63 รองลงมา คือ อาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ และธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ โดยคิดเป็นร้อยละ 21.88 และร้อยละ 7.42 ตามลำดับ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

จากการศึกษาพบว่า ข้อมูลส่วนบุคคลด้านรายได้ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจำแนกตามการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุน ดังแสดงในตารางที่ 8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 20,001–40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 37.25 รองลงมา คือ รายได้เฉลี่ย 80,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 20.75 และรายได้เฉลี่ยระหว่าง 40,001–60,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 16.25 ในขณะที่รายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 13.00 และรายได้เฉลี่ยระหว่าง 60,000–80,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 12.75 ตามลำดับ

สำหรับลักษณะด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ลงทุนมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 80,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 31.64 รองลงมาคือ รายได้เฉลี่ยระหว่าง 20,001–40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.00 และรายได้ระหว่าง 40,001–60,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.44 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ข้อมูลส่วนบุคคลด้านอาชีพจำแนกตามการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวม
LTF/RMF

(หน่วย : คน)			
อาชีพ	การตัดสินใจลงทุน	ลงทุน	ไม่ลงทุน
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ		56	17
		(76.71)	(23.29)
		(21.88)	(11.81)
พนักงานบริษัทเอกชน		168	111
		(60.22)	(39.78)
		(65.63)	(77.08)
ธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ		19	8
		(70.37)	(29.63)
		(7.42)	(5.56)
รับจ้างทั่วไป/ค้าขาย		1	0
		(100.00)	(0.00)
		(.39)	(0.00)
เจ้าของกิจการ/ธุรกิจ		4	1
		(80.00)	(20.00)
		(1.56)	(0.69)
อื่นๆ		8	7
		(53.33)	(46.67)
		(3.13)	(4.86)
รวม		256	144
		(64.00)	(100.00)
		(100.00)	(36.00)

หมายเหตุ: ค่าในวงเล็บที่หนึ่ง คือ ค่าร้อยละในแนวนอน

ค่าในวงเล็บที่สอง คือ ค่าร้อยละในแนวตั้ง

ที่มา: จากการคำนวณ

ตารางที่ 8 ข้อมูลส่วนบุคคลด้านรายได้จำแนกตามการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวม
LTF/RMF

(หน่วย : คน)

การตัดสินใจลงทุน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ลงทุน	ไม่ลงทุน	รวม
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท	2 (3.85) (0.78)	50 (96.15) (34.72)	52 (100.00) (13.00)
20,001-40,000 บาท	64 (42.95) (25.00)	85 (57.05) (59.03)	149 (100.00) (37.25)
40,001-60,000 บาท	60 (92.31) (23.44)	5 (7.69) (3.47)	65 (100.00) (16.25)
60,001-80,000 บาท	49 (96.06) (19.14)	2 (3.92) (1.39)	51 (100.00) (12.75)
80,001 บาทขึ้นไป	81 (97.59) (31.64)	2 (2.41) (1.39)	83 (100.00) (20.75)
รวม	256 (64.00) (100.00)	144 (100.00) (36.00)	400 (100.00) (100.00)

หมายเหตุ: ค่าในวงเล็บที่หนึ่ง คือ ค่าร้อยละในแนวนอน

ค่าในวงเล็บที่สอง คือ ค่าร้อยละในแนวตั้ง

ที่มา: จากการคำนวณ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการซื้อหน่วยลงทุน กองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของผู้บริโภค ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ กับพฤติกรรมการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ได้แก่ ประเภทของกองทุนรวมที่ลงทุน วัตถุประสงค์

ในการลงทุน การเลือกลงทุนกับบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ความถี่ในการลงทุน มูลค่าเงินลงทุน สถานที่ที่ทำการลงทุน และช่วงเวลาที่ทำการลงทุน โดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-square) ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยปัจจัยส่วนบุคคลเป็นตัวแปรอิสระ พฤติกรรมการซื้อหน่วยลงทุนเป็นตัวแปรตาม โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา และรายได้ มีผลต่อประเภทของกองทุนรวมที่ลงทุน แต่อาชีพ ไม่มีผลต่อประเภทกองทุนที่เลือกลงทุน ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับประเภทกองทุนรวมที่ลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง
(หน่วย : คน)

ปัจจัยส่วนบุคคล	ประเภทกองทุนรวมที่ลงทุน	
	Chi - Square	Asymp.Sig. (2-Sided)
เพศ	8.849	0.012*
อายุ	57.958	0.000*
สถานภาพการสมรส	25.191	0.000*
ระดับการศึกษา	14.171	0.007*
อาชีพ	8.931	0.539
รายได้	76.079	0.000*

หมายเหตุ: * หมายถึงมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางที่ 10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านเพศกับประเภทกองทุนรวมที่ลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายซื้อทั้งกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.04 รองลงมาคือซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว คิดเป็นร้อยละ 40.56 ในขณะที่ซื้อกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ คิดเป็นร้อยละ 1.40 และพบว่าในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.64 รองลงมาคือ ซื้อทั้งกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ คิดเป็นร้อยละ 39.82 ในขณะที่ผู้ที่ซื้อกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ คิดเป็นร้อยละ 3.54 ตามลำดับ

ตารางที่ 10 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านเพศกับประเภทกองทุนรวมที่ลงทุน
(หน่วย : คน)

เพศ	ประเภทกองทุนรวม			รวม
	LTF	RMF	ทั้ง LTF และ RMF	
ชาย	58 (40.56)	2 (1.40)	83 (58.04)	143 (100.00)
หญิง	64 (56.64)	4 (3.54)	45 (39.82)	113 (100.00)
รวม	122 (47.66)	6 (2.34)	128 (50.00)	256 (100.00)

หมายเหตุ: ค่าในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางที่ 11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุกับประเภทกองทุนที่ลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว คิดเป็นร้อยละ 100.00 อายุระหว่าง 26–30 ปี ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.38 รองลงมาคือ ลงทุนทั้งกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ คิดเป็นร้อยละ 16.22 ในขณะที่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพอย่างเดียวเพียงร้อยละ 5.41 อายุระหว่าง 31–40 ปี ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.36 ลงทุนทั้งกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ คิดเป็นร้อยละ 38.74 และลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 0.96 อายุระหว่าง 41–50 ปี ลงทุนทั้งในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.33 กองทุนรวมหุ้นระยะยาว คิดเป็นร้อยละ 28.57 และลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพร้อยละ 3.90 อายุระหว่าง 51–60 ปี ลงทุนทั้งกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 92.86 และกองทุนรวมหุ้นระยะยาว คิดเป็นร้อยละ 7.14 และอายุมากกว่า 60 ปี ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวเพียงอย่างเดียวเท่ากับลงทุนทั้งกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ โดยคิดเป็นร้อยละ 50.00

ตารางที่ 11 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุกับประเภทกองทุนรวมที่ลงทุน

(หน่วย : คน)

อายุ	ประเภทกองทุนรวม			รวม
	LTF	RMF	ทั้ง LTF และ RMF	
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี	1 (100.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (100.00)
26-30 ปี	29 (78.38)	2 (5.41)	6 (16.22)	37 (100.00)
31-40 ปี	67 (60.36)	1 (0.96)	43 (38.74)	111 (100.00)
41-50 ปี	22 (28.57)	3 (3.90)	52 (67.33)	77 (100.00)
51-60 ปี	2 (7.14)	0 (0.00)	26 (92.86)	28 (100.00)
มากกว่า 60 ปี	1 (50.00)	0 (0.00)	1 (50.00)	2 (100.00)
รวม	122 (47.66)	6 (2.34)	128 (50.00)	256 (100.00)

หมายเหตุ: ค่าในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางที่ 12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพการสมรสกับประเภทกองทุนรวมที่ลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสดลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.48 รองลงมาคือ ลงทุนทั้งกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ คิดเป็นร้อยละ 38.56 และลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ คิดเป็นร้อยละ 1.96 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสลงทุนทั้งกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.21 และลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว คิดเป็นร้อยละ 32.63 กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ คิดเป็นร้อยละ 3.16 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพหย่า/หม้าย ลงทุนทั้งกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ คิดเป็นร้อยละ 100.00

ตารางที่ 12 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพการสมรสกับประเภทกองทุนรวมที่ลงทุน

(หน่วย : คน)

สถานภาพการสมรส	ประเภทกองทุนรวม			รวม
	LTF	RMF	ทั้ง LTF และ RMF	
โสด	91 (59.48)	3 (1.96)	59 (38.56)	153 (100.00)
สมรส	31 (32.63)	3 (3.16)	61 (64.21)	95 (100.00)
หย่า/หม้าย	0 (0.00)	0 (0.00)	8 (100.00)	8 (100.00)
รวม	122 (47.66)	6 (2.34)	128 (50.00)	256 (100.00)

หมายเหตุ: ค่าในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางที่ 13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา กับประเภทกองทุนรวมที่ลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาค่ำกว่าปริญญาตรี ลงทุนทั้งกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.00 และลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว คิดเป็นร้อยละ 25.00 และกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.38 รองลงมาคือ ลงทุนทั้งกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ คิดเป็นร้อยละ 38.52 และลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพเพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 4.10 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ลงทุนทั้งกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาคือ ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว คิดเป็นร้อยละ 39.23 และลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพร้อยละ 0.77 ตามลำดับ

ตารางที่ 13 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษากับประเภทกองทุนรวมที่ลงทุน

(หน่วย : คน)

ระดับการศึกษา	ประเภทกองทุนรวม			รวม
	LTF	RMF	ทั้ง LTF และ RMF	
ต่ำกว่าปริญญาตรี	1 (25.00)	0 (0.00)	3 (75.00)	4 (100.00)
ปริญญาตรี	70 (57.38)	5 (4.10)	47 (38.52)	122 (100.00)
สูงกว่าปริญญาตรี	51 (39.23)	1 (0.77)	78 (60.00)	130 (100.00)
รวม	122 (47.66)	6 (2.34)	128 (50.00)	256 (100.00)

หมายเหตุ: ค่าในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางที่ 14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้กับประเภทกองทุนรวมที่ลงทุน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว คิดเป็นร้อยละ 100.00 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 20,001–40,000 บาท ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.44 ลงทุนทั้งกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ คิดเป็นร้อยละ 20.31 และลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพเพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 6.25 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 40,001–60,000 บาท ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.33 รองลงมาคือ ลงทุนทั้งกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ คิดเป็นร้อยละ 30.00 และลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพเพียงอย่างเดียวร้อยละ 1.67 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 60,001–80,000 บาท ลงทุนทั้งกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.18 รองลงมาคือ ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว คิดเป็นร้อยละ 38.78 และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ คิดเป็นร้อยละ 2.04 ในขณะที่รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 80,001 บาทขึ้นไป ลงทุนทั้งกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.95 และลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวเพียงอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 16.05 ตามลำดับ

ตารางที่ 14 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้กับประเภทกองทุนรวมที่ลงทุน

(หน่วย : คน)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ประเภทกองทุนรวม			รวม
	LTF	RMF	ทั้ง LTF และ RMF	
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท	2 (100.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (100.00)
20,001-40,000 บาท	47 (73.44)	4 (6.25)	13 (20.31)	64 (100.00)
40,001-60,000 บาท	41 (68.33)	1 (1.67)	18 (30.00)	60 (100.00)
60,001-80,000 บาท	19 (38.78)	1 (2.04)	29 (59.18)	49 (100.00)
80,001 บาทขึ้นไป	13 (16.05)	0 (0.00)	68 (83.95)	81 (100.00)
รวม	122 (47.66)	6 (2.34)	128 (50.00)	256 (100.00)

หมายเหตุ: ค่าในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ

ที่มา: จากการคำนวณ

2) วัตถุประสงค์ในการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ดังตารางที่ 15 เมื่อพิจารณาวัตถุประสงค์ในการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวเพื่อนำไปหักลดหย่อนภาษี คิดเป็นร้อยละ 98.40 รองลงมาคือ เพื่อเป็นการออมระยะยาว คิดเป็นร้อยละ 60.80 เพื่อให้ได้รับเงินปันผลสม่ำเสมอ คิดเป็นร้อยละ 23.60 เพื่อเป็นการกระจายเงินลงทุนในหลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 19.20 เพื่อเป็นการเก็งกำไร คิดเป็นร้อยละ 16.00 ในขณะที่เพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 0.40 ตามลำดับ

3) การเลือกลงทุนกับบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ดังตารางที่ 16 เมื่อพิจารณาการเลือกลงทุนกับบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวส่วนใหญ่ลงทุนกับบลจ. กรุงศรี คิดเป็นร้อยละ 47.66 รองลงมาคือ บลจ. บัวหลวง คิดเป็นร้อยละ 38.67 บลจ. กสิกรไทย คิดเป็นร้อยละ 31.64 บลจ. ไทยพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 25.39 บลจ. อื่นๆ ได้แก่ บลจ. ยูโอบี บลจ. ทหารไทย เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 23.83 บจล.

กรุงเทพ คิดเป็นร้อยละ 9.77 บลจ. เอ็มเอฟซี คิดเป็นร้อยละ 4.30 บลจ. ทิสโก้ คิดเป็นร้อยละ 2.73 บลจ. วรรณและบลจ. เกียรตินาคิน คิดเป็นร้อยละ 0.78 และบลจ.แลนด์ แอนด์ เฮาส์ คิดเป็นร้อยละ 0.39 ตามลำดับ

ตารางที่ 15 วัตถุประสงค์ในการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

(หน่วย : คน)

วัตถุประสงค์ในการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพื่อนำไปหักลดหย่อนภาษี	246	98.40
เพื่อเป็นการออมระยะยาว	152	60.80
เพื่อได้รับเงินปันผลสม่ำเสมอ	59	23.60
เพื่อการเก็งกำไร	40	16.00
เพื่อกระจายเงินลงทุนในหลักทรัพย์	48	19.20
อื่นๆ	1	0.40

ที่มา: จากการคำนวณ

ตารางที่ 16 การเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

(หน่วย : คน)

บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บลจ.ไทยพาณิชย์	65	25.39
บลจ. กรุงเทพ	25	9.77
บลจ. กรุงศรี	122	47.66
บลจ. กสิกรไทย	81	31.64
บลจ. บัวหลวง	99	38.67
บลจ. วรรณ	2	0.78
บลจ. เกียรตินาคิน	2	0.78
บลจ. ทิสโก้	7	2.73
บลจ. แลนด์ แอนด์ เฮาส์	1	0.39
บลจ. เอ็มเอฟซี	11	4.30
อื่นๆ	61	23.83

ที่มา: จากการคำนวณ

4) ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อาชีพ และรายได้ มีผลต่อความถี่ในการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว แต่อายุ สถานภาพการสมรส และระดับการศึกษา ไม่มีผลต่อความถี่ในการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความถี่ในการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของกลุ่มตัวอย่าง

(หน่วย : คน)

ปัจจัยส่วนบุคคล	ความถี่ในการลงทุนในกองทุนรวม LTF	
	Chi - Square	Asymp.Sig. (2-Sided)
เพศ	11.835	0.019*
อายุ	21.605	0.362
สถานภาพการสมรส	9.386	0.311
ระดับการศึกษา	13.063	0.110
อาชีพ	28.875	0.090*
รายได้	38.826	0.001*

หมายเหตุ: * หมายถึงมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางที่ 18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศกับความถี่ในการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายมีการลงทุนปีละมากกว่า 4 ครั้งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.99 รองลงมาคือ ลงทุนปีละ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.02 และลงทุนปีละ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.22 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีการลงทุนปีละมากกว่า 4 ครั้งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.37 รองลงมาคือ ลงทุนปีละ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 29.36 และลงทุนปีละ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.68 ตามลำดับ

ตารางที่ 18 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศกับความถี่ในการซื้อหน่วยลงทุน กองทุนรวมหุ้นระยะยาว

(หน่วย : คน)

เพศ	ความถี่ในการลงทุนในกองทุนรวม LTF					รวม
	ปีละ 1 ครั้ง	ปีละ 2 ครั้ง	ปีละ 3 ครั้ง	ปีละ 4 ครั้ง	ปีละมากกว่า 4 ครั้ง	
ชาย	24 (17.02)	13 (9.22)	6 (4.26)	12 (8.51)	86 (60.99)	141 (100.00)
หญิง	32 (29.36)	16 (14.68)	8 (7.34)	9 (8.00)	44 (40.37)	109 (100.00)
รวม	56 (22.40)	29 (11.60)	14 (5.60)	21 (8.40)	130 (52.00)	250 (100.00)

หมายเหตุ: ค่าในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางที่ 19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับความถี่ในการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีการลงทุนปีละมากกว่า 4 ครั้งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.89 รองลงมาคือ ลงทุนปีละ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.07 และลงทุนปีละ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.22 อาชีพพนักงานบริษัทเอกชนมีการลงทุนปีละมากกว่า 4 ครั้งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.27 รองลงมาคือ ลงทุนปีละ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.78 และลงทุนปีละ 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.15 อาชีพธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ มีการลงทุนปีละมากกว่า 4 ครั้งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.16 รองลงมาคือ ลงทุนปีละ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.05 และลงทุนปีละ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.53 อาชีพรับจ้างทั่วไป/ค้าขาย มีการลงทุนปีละมากกว่า 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00 อาชีพเจ้าของกิจการ/ธุรกิจ มีการลงทุนปีละ 4 ครั้งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาคือ ลงทุนปีละ 2 ครั้ง และปีละมากกว่า 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.00 ในขณะที่อาชีพอื่นๆ มีการลงทุนปีละมากกว่า 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมาคือ ลงทุนปีละ 1 ครั้ง และปีละ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 19 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับความถี่ในการซื้อหน่วยลงทุน
กองทุนรวมหุ้นระยะยาว

(หน่วย : คน)

อาชีพ	ความถี่ในการลงทุนในกองทุนรวม LTF					รวม
	ปีละ 1 ครั้ง	ปีละ 2 ครั้ง	ปีละ 3 ครั้ง	ปีละ 4 ครั้ง	ปีละมากกว่า 4 ครั้ง	
ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	12 (22.22)	13 (24.07)	4 (7.41)	4 (7.41)	21 (38.89)	54 (100.00)
พนักงาน บริษัทเอกชน	39 (23.78)	13 (7.93)	8 (4.88)	15 (9.15)	89 (54.27)	164 (100.00)
ธุรกิจส่วนตัว/ อาชีพอิสระ	4 (21.05)	2 (10.53)	1 (5.26)	0 (0.00)	12 (63.16)	19 (100.00)
รับจ้างทั่วไป/ ค้าขาย	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (100.00)	1 (100.00)
เจ้าของ กิจการ/ธุรกิจ	0 (0.00)	1 (25.00)	0 (0.00)	2 (50.00)	1 (25.00)	4 (100.00)
อื่นๆ	1 (12.50)	0 (0.00)	1 (12.50)	0 (0.00)	6 (75.00)	8 (100.00)
รวม	56 (22.40)	29 (11.60)	14 (5.60)	21 (8.40)	130 (52.00)	250 (100.00)

หมายเหตุ: ค่าในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางที่ 20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้กับความถี่ในการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 20,000 บาท มีการลงทุนปีละ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 20,001–40,000 บาท มีการลงทุนปีละมากกว่า 4 ครั้งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.33 รองลงมาคือ ลงทุนปีละ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.33 และลงทุนปีละ 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.67 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 40,001–60,000 บาท มีการลงทุนปีละมากกว่า 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 40.68 รองลงมาคือ ลงทุนปีละ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.90 และลงทุนปีละ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.95 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 60,001–80,000 บาท มีการลงทุนปีละมากกว่า 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 56.25 รองลงมาคือ ลงทุนปีละ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.58 ปีละ 1 ครั้ง และ 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ

ละ 12.50 ในขณะที่รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 80,001 บาทขึ้นไป มีการลงทุนปีละมากกว่า 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 69.14 รองลงมาคือ ลงทุนปีละ 1 ครั้ง และ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.88 ตามลำดับ

ตารางที่ 20 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้กับความถี่ในการซื้อหน่วยลงทุน
กองทุนรวมหุ้นระยะยาว

(หน่วย : คน)

รายได้เฉลี่ย ต่อเดือน	ความถี่ในการลงทุนในกองทุนรวม LTF					รวม
	ปีละ 1 ครั้ง	ปีละ 2 ครั้ง	ปีละ 3 ครั้ง	ปีละ 4 ครั้ง	ปีละมากกว่า 4 ครั้ง	
ต่ำกว่าหรือ เท่ากับ 20,000 บาท	2 (100.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (100.00)
20,001- 40,000 บาท	20 (33.33)	4 (6.67)	6 (10.00)	7 (11.67)	23 (38.33)	60 (100.00)
40,001- 60,000 บาท	20 (33.90)	10 (16.95)	2 (3.39)	3 (5.08)	24 (40.68)	59 (100.00)
60,001- 80,000 บาท	6 (12.50)	7 (14.58)	2 (4.17)	6 (12.50)	27 (56.25)	48 (100.00)
80,001 บาท ขึ้นไป	8 (9.88)	8 (9.88)	4 (4.94)	5 (6.17)	56 (69.14)	81 (100.00)
รวม	56 (22.40)	29 (11.60)	14 (5.60)	21 (8.40)	130 (52.00)	250 (100.00)

หมายเหตุ: ค่าในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ

ที่มา: จากการคำนวณ

5) ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา และรายได้ มีผลต่อมูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว แต่อาชีพ ไม่มีผลต่อมูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับมูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของกลุ่มตัวอย่าง

(หน่วย : คน)

ปัจจัยส่วนบุคคล	มูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวม LTF	
	Chi - Square	Asymp.Sig. (2-Sided)
เพศ	13.962	0.001*
อายุ	53.671	0.000*
สถานภาพการสมรส	19.565	0.001*
ระดับการศึกษา	22.674	0.000*
อาชีพ	9.030	0.529
รายได้	202.252	0.000*

หมายเหตุ: * หมายถึงมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางที่ 22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศกับมูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชาย มีมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 150,001–500,000 บาท มากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 48.94 รองลงมาคือ มูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 5,000–75,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.66 และมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 75,001–150,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.40 ในขณะที่เพศหญิงมีมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 5,000–75,000 บาท มากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 45.87 รองลงมาคือ มูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 75,001–150,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.52 และมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 150,001–500,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 26.61 ตามลำดับ

จากตารางที่ 23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุกับมูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี มีมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 5,000–75,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 100.00 อายุระหว่าง 26–30 ปี มีมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 5,000–75,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 74.29 รองลงมาคือ มูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 75,001–150,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.00 และมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 150,001–500,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 5.71 อายุระหว่าง 31–40 ปี มีมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 5,000–75,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.36 รองลงมาคือ มูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 150,001–500,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 32.73 และมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 75,001–150,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.91 อายุระหว่าง 41–50 ปี มีมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 150,001–500,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาคือ

มูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 5,000-75,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.38 และมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 75,001-150,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 21.62 อายุระหว่าง 51-60 ปี มีมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 150,001-500,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมาคือ มูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 75,001-150,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 21.43 และมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 5,000-75,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 3.57 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่อายุมากกว่า 60 ปี มีมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 150,001-500,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 100.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 22 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศกับมูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

(หน่วย : คน)

เพศ	มูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวม LTF			รวม
	5,000-75,000 บาท	75,001-150,000 บาท	150,001-500,000 บาท	
ชาย	39 (27.66)	33 (23.40)	69 (48.94)	141 (100.00)
หญิง	50 (45.87)	30 (27.52)	29 (26.61)	109 (100.00)
รวม	89 (35.60)	63 (25.20)	98 (39.20)	250 (100.00)

หมายเหตุ: ค่าในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางที่ 24 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพการสมรสกับมูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสด มีมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 5,000-75,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.00 รองลงมาคือ มูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 150,001-500,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 29.33 และมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 75,001-150,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 26.67 กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรส มีมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 150,001-500,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.26 รองลงมาคือ มูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 75,001-150,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.00 และมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 5,000-75,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 21.74 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพหย่า/หม้าย มีมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 150,001-500,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.50 รองลงมาคือ มูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 5,000-75,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 37.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 23 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุกับมูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

(หน่วย : คน)

อายุ	มูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวม LTF			รวม
	5,000-75,000 บาท	75,001-150,000 บาท	150,001-500,000 บาท	
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25	1 (100.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (100.00)
26-30 ปี	26 (74.29)	7 (20.00)	2 (5.71)	35 (100.00)
31-40 ปี	40 (36.36)	34 (30.91)	36 (32.73)	110 (100.00)
41-50 ปี	21 (28.38)	16 (21.62)	37 (50.00)	74 (100.00)
51-60 ปี	1 (3.57)	6 (21.43)	21 (75.00)	28 (100.00)
มากกว่า 60 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (100.00)	2 (100.00)
รวม	89 (35.60)	63 (25.20)	98 (39.20)	250 (100.00)

หมายเหตุ: ค่าในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางที่ 25 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษากับมูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาค่ำกว่าปริญญาตรีมีมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 150,001-500,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 ระดับการศึกษาปริญญาตรีมีมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 5,000-75,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.86 รองลงมาคือ มูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 150,001-500,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 26.50 และมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 75,001-150,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.64 ในขณะที่ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 150,001-500,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.84 รองลงมาคือ มูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 5,000-75,000 บาท และมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 75,001-150,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.58 ตามลำดับ

ตารางที่ 24 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพการสมรสกับมูลค่าเงินลงทุนใน
กองทุนรวมหุ้นระยะยาว

(หน่วย : คน)

สถานภาพการสมรส	มูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวม LTF			รวม
	5,000-75,000 บาท	75,001-150,000 บาท	150,001-500,000 บาท	
โสด	66 (44.00)	40 (26.67)	44 (29.33)	150 (100.00)
สมรส	20 (21.74)	23 (25.00)	49 (53.26)	92 (100.00)
หย่า/หม้าย	3 (37.50)	0 (0.00)	5 (62.50)	8 (100.00)
รวม	89 (35.60)	63 (25.20)	98 (39.20)	250 (100.00)

หมายเหตุ: ค่าในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ

ที่มา: จากการคำนวณ

ตารางที่ 25 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษากับมูลค่าเงินลงทุนใน
กองทุนรวมหุ้นระยะยาว

(หน่วย : คน)

ระดับการศึกษา	มูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวม LTF			รวม
	5,000-75,000 บาท	75,001-150,000 บาท	150,001-500,000 บาท	
ต่ำกว่าปริญญาตรี	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (100.00)	4 (100.00)
ปริญญาตรี	56 (47.86)	30 (25.64)	31 (26.50)	117 (100.00)
สูงกว่าปริญญาตรี	33 (25.58)	33 (25.58)	63 (48.84)	129 (100.00)
รวม	89 (35.60)	63 (25.20)	98 (39.20)	250 (100.00)

หมายเหตุ: ค่าในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางที่ 26 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้กับมูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 20,000 บาท มีมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 5,000-75,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 100.00 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 20,001-40,000 บาท มีมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 5,000-75,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.00 รองลงมาคือ มูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 75,001-150,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.67 และมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 150,001-500,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.67 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 40,001-60,000 บาท มีมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 5,000-75,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.07 รองลงมาคือ มูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 75,001-150,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 42.37 และมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 150,001-500,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 13.56 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 60,001-80,000 บาท มีมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 75,001-150,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.08 รองลงมาคือ มูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 150,001-500,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 35.42 และมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 5,000-75,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 12.50 ในขณะที่รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 80,001 บาทขึ้นไป มีมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 150,001-500,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87.65 รองลงมาคือ มูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 75,001-150,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.11 และมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 5,000-75,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.23 ตามลำดับ

6) ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ไม่มีผลต่อสถานที่ที่ทำการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 27

7) ช่วงเวลาที่ซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ดังตารางที่ 28 เมื่อพิจารณาช่วงเวลาที่ซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของกลุ่มตัวอย่าง จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ลงทุนช่วงเดือน ตุลาคม-ธันวาคม คิดเป็นร้อยละ 88.80 รองลงมาคือ ช่วงเดือน กรกฎาคม-กันยายน คิดเป็นร้อยละ 42.57 ช่วงเดือน เมษายน-มิถุนายน คิดเป็นร้อยละ 40.80 และช่วงเดือน มกราคม-มีนาคม คิดเป็นร้อยละ 40.40 ตามลำดับ

ตารางที่ 26 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้กับมูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวม
หุ้นระยะยาว

(หน่วย : คน)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	มูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวม LTF			รวม
	5,000-75,000 บาท	75,001-150,000 บาท	150,001-500,000 บาท	
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท	2 (100.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (100.00)
20,001-40,000 บาท	54 (90.00)	4 (6.67)	2 (3.33)	60 (100.00)
40,001-60,000 บาท	26 (44.07)	25 (42.37)	8 (13.56)	59 (100.00)
60,001-80,000 บาท	6 (12.50)	25 (52.08)	17 (35.42)	48 (100.00)
80,001 บาทขึ้นไป	1 (1.23)	9 (11.11)	71 (87.65)	81 (100.00)
รวม	89 (35.60)	63 (25.20)	98 (39.20)	250 (100.00)

หมายเหตุ: ค่าในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ

ที่มา: จากการคำนวณ

ตารางที่ 27 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับสถานที่ที่ทำการลงทุนในกองทุนรวมหุ้น
ระยะยาวของกลุ่มตัวอย่าง

(หน่วย : คน)

ปัจจัยส่วนบุคคล	สถานที่ที่ทำการลงทุนในกองทุนรวม LTF	
	Chi - Square	Asymp.Sig. (2-Sided)
เพศ	3.159	0.368
อายุ	16.833	0.329
สถานภาพการสมรส	4.703	0.582
ระดับการศึกษา	5.673	0.461
อาชีพ	7.358	0.947
รายได้	12.244	0.426

ที่มา: จากการคำนวณ

ตารางที่ 28 ช่วงเวลาที่ซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

(หน่วย : คน)

ช่วงเวลาที่ซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวม LTF	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มกราคม - มีนาคม	101	40.40
เมษายน - มิถุนายน	102	40.80
กรกฎาคม - กันยายน	106	42.57
ตุลาคม - ธันวาคม	222	88.80

ที่มา: จากการคำนวณ

8) วัตถุประสงค์ในการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ดังตารางที่ 29 เมื่อพิจารณาวัตถุประสงค์ในการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เพื่อนำไปหักลดหย่อนภาษี คิดเป็นร้อยละ 94.03 รองลงมาคือ เพื่อเป็นการออมระยะยาว คิดเป็นร้อยละ 82.09 เพื่อเป็นการกระจายเงินลงทุนในหลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 13.43 เพื่อเป็นการเก็งกำไร คิดเป็นร้อยละ 3.25 ในขณะที่เพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 0.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 29 วัตถุประสงค์ในการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

(หน่วย : คน)

วัตถุประสงค์ในการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพื่อนำไปหักลดหย่อนภาษี	126	94.03
เพื่อเป็นการออมระยะยาว	110	82.09
เพื่อการเก็งกำไร	13	3.25
เพื่อกระจายเงินลงทุนในหลักทรัพย์	18	13.43
อื่นๆ	1	0.75

ที่มา: จากการคำนวณ

9) การเลือกลงทุนกับบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ดังตารางที่ 30 เมื่อพิจารณาการเลือกลงทุนกับบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนของกลุ่มตัวอย่าง จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพส่วนใหญ่ลงทุนกับบลจ. บัวหลวง คิดเป็นร้อยละ 47.01 รองลงมาคือ บลจ. กรุงศรี คิดเป็นร้อยละ 38.81 บลจ. กสิกรไทย คิดเป็นร้อยละ 32.84 บลจ. ไทยพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 25.37 บลจ. อื่นๆ เช่น บลจ. ยูโอบี บลจ. ทหารไทย เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ

15.67 บลจ. กรุงไทย คิดเป็นร้อยละ 12.03 บลจ. ทิสโก้ คิดเป็นร้อยละ 4.48 บลจ. เอ็มเอฟซี คิดเป็นร้อยละ 2.99 บลจ. วรรณ คิดเป็นร้อยละ 2.24 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างไม่ได้เลือกลงทุนกับบลจ. เกียรตินาคินและบลจ. แลนด์ แอนด์ เฮ้าส์

ตารางที่ 30 การเลือกบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

(หน่วย : คน)

บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บลจ. ไทยพาณิชย์	34	25.37
บลจ. กรุงไทย	16	12.03
บลจ. กรุงศรี	52	38.81
บลจ. กสิกรไทย	44	32.84
บลจ. บัวหลวง	63	47.01
บลจ. วรรณ	3	2.24
บลจ. เกียรตินาคิน	-	-
บลจ. ทิสโก้	6	4.48
บลจ. แลนด์ แอนด์ เฮ้าส์	-	-
บลจ. เอ็มเอฟซี	4	2.99
อื่นๆ	21	15.67

ที่มา: จากการคำนวณ

10) ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ไม่มีผลต่อความถี่ในการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 31

11) ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส และรายได้ มีผลต่อมูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แต่ระดับการศึกษา และอาชีพ ไม่มีผลต่อมูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่ 32

ตารางที่ 31 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความถี่ในการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวม
เพื่อการเลี้ยงชีพของกลุ่มตัวอย่าง

(หน่วย : คน)

ปัจจัยส่วนบุคคล	ความถี่ในการซื้อหน่วยลงทุนกองทุน RMF	
	Chi - Square	Asymp.Sig. (2-Sided)
เพศ	0.577	0.966
อายุ	22.158	0.138
สถานภาพการสมรส	5.926	0.655
ระดับการศึกษา	10.103	0.258
อาชีพ	18.374	0.563
รายได้	10.351	0.565

ที่มา: จากการคำนวณ

ตารางที่ 32 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับมูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยง
ชีพของกลุ่มตัวอย่าง

(หน่วย : คน)

ปัจจัยส่วนบุคคล	มูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวม RMF	
	Chi - Square	Asymp.Sig. (2-Sided)
เพศ	15.743	0.000*
อายุ	25.575	0.004*
สถานภาพการสมรส	12.527	0.014*
ระดับการศึกษา	7.752	0.101
อาชีพ	8.892	0.542
รายได้	79.156	0.000*

หมายเหตุ: * หมายถึงมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางที่ 33 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านเพศกับมูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชาย มีมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 150,001–500,000 บาท มากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 58.82 รองลงมาคือ มูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 75,001–150,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 24.71 และมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 5,000–75,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 16.47 ในขณะที่เพศหญิงมีมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 5,000–75,000 บาท มาก

ที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 38.87 รองลงมาคือ มูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 75,001–150,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.73 และมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 150,001–500,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 24.49 ตามลำดับ

ตารางที่ 33 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศกับมูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

(หน่วย : คน)

เพศ	มูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวม RMF			รวม
	5,000-75,000 บาท	75,001-150,000 บาท	150,001-500,000 บาท	
ชาย	14 (16.47)	21 (24.71)	50 (58.82)	85 (100.00)
หญิง	19 (38.78)	18 (36.73)	12 (24.49)	49 (100.00)
รวม	33 (24.63)	39 (29.10)	62 (46.27)	134 (100.00)

หมายเหตุ: ค่าในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางที่ 34 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุกับมูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 26–30 ปี มีมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 5,000–75,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.50 รองลงมาคือ มูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 75,001–150,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 37.50 อายุระหว่าง 31–40 ปี มีมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 150,001–500,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.36 รองลงมาคือ มูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 5,000–75,000 บาท และมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 75,001–150,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 31.82 อายุระหว่าง 41–50 ปี มีมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 150,001–500,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.45 รองลงมาคือ มูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 75,001–150,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.55 และมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 5,000–75,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.00 อายุระหว่าง 51–60 ปี มีมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 150,001–500,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.92 รองลงมาคือ มูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 5,000–75,000 บาท และมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 75,001–150,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.54 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า 60 ปี มีมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 150,001–500,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 100.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 34 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุกับมูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

(หน่วย : คน)

อายุ	มูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวม RMF			รวม
	5,000-75,000 บาท	75,001-150,000 บาท	150,001-500,000 บาท	
26-30 ปี	5 (62.50)	3 (37.50)	0 (0.00)	8 (100.00)
31-40 ปี	14 (31.82)	14 (31.82)	16 (36.36)	44 (100.00)
41-50 ปี	11 (20.00)	19 (34.55)	25 (45.45)	55 (100.00)
51-60 ปี	3 (11.54)	3 (11.54)	20.00 (76.92)	26 (100.00)
มากกว่า 60 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (100.00)	1 (100.00)
รวม	33 (24.63)	39 (29.10)	62 (46.27)	134 (100.00)

หมายเหตุ: ค่าในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางที่ 35 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพการสมรสกับมูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสดมีมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 5,000-75,000 บาท และมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 75,001-150,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.87 และมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 150,001-500,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 32.26 กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรส มีมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 150,001-500,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.25 รองลงมาคือ มูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 75,001-150,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.13 และมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 5,000-75,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 15.63 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพหย่า/หม้าย มีมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 150,001-500,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมาคือ มูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 5,000-75,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 35 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพการสมรสกับมูลค่าเงินลงทุนใน
กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

(หน่วย : คน)

สถานภาพการสมรส	มูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวม RMF			รวม
	5,000-75,000 บาท	75,001-150,000 บาท	150,001-500,000 บาท	
โสด	21 (33.87)	21 (33.87)	20 (32.26)	62 (100.00)
สมรส	10 (15.63)	18 (28.13)	36 (56.25)	64 (100.00)
หย่า/หม้าย	2 (25.00)	0 (0.00)	6 (75.00)	8 (100.00)
รวม	33 (24.63)	39 (29.10)	62 (46.27)	134 (100.00)

หมายเหตุ: ค่าในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางที่ 36 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้กับมูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 20,001–40,000 บาท มีมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 5,000-75,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.24 รองลงมาคือ มูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 75,001-150,000 บาท และ 150,001-500,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 5.88 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 40,001–60,000 บาท มีมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 75,001-150,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.37 รองลงมาคือ มูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 5,000-75,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.84 และมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 150,001-500,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 15.79 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 60,001–80,000 บาท มีมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 75,001-150,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.67 รองลงมาคือ มูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 150,001-500,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.33 และมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 5,000-75,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.00 ในขณะที่รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 80,001 บาทขึ้นไป มีมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 150,001-500,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมาคือ มูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 75,001-150,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 17.65 และมูลค่าเงินลงทุนระหว่าง 5,000-75,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 7.35 ตามลำดับ

ตารางที่ 36 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้กับมูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

(หน่วย : คน)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	มูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวม RMF			รวม
	5,000-75,000 บาท	75,001-150,000 บาท	150,001-500,000 บาท	
20,001-40,000 บาท	15 (88.24)	1 (5.88)	1 (5.88)	17 (100.00)
40,001-60,000 บาท	7 (36.84)	9 (47.37)	3 (15.79)	19 (100.00)
60,001-80,000 บาท	6 (20.00)	17 (56.67)	7 (23.33)	30 (100.00)
80,001 บาทขึ้นไป	5 (7.35)	12 (17.65)	51 (75.00)	68 (100.00)
รวม	33 (24.63)	39 (29.10)	62 (46.27)	134 (100.00)

หมายเหตุ: ค่าในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ

ที่มา: จากการคำนวณ

12) ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ด้านรายได้ มีผลต่อสถานที่ที่ซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ แต่เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา และอาชีพ ไม่มีผลต่อสถานที่ที่ทำการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังตารางที่

37

จากตารางที่ 38 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้กับสถานที่ที่ซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 20,001-40,000 บาท ซื้อหน่วยลงทุนที่ธนาคารมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.18 รองลงมาคือ ซื้อผ่านอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 35.29 และซื้อที่ทำการบริหารจัดการกองทุน คิดเป็นร้อยละ 17.65 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 40,001-60,000 บาท ซื้อหน่วยลงทุนที่ธนาคารมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.89 รองลงมาคือ ซื้อผ่านอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 31.58 และซื้อที่ทำการบริหารหลักทรัพย์จัดการกองทุน คิดเป็นร้อยละ 10.53 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 60,001-80,000 บาท ซื้อหน่วยลงทุนที่ธนาคารมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.33 รองลงมาคือ ซื้อผ่านอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 47.67 ในขณะที่รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 80,001 บาทขึ้นไป ซื้อหน่วยลงทุนผ่าน

อินเตอร์เน็ตมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.18 รองลงมาคือ ชื้อที่ธนาคาร คิดเป็นร้อยละ 29.41 และซื้อ
ที่ทำการบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน คิดเป็นร้อยละ 4.41 ตามลำดับ

ตารางที่ 37 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับสถานที่ซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมเพื่อ
การเลี้ยงชีพของกลุ่มตัวอย่าง

(หน่วย : คน)

ปัจจัยส่วนบุคคล	สถานที่ซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวม RMF	
	Chi - Square	Asymp.Sig. (2-Sided)
เพศ	1.508	0.681
อายุ	16.189	0.183
สถานภาพการสมรส	4.314	0.634
ระดับการศึกษา	5.618	0.467
อาชีพ	9.722	0.837
รายได้	23.328	0.006*

หมายเหตุ: * หมายถึงมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

ที่มา: จากการคำนวณ

13) ช่วงเวลาที่ซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ดังตารางที่ 39 เมื่อพิจารณา
ช่วงเวลาที่ซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ลงทุนช่วงเดือน ตุลาคม-ธันวาคม คิดเป็นร้อยละ 84.33 รองลงมาคือ ช่วงเดือน กรกฎาคม-กันยายน คิดเป็นร้อยละ 44.03 ช่วงเดือน มกราคม-มีนาคม คิดเป็นร้อยละ 42.54 และช่วงเดือน เมษายน-มิถุนายน คิดเป็นร้อยละ 39.55 ตามลำดับ

ตารางที่ 38 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้กับสถานที่ที่ซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

(หน่วย : คน)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	สถานที่ที่ซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวม RMF				รวม
	สถานที่ที่ทำการ ของบริษัทจัดการ กองทุน	ธนาคาร	อินเทอร์เน็ต	อื่นๆ	
20,001-40,000 บาท	3 (17.65)	7 (41.18)	6 (35.29)	1 (5.88)	17 (100.00)
40,001-60,000 บาท	2 (10.53)	11 (57.89)	6 (31.58)	0 (0.00)	19 (100.00)
60,001-80,000 บาท	0 (0.00)	16 (53.33)	14 (46.67)	(0.00) (0.00)	30 (100.00)
80,001 บาทขึ้นไป	3 (4.41)	20 (29.41)	45 (66.18)	(0.00) (0.00)	68 (100.00)
รวม	8 (5.97)	54 (40.30)	71 (52.99)	1 (0.75)	134 (100.00)

หมายเหตุ: ค่าในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ

ที่มา: จากการคำนวณ

ตารางที่ 39 ช่วงเวลาที่ซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

(หน่วย : คน)

ช่วงเวลาที่ซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวม RMF	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มกราคม - มีนาคม	57	42.54
เมษายน - มิถุนายน	53	39.55
กรกฎาคม - กันยายน	59	44.03
ตุลาคม - ธันวาคม	113	84.33

ที่มา: จากการคำนวณ

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ระดับความสำคัญของส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อ หน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

การวิเคราะห์ระดับความสำคัญของส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ โดยวัดจากระดับความสำคัญ ได้แก่ ระดับสำคัญมากที่สุด ระดับสำคัญมาก ระดับสำคัญน้อย ระดับสำคัญน้อยที่สุด ของแต่ละด้านของส่วนประสมทางการตลาด ซึ่งประกอบด้วย ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านบุคลากรหรือผู้ให้บริการ ด้านลักษณะกายภาพ และด้านกระบวนการบริการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

จากภาพรวมของผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญของส่วนประสมทางการตลาดในด้านผลิตภัณฑ์ในระดับสำคัญมากที่สุด ส่วนด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ และด้านกระบวนการบริการให้ความสำคัญในระดับสำคัญมาก ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญของส่วนประสมทางการตลาดด้านการส่งเสริมการตลาดและด้านลักษณะกายภาพในระดับความสำคัญปานกลาง โดยด้านผลิตภัณฑ์ มีผลต่อการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพมากที่สุด คะแนนเฉลี่ยรวม 4.28 รองลงมาคือ ด้านกระบวนการบริการ คะแนนเฉลี่ยรวม 4.27 ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย คะแนนเฉลี่ยรวม 4.03 ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ คะแนนเฉลี่ยรวม 3.66 ด้านราคา คะแนนเฉลี่ยรวม 3.51 ด้านการส่งเสริมการตลาด คะแนนเฉลี่ยรวม 3.06 และด้านลักษณะกายภาพ มีคะแนนเฉลี่ยรวม 3.01 ตามลำดับ ซึ่งในแต่ละด้านจะมีรายละเอียดที่แตกต่างกันไป ดังแสดงในตารางที่ 40

ตารางที่ 40 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลระดับความสำคัญของส่วน
ประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุน

(หน่วย : คน)

ส่วนประสมทางการตลาด	ระดับความสำคัญ					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ด้านผลิตภัณฑ์								
ชื่อเสียงและความน่าเชื่อถือของบริษัท	121 (32.79)	163 (44.17)	69 (18.70)	11 (2.98)	5 (1.36)	4.04	0.870	มาก
กองทุนมีนโยบายที่ชัดเจน	116 (31.44)	180 (48.78)	62 (16.80)	8 (2.17)	3 (0.81)	4.08	0.799	มาก
สิทธิประโยชน์ทางภาษี	193 (52.30)	131 (35.50)	35 (9.49)	6 (1.63)	4 (1.08)	4.6	0.806	มากที่สุด
ผลตอบแทนของกองทุน	194 (52.57)	130 (35.23)	39 (10.57)	5 (1.36)	1 (0.27)	4.38	0.751	มากที่สุด
เฉลี่ยรวมด้านผลิตภัณฑ์						4.28	0.807	มากที่สุด
ด้านราคา								
ราคาหน่วยลงทุนเหมาะสมกับผลตอบแทน	67 (18.16)	147 (39.84)	122 (33.06)	16 (4.34)	17 (4.61)	3.63	0.981	มาก
มูลค่าขั้นต่ำที่ต้องซื้อต่อครั้งมีความเหมาะสม	48 (13.01)	137 (37.13)	120 (32.52)	34 (9.21)	30 (8.13)	3.38	1.082	ปานกลาง
เฉลี่ยรวมด้านราคา						3.51	1.03	มาก

ตารางที่ 40 (ต่อ)

(หน่วย : คน)

ส่วนประสมทางการตลาด	ระดับความสำคัญ					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย								
สถานที่จัดจำหน่ายอยู่ในทำเลที่เข้าถึงสะดวก	94 (25.47)	147 (39.84)	90 (24.39)	30 (8.13)	8 (2.17)	3.78	0.987	มาก
ความสะดวกในการหาซื้อ	126 (34.15)	156 (42.28)	71 (19.24)	13 (3.52)	3 (0.81)	4.05	0.864	มาก
ระบบซื้อขายกองทุนมีความน่าเชื่อถือ	152 (41.19)	147 (39.84)	60 (16.26)	7 (1.90)	3 (0.81)	4.27	1.759	มากที่สุด
เฉลี่ยรวมด้านช่องทางการจัดจำหน่าย						4.03	1.20	มาก
ด้านการส่งเสริมการตลาด								
มีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ที่ดี	21 (5.69)	91 (24.66)	167 (45.26)	63 (17.07)	27 (7.32)	3.04	0.969	ปานกลาง
มีการจัดโปรโมชั่นสม่ำเสมอ	44 (11.92)	99 (26.83)	127 (34.42)	61 (16.53)	38 (10.30)	3.14	1.144	ปานกลาง
มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการลงทุน	27 (7.32)	92 (24.93)	141 (38.21)	76 (20.60)	33 (8.94)	3.01	1.053	ปานกลาง
เฉลี่ยรวมด้านส่งเสริมการตลาด						3.06	1.06	ปานกลาง

ตารางที่ 40 (ต่อ)

(หน่วย : คน)

ส่วนประสมทางการตลาด	ระดับความสำคัญ					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ								
มีความเชี่ยวชาญให้	70	128	105	47	10	3.50	1.094	มาก
คำปรึกษาด้านการ	(18.97)	(34.69)	(28.46)	(12.74)	(5.15)			
ลงทุน								
ให้บริการด้วยความ	96	155	83	27	8	3.82	0.972	มาก
รวดเร็วและถูกต้อง	(26.02)	(42.01)	(22.49)	(7.32)	(2.17)			
การดูแลเอาใจใส่ของ	82	138	101	34	14	3.65	1.042	มาก
พนักงาน	(22.22)	(37.40)	(27.37)	(9.21)	(3.79)			
เฉลี่ยรวมด้านบุคลากรผู้ให้บริการ						3.66	1.04	มาก
ด้านลักษณะกายภาพ								
การตกแต่งและ	16	70	179	61	43	2.88	0.991	ปาน
บรรยากาศของ	(4.34)	(18.97)	(48.51)	(16.53)	(11.65)			กลาง
สถานที่ให้บริการ								
มีสิ่งอำนวยความสะดวก	32	109	147	42	39	3.14	1.078	ปาน
สะดวกที่ทันสมัย	(8.67)	(29.54)	(39.84)	(11.38)	(10.57)			กลาง
เฉลี่ยรวมด้านลักษณะกายภาพ						3.01	1.03	ปานกลาง

ตารางที่ 40 (ต่อ)

(หน่วย : คน)

ส่วนประสมทางการตลาด	ระดับความสำคัญ					X̄	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ด้านกระบวนการบริการ								
สามารถซื้อขายกองทุนได้ตลอดเวลา	141 (38.21)	161 (43.63)	56 (15.18)	6 (1.63)	5 (1.36)	4.16	0.835	มาก
ระบบการซื้อขายกองทุนมีความรวดเร็ว	153 (41.46)	165 (44.72)	45 (12.20)	5 (1.36)	1 (0.27)	4.26	0.742	มากที่สุด
ความถูกต้องของระบบซื้อขายกองทุน	193 (52.30)	137 (37.13)	35 (9.49)	3 (0.81)	1 (0.27)	4.40	0.716	มากที่สุด
เฉลี่ยรวมด้านกระบวนการบริการ						4.27	0.76	มาก

หมายเหตุ: ค่าในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ

ที่มา: จากการคำนวณ

ด้านผลิตภัณฑ์

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับด้านผลิตภัณฑ์ในระดับมากที่สุด มีคะแนนเฉลี่ยรวม 4.28 โดยให้ความสำคัญกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเป็นอันดับแรก มีคะแนนเฉลี่ย 4.60 รองลงมาคือ ให้ความสำคัญกับผลตอบแทนของกองทุน มีคะแนนเฉลี่ย 4.38 และให้ความสำคัญกับชื่อเสียงและความน่าเชื่อถือของบริษัทเป็นอันดับสุดท้าย มีคะแนนเฉลี่ย 4.04

ด้านราคา

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับด้านราคาในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 3.51 โดยให้ความสำคัญกับราคาหน่วยลงทุนมีความเหมาะสมกับผลตอบแทนเป็นอันดับแรก มีคะแนนเฉลี่ย 3.63 และให้ความสำคัญกับมูลค่าขั้นต่ำที่ต้องซื้อต่อครั้งมีความเหมาะสมเป็นอันดับสุดท้าย มีคะแนนเฉลี่ย 3.38

ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับด้านช่องทางการจัดจำหน่ายในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 4.03 โดยให้ความสำคัญกับระบบซื้อขายกองทุนมีความน่าเชื่อถือเป็นอันดับแรก มีคะแนนเฉลี่ย 4.27 รองลงมาคือ ให้ความสำคัญกับความสะดวกในการหาซื้อ มีคะแนนเฉลี่ย 4.05 และให้ความสำคัญกับสถานที่จัดจำหน่ายอยู่ในทำเลที่เข้าถึงสะดวกเป็นอันดับสุดท้าย มีคะแนนเฉลี่ย 3.78

ด้านการส่งเสริมการตลาด

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับด้านการส่งเสริมการตลาดในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.06 โดยให้ความสำคัญกับการจัดโปรโมชันสมนาคุณเป็นอันดับแรก ที่คะแนนเฉลี่ย 3.14 รองลงมาคือ ให้ความสำคัญกับการโฆษณาประชาสัมพันธ์ที่ดี มีคะแนนเฉลี่ย 3.04 และให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการลงทุนเป็นอันดับสุดท้าย มีคะแนนเฉลี่ย 3.01

ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับด้านบุคลากรผู้ให้บริการในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 3.66 โดยให้ความสำคัญกับให้บริการด้วยความรวดเร็วและถูกต้องเป็นอันดับแรก มีคะแนนเฉลี่ย 3.82 รองลงมาคือ ให้ความสำคัญกับการดูแลเอาใจใส่ของพนักงาน มีคะแนนเฉลี่ย 3.65 และให้ความสำคัญกับความเชี่ยวชาญให้คำปรึกษาด้านการลงทุนเป็นอันดับสุดท้าย มีคะแนนเฉลี่ย 3.50

ด้านลักษณะกายภาพ

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับด้านลักษณะกายภาพในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.01 โดยให้ความสำคัญกับมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทันสมัย มีคะแนนเฉลี่ย 3.14 และให้ความสำคัญกับการตกแต่งและบรรยากาศของสถานที่ให้บริการเป็นอันดับสุดท้าย มีคะแนนเฉลี่ย 2.88

ด้านกระบวนการบริการ

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับด้านกระบวนการบริการในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 4.27 โดยให้ความสำคัญกับความถูกต้องของระบบซื้อขายกองทุนเป็นอันดับแรก มีคะแนนเฉลี่ย 4.40 รองลงมาคือ ให้ความสำคัญกับระบบซื้อขายกองทุนมีความรวดเร็ว มีคะแนนเฉลี่ย 4.26 และให้ความสำคัญกับการสามารถซื้อขายกองทุนได้ตลอดเวลา มีคะแนนเฉลี่ย 4.16

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เป็นการศึกษาเพื่อหาว่าความน่าจะเป็นในการที่จะตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวมาจากปัจจัยใดบ้าง โดยใช้แบบจำลองโลจิต (Logit Model) จากการรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง ซึ่งมีสมการแสดงความสัมพันธ์ดังนี้

$$Y = \beta_0 + \beta_1 \text{SEX} + \beta_2 \text{AGE} + \beta_3 \text{MAR} + \beta_4 \text{EDU} + \beta_5 \text{OCC} + \beta_6 \text{INC}$$

จากแบบจำลองข้างต้น แสดงให้เห็นว่าปัจจัยที่คาดว่าจะมีผลต่อการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ประกอบไปด้วย เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

การตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้น โดยการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ซึ่งจะมีค่าอยู่ระหว่าง +1 ถึง -1 หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรคู่ใดมีค่าสูงเกินกว่า 0.80 แสดงว่าตัวแปรคู่นั้นมีความสัมพันธ์กันสูงหรือเกิดปัญหา Multi Correlation ซึ่งจะทำให้ผลการศึกษาคลาดเคลื่อน ไม่สามารถแยกผลของตัวแปรอิสระแต่ละตัวได้ว่ามีอิทธิพลต่อตัวแปรตามมากน้อยเพียงใด จึงต้องตัดตัวแปรนั้นออกไป (ธนิดา นวมะตานนท์, 2551)

ดังนั้น หากพิจารณาจากเมตริกแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ พบว่า ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่อยู่ในแบบจำลองปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพไม่พบปัญหา Multi Correlation ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 41

ตารางที่ 41 เมตริกแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ ในแบบจำลองปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

(n=400)

	SEX	AGE	MAR	EDU	OCC	INC
SEX	1.000					
AGE	-0.339**	1.000				
MAR	-0.249**	0.471**	1.000			
EDU	-0.030	0.201**	-0.051	1.000		
OCC	-0.88	-0.007	0.014	-0.045	1.000	
INC	-0.415**	0.604**	0.272**	0.361**	-0.102*	1.000

หมายเหตุ: * หมายถึงมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

** หมายถึงมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางที่ 42 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ พบว่า เมื่อนำตัวแปรที่เป็นปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพมาทำการประมวลผลตามแบบจำลองโลจิสต์ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสำเร็จรูปทางสถิติ จะได้ค่าดังแสดงในตารางผนวกที่ 1 และจากการประมวลผลพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา และรายได้ ส่วนปัจจัยอื่นๆ ได้แก่ อายุ สถานภาพการสมรส และอาชีพ ไม่มีอิทธิพลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 42 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

(n=400)

ตัวแปร	β	S.E.	Wald	df	Sig.	Exp(β)
เพศ (SEX)	-0.944	0.332	8.085	1	0.004*	0.389
อายุ (AGE)	0.184	0.213	0.746	1	0.388	1.202
สถานภาพ (MAR)	-0.553	0.338	2.688	1	0.101	0.575
ระดับการศึกษา (EDU)	1.131	0.319	12.601	1	0.000*	3.098
อาชีพ (OCC)	0.130	0.151	0.745	1	0.388	1.139
รายได้ (INC)	1.755	0.260	45.564	1	0.000*	5.786
CONSTANT	-4.775	1.190	16.093	1	0.000	0.008
-2 Log likelihood	277.382					
Chi – square	245.352					
Cox & Snell R ²	0.458					
Nagelkerke R ²	0.629					

หมายเหตุ: * หมายถึงมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05

ที่มา: จากการคำนวณ

เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระที่มีนัยสำคัญในการประมาณค่าถึงปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งหมดจำนวน 3 ตัวแปร คือ ด้านเพศ ระดับการศึกษา และรายได้

เพศ (SEX)

จากการศึกษา พบว่า เพศมีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และมีค่า

สัมประสิทธิ์เท่ากับ -0.944 เมื่อพิจารณาค่า $\text{Exp}(\beta)$ พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.389 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 1 นั่นคือ โอกาสที่กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงจะลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ลดลงเท่ากับ 0.389 เมื่อเทียบกับเพศชาย ทั้งนี้เนื่องจากเพศชาย และเพศหญิงมีลักษณะทางกายภาพและทัศนคติที่แตกต่างกัน ย่อมทำให้มีการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพที่แตกต่างกัน

ระดับการศึกษา (EDU)

จากการศึกษา พบว่า ระดับการศึกษามีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 1.131 เมื่อพิจารณาค่า $\text{Exp}(\beta)$ พบว่ามีค่าเท่ากับ 3.098 ซึ่งมีค่ามากกว่า 1 นั่นคือ ถ้ากลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาในระดับที่สูง โอกาสที่กลุ่มตัวอย่างจะลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เพิ่มมากขึ้นเท่ากับ 3.098 ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ย่อมมีความรู้ ความคิด ความเข้าใจ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาที่สูงกว่ามีแนวโน้มที่จะเข้าใจเกี่ยวกับการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพมากกว่า

รายได้ (INC)

จากการศึกษา พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 1.755 เมื่อพิจารณาค่า $\text{Exp}(\beta)$ พบว่ามีค่าเท่ากับ 5.786 ซึ่งมีค่ามากกว่า 1 นั่นคือ ถ้ากลุ่มตัวอย่างมีรายได้สูงขึ้น โอกาสที่กลุ่มตัวอย่างจะลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เพิ่มมากขึ้นเท่ากับ 5.786 ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน ผู้ที่มีรายได้สูงมักจะมีอำนาจในการซื้อสินค้าและบริการสูงกว่าผู้ที่มีรายได้น้อย ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้สูง ย่อมมีความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพมากกว่าผู้ที่มีรายได้น้อย

เมื่อพิจารณาความเหมาะสมของสมการ โดยพิจารณาจากสถิติการทดสอบ Chi-square (χ^2) พบว่า มีค่าเท่ากับ 245.352 ค่า -2 log likelihood เท่ากับ 277.382 ซึ่งเป็นการแสดงถึงการกระจาย

ข้อมูลที่มีลักษณะภายใต้โค้งปกติ นั่นคือ โอกาสที่จะซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพขึ้นอยู่กับตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว คือ เพศ ระดับการศึกษา และรายได้ในสมการตั้งต้นที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และจากค่าสถิติ Nagelkerke R^2 ซึ่งเป็นค่าที่บอกสัดส่วนหรือเปอร์เซ็นต์ที่จะอธิบายความผันแปรใน Logistic Regression Model ในการวิเคราะห์ค่า Nagelkerke R^2 มีค่าเท่ากับ 0.629 แสดงว่าสมการนี้สามารถใช้พยากรณ์ความน่าจะเป็นที่แต่ละปัจจัยจะมีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพได้ร้อยละ 62.90 ซึ่งถือได้ว่าสมการนี้สามารถใช้พยากรณ์การวิเคราะห์ได้ดีในระดับหนึ่ง และเมื่อใช้แบบจำลองดังกล่าวในการพยากรณ์ความถูกต้องของปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ พบว่า สามารถพยากรณ์รวมได้ถูกต้องถึงร้อยละ 85.50 ดังแสดงในตารางที่ 43

ตารางที่ 43 ความเหมาะสมของแบบจำลองในการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

หน่วย : คน

ผลการสำรวจ	ผลจากการทำนาย (ราย)		ค่าร้อยละความถูกต้อง
	ไม่ลงทุน	ลงทุน	
ไม่ลงทุน	115	29	¹ 79.86
ลงทุน	29	227	² 88.67
รวม			³ 85.50

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางที่ 43 สามารถนำมาคำนวณหาค่าพยากรณ์ได้ดังนี้

¹ จากข้อมูลจริง พบว่า ผู้ที่ไม่ได้ลงทุนในหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพจำนวน 144 ราย แต่เมื่อใช้แบบจำลองในการพยากรณ์ สามารถพยากรณ์ได้ว่าผู้ที่ซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพจำนวน 115 ราย นั่นคือสามารถพยากรณ์ได้ถูกต้อง $(115/144) \times 100 = 79.86$

² จากข้อมูลจริง พบว่า ผู้ที่ซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพจำนวน 256 ราย แต่เมื่อใช้แบบจำลองในการพยากรณ์ สามารถพยากรณ์ได้ว่าผู้ที่ซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพจำนวน 227 ราย นั่นคือ สามารถพยากรณ์ได้ถูกต้อง $(227/256)*100 = 88.67$

³ ผลรวมของการพยากรณ์ได้ถูกต้อง $(227+115)/400*100 = 85.50$

ผลรวมของการพยากรณ์ไม่ถูกต้อง $(29+29)/400*100 = 14.50$

ส่วนที่ 5 ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

จากกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 ราย พบว่า กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะคือ กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพไม่มีความรู้เกี่ยวกับกองทุน มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะให้บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนต่างๆ ให้ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนและเงื่อนไขในการลงทุนเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มคนที่มียรายได้ปานกลาง ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะว่า ควรมีการตัดชำระเงินผ่านบัตรเครดิต ซึ่งในปัจจุบันยังมีบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนที่ยังไม่สามารถชำระเงินผ่านบัตรเครดิตได้ และการซื้อกองทุนกองใหม่หรือบางกองทุนที่มีเงื่อนไขต้องไปซื้อที่ธนาคารหรือบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนเท่านั้น ซึ่งผู้ลงทุนบางรายไม่สะดวกที่จะเข้าไปซื้อกองทุนที่ธนาคารหรือบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนได้ น่าจะซื้อขายผ่านระบบอินเทอร์เน็ตได้ เป็นต้น

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการซื้อหน่วยลงทุน และระดับความสำคัญของส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุน ตลอดจนปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุน อันนำไปสู่การพัฒนาและประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการกองทุน และแก้ไขข้อบกพร่องของบริษัทจัดการกองทุนให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับความต้องการของนักลงทุน และเพื่อนำไปปรับปรุงมาตรฐานการบริการของบริษัทจัดการกองทุนให้เกิดประโยชน์กับนักลงทุนมากที่สุด

สรุปผลการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ โดยการนำคำถามที่ใช้เพื่อการค้นหาลักษณะพฤติกรรมผู้บริโภค คือ 6Ws และ 1H ซึ่งประกอบด้วย Who? What? Why? Who participates? When? Where? และ How? ค้นหาคำตอบ 7 ประการเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภคและทฤษฎีส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mix) ของธุรกิจบริการ ซึ่งส่วนประสมทางการตลาดทั้ง 7 ด้านประกอบด้วย ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านส่งเสริมการตลาด ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ ด้านลักษณะกายภาพ และด้านกระบวนการบริการ มาเป็นรูปแบบในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของนักลงทุน เพื่อให้ทราบถึงความต้องการซื้อและปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อ รวมทั้งพฤติกรรมการซื้อหน่วยลงทุนของนักลงทุน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้คือ คนวัยทำงานในกรุงเทพมหานครที่ซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และผู้ที่ไม่ได้ซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ จำนวน 400 ตัวอย่าง ทำการสำรวจโดยการเก็บแบบสอบถามตั้งแต่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2557–31 ธันวาคม พ.ศ. 2557 และนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ไคสแควร์ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้แบบจำลองโลจิสต์ (Logit Model) ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพส่วนใหญ่เป็นเพศชายร้อยละ 55.86 เพศหญิงร้อยละ 44.14 มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.36 มีสถานภาพโสดคิดเป็นร้อยละ 59.77 มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 50.78 มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนร้อยละ 65.63 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 80,001 บาทขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 31.64

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา และรายได้มีความสัมพันธ์กับประเภทกองทุนรวมที่ลงทุน และมีความสัมพันธ์กับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวเพื่อนำไปหักลดหย่อนภาษี โดยมีการลงทุนกับบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนกรุงศรีมากที่สุด และปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อาชีพ และรายได้มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการซื้อหน่วยลงทุน ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา และรายได้มีความสัมพันธ์กับมูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวม ช่วงเวลาที่ซื้อหน่วยลงทุน คือ เดือนตุลาคม – ธันวาคม ส่วนวัตถุประสงค์ในการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพส่วนใหญ่ลงทุนเพื่อนำไปหักลดหย่อนภาษี โดยมีการลงทุนกับบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนบัวหลวงมากที่สุด ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ สถานภาพการสมรส และรายได้มีความสัมพันธ์กับมูลค่าเงินลงทุนในกองทุนรวม ปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้มีความสัมพันธ์กับสถานที่ที่ซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวม และส่วนใหญ่จะลงทุนในช่วงเดือน ตุลาคม – ธันวาคม ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญของส่วนประสมทางการตลาดในด้านผลิตภัณฑ์ในระดับสำคัญมากที่สุด ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ ด้านกระบวนการบริการให้ความสำคัญในระดับสำคัญมาก ส่วนด้านการส่งเสริมการตลาดและด้านลักษณะกายภาพให้ความสำคัญในระดับสำคัญปานกลาง เมื่อนำระดับความสำคัญของส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนมาเรียงตามคะแนนเฉลี่ยที่ได้ พบว่า ส่วนประสมทางการตลาดที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ด้านผลิตภัณฑ์ รองลงมา ได้แก่ ด้านกระบวนการบริการ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ ด้านราคา ด้านส่งเสริมการตลาด และด้านลักษณะกายภาพ ตามลำดับ

ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ซึ่งได้ข้อมูลจากการวิเคราะห์ตามแบบจำลองโลจิต พบว่า ตัวแปรเพศ มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ความแตกต่างด้านเพศทำให้การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมแตกต่างกัน ตัวแปรระดับการศึกษา มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งหากบุคคลมีระดับการศึกษาสูงขึ้นมีแนวโน้มที่จะลงทุนในกองทุนรวมเพิ่มมากขึ้น และตัวแปรรายได้ มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งหากบุคคลมีรายได้เพิ่มขึ้น แนวโน้มในการลงทุนในกองทุนรวมก็จะเพิ่มมากขึ้น

เมื่อทดสอบความเหมาะสมของแบบจำลองด้วยค่าร้อยละของความถูกต้อง (ตารางที่ 43) โดยทำการเปรียบเทียบค่าพยากรณ์กับค่าที่เกิดขึ้นจริง พบว่า ในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ราย จากข้อมูลจริง พบว่า ผู้ที่ลงทุนในหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพจำนวน 256 ราย แบบจำลองสามารถทำนายกลุ่มตัวอย่างได้อย่างถูกต้องจำนวน 227 ราย หรือมีค่าร้อยละของความถูกต้องเท่ากับร้อยละ 88.67 และผู้ที่ไม่ได้ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพจำนวน 144 ราย แบบจำลองสามารถทำนายกลุ่มตัวอย่างได้อย่างถูกต้องจำนวน 115 ราย หรือมีค่าร้อยละของความถูกต้องเท่ากับร้อยละ 79.86 ดังนั้นผลรวมของการพยากรณ์ได้ถูกต้องเท่ากับร้อยละ 85.50

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

จากผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนควรศึกษาและทำความเข้าใจกับปัจจัยส่วนบุคคลและพฤติกรรมในการซื้อหน่วยลงทุนของผู้บริโภค เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคและกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดได้อย่างถูกต้อง โดยจากผลการศึกษาในวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และข้อที่ 4 ควรให้ความสำคัญกับกลุ่มนักลงทุนที่เป็นเพศชาย ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 20,001-40,000 บาทขึ้นไป มีระดับการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป

2. การจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริมการตลาดต่างๆ เช่น การจัดรายการส่งเสริมการขาย การโฆษณาตามสื่อต่างๆ ควรเน้นในช่วงเดือนตุลาคม-ธันวาคม ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนมากที่สุด เนื่องจากช่วงเวลาดังกล่าวใกล้สิ้นปีซึ่งมีผลต่อการนำไปหักลดหย่อนภาษีประจำปี

3. จากการศึกษา พบว่า ปัญหาจากการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพส่วนใหญ่ คือ ผู้ลงทุนไม่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และผู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับกองทุนได้ไม่ชัดเจน ดังนั้น บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนควรให้ความรู้เกี่ยวกับกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพรวมทั้งเงื่อนไขต่างๆ ของกองทุน สิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ผู้ลงทุนจะได้รับ รวมถึงประโยชน์ในด้านต่างๆ ที่ผู้ลงทุนจะได้รับจากการลงทุน เพื่อให้ผู้ลงทุนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนมากขึ้น นอกจากนี้บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนควรมีการจัดอบรมและพัฒนาให้ความรู้กับบุคคลกรอย่างสม่ำเสมอ เพื่อสามารถให้คำแนะนำแก่ผู้ลงทุนได้อย่างชัดเจนและถูกต้อง อีกทั้งควรเตรียมความพร้อมในการจำหน่ายกองทุนอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ลงทุนได้ดียิ่งขึ้น

4. ระดับความสำคัญของส่วนประสมทางการตลาดแตกต่างกันตามพฤติกรรมการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละด้านพบว่า

ด้านผลิตภัณฑ์ มีระดับความสำคัญของส่วนประสมทางการตลาดในระดับสำคัญมากที่สุด ดังนั้น บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนควรเสนอผลิตภัณฑ์ที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคให้ได้มากที่สุด ทั้งในเรื่องนโยบายกองทุน และผลตอบแทนของกองทุน

ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ และด้านกระบวนการบริการ มีระดับความสำคัญของส่วนประสมทางการตลาดในระดับสำคัญมาก ดังนั้น บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนควรกำหนดราคาจำหน่ายหน่วยลงทุนให้เหมาะสมกับผลตอบแทนของกองทุน รวมทั้งสถานที่ที่จำหน่ายหน่วยลงทุนควรอยู่ทำเลที่เข้าถึงได้สะดวก ระบบการซื้อขายมีความน่าเชื่อถือ รวดเร็วและถูกต้อง และบุคลากรผู้ให้บริการควรมีความเชี่ยวชาญให้คำปรึกษาด้านการลงทุนได้ชัดเจนและถูกต้อง บริการด้วยความรวดเร็ว ให้การดูแลใส่ใจลูกค้า

ด้านส่งเสริมการตลาดและด้านลักษณะกายภาพ มีระดับความสำคัญของส่วนประสมทางการตลาดในระดับสำคัญปานกลาง บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนควรมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย การโฆษณาประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่างๆ การตกแต่งสถานที่และบรรยากาศของสถานที่ให้บริการควรมีบรรยากาศที่ดี รวมทั้งมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่ทันสมัย

ดังนั้น บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนควรศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับระดับความสำคัญของส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาดให้ตรงตามความต้องการของผู้ลงทุนมากที่สุด

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำการศึกษาครั้งต่อไป

ขอบเขตการศึกษานี้ จำกัดอยู่เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่ทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานครเท่านั้น ดังนั้น เพื่อให้ได้ผลการศึกษาที่ครอบคลุมและใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด ควรมีการขยายขอบเขตของการศึกษาดังนี้

1. ควรมีการศึกษากับประชาชนในพื้นที่จังหวัดต่างๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมและใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด
2. ควรมีการขยายขอบเขตการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนด้วยกัน เพื่อให้บริษัทหลักทรัพย์ปรับปรุงและพัฒนา เพื่อให้ตรงตามความต้องการของผู้ลงทุนมากที่สุด
3. ควรมีการศึกษาความเสี่ยงและผลตอบแทนของกองทุนรวมแต่ละกองทุน เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ลงทุนเลือกลงทุนได้ง่ายมากขึ้น
4. ควรมีการศึกษายุทธศาสตร์การซื้อหน่วยลงทุนกองทุนต่างๆ รวมทั้งความสำคัญของส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการซื้อหน่วยลงทุนด้วย

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กัลยา วาณิชยปัญญา. 2551. สถิติสำหรับงานวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กัลยา วาณิชยปัญญา. 2552. สถิติสำหรับงานวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

งามดี เลหาพิชิตชัย. 2552. พฤติกรรมการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว. การศึกษา
ค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

จิรัตน์ สังข์แก้ว. 2544. การลงทุน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

จิตตินันท์ เดชะคุปต์ และคณะ. 2542. จิตวิทยาการบริการ. นนทบุรี :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

ชรีณี เดชจินดา. 2535. ความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อศูนย์บริการกำจัดอุตสาหกรรม แว่ง
แสมดำ เขตบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล.

ณรงค์ จารขจรกุล. 2541. ปัจจัยกำหนดผลตอบแทนจากการลงทุนในหลักทรัพย์ของประเทศไทย.
กรุงเทพฯ : ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย.

ชนาคร ศรีฟื้น. 2553. ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเงินฝากประจำของสถาบันรับฝากเงินกับเงิน
ลงทุนในกองทุนรวมระยะยาว RMF LTF. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ชนิดา นวมะตานนท์. 2551. ปัจจัยที่มีผลต่อการค้างชำระค่าเช่าและความพึงพอใจของผู้เช่า
สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ธีรภักดิ์ นวรัตน์ ณ อยู่ธยา. 2547. การตลาดสำหรับการบริการ : แนวคิดและกลยุทธ์. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บัณฑิต ชัยวิญญาติ. 2557. การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานวิจัยทางเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เพชร ชุมทรัพย์. 2544. หลักการลงทุน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เพ็ญพิชชา จันทศิริ. 2555. ทักษะของผู้มีเงินได้ที่มีต่อกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) และ กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) เพื่อลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา. การศึกษาค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ลักขณา ธนาการกร. 2553. ปัจจัยและพฤติกรรมในการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนของผู้บริโภค : กรณีศึกษากองทุนรวมหุ้นระยะยาว. การศึกษาค้นคว้าอิสระเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ , มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วาริธร ประวิติวงศ์. 2545. ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสถานพยาบาล. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

วันรักษ์ มิ่งมณีนากิน. 2538. เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2541. การบริหารตลาดยุคใหม่. กรุงเทพฯ : ไคมอนอินบิสสิเนสเวิลด์.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2546. การบริหารตลาดยุคใหม่. กรุงเทพฯ : ไคมอนอินบิสสิเนสเวิลด์.

สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. 2549. พฤติกรรมของนักลงทุน (ออนไลน์). <http://www.sec.or.th> , 4 กรกฎาคม 2557.

สมจิตร ล้วนจำเริญ. 2546. พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สมาคมจัดการลงทุน. 2557. กองทุนรวม (ออนไลน์). <http://www.aimc.or.th>, 4 มิถุนายน 2557.

Thaimutualfund.com. 2557. ให้เงินทำงาน ผ่านกองทุนรวม (ออนไลน์).

<http://www.thaimutualfund.com>, 4 มิถุนายน 2557.

_____. (2557) พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. (อ้างถึง วรรณวิภา พีราวัชร, 2549). กรุงเทพฯ : บริษัท อักษรเจริญทัศน์ จำกัด.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF)

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จึงใคร่ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง โดยข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามฉบับนี้ใช้ประกอบการศึกษาเท่านั้น และขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

แบบสอบถามมีทั้งหมด 5 หน้า แบ่งเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม LTF / RMF

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวม LTF / RMF

ส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับระดับความสำคัญของส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวม LTF / RMF

ส่วนที่ 5 ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ☒ ลงใน ☐ หรือเติมข้อความลงในช่องว่าง ตอบคำถามตามความเป็นจริง

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. อายุ

☐ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี

☐ 26 – 30 ปี

☐ 31 – 40 ปี

☐ 41 -50 ปี

☐ 51 – 60 ปี

☐ มากกว่า 60 ปี

3. สถานภาพการสมรส

☐ โสด

☐ สมรส

☐ หย่า/หม้าย

4. ระดับการศึกษา

☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี

☐ ปริญญาตรี

☐ สูงกว่าปริญญาตรี

5. อาชีพ

☐ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	☐ พนักงานบริษัทเอกชน
☐ ธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ	☐ รับจ้างทั่วไป/ค้าขาย
☐ เจ้าของกิจการ/ธุรกิจ	☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของท่าน

☐ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท	☐ 20,001 – 40,000 บาท	☐ 40,001 – 60,000 บาท
☐ 60,001 – 80,000 บาท	☐ 80,001 บาทขึ้นไป	

ส่วนที่ 2 การตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวม LTF / RMF

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หรือเติมข้อความลงในช่องว่าง ตอบคำถามตามความเป็นจริง

1. ท่านลงทุนในกองทุนรวม LTF/RMF หรือไม่

- ☐ ลงทุน (ข้ามไปส่วนที่ 3) ☐ ไม่ลงทุน

2. เหตุผลที่ท่านไม่ลงทุนในกองทุนรวม LTF /RMF เพราะเหตุใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนรวม LTF/RMF
- ☐ ผลตอบแทนต่ำ
- ☐ ผู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับกองทุนรวม LTF/RMF ไม่ชัดเจน
- ☐ ขั้นตอนการให้บริการล่าช้า
- ☐ นำเงินไปลงทุนในรูปแบบอื่น เช่น ซื้อประกันชีวิต ซื้อหุ้น เป็นต้น
- ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

3. ในอนาคตท่านคิดว่าจะลงทุนในกองทุนรวม LTF/RMF หรือไม่

- ☐ ลงทุน(ข้ามไปส่วนที่ 4 และ 5)
- ☐ ไม่ลงทุน (จบการตอบแบบสอบถาม)
- ☐ ไม่แน่ใจ (ข้ามไปส่วนที่ 4 และ 5)

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวม LTF/RMF

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หรือเติมข้อความลงในช่องว่าง ตอบคำถามตามความเป็นจริง

1. ท่านลงทุนในกองทุนรวมใด

☐ LTF ☐ RMF (ข้ามไปข้อ 8) ☐ ทั้ง LRF และ RMF

2. วัตถุประสงค์ในการลงทุนในกองทุนรวม LTF ของท่านคือข้อใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ เพื่อนำไปหักลดหย่อนภาษี ☐ เพื่อเป็นการออมระยะยาว
☐ เพื่อได้รับเงินปันผลสม่ำเสมอ ☐ เพื่อการเก็งกำไร
☐ เพื่อกระจายเงินลงทุนในหลักทรัพย์ ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

3. ท่านลงทุนในกองทุนรวม LTF ภายใต้การจัดการของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนบริษัทใด

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ บลจ. ไทยพาณิชย์ จำกัด ☐ บลจ. กรุงไทย จำกัด (มหาชน)
☐ บลจ. กรุงศรี จำกัด ☐ บลจ. กสิกรไทย จำกัด
☐ บลจ. บัวหลวง จำกัด ☐ บลจ. วรรณ จำกัด
☐ บลจ. เกียรตินาคิน จำกัด ☐ บลจ. ทิสโก้ จำกัด
☐ บลจ. แลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด ☐ บลจ. เอ็มเอฟซี จำกัด (มหาชน)
☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

4. ความถี่ในการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวม LTF

☐ ปีละ 1 ครั้ง ☐ ปีละ 2 ครั้ง
☐ ปีละ 3 ครั้ง ☐ ปีละ 4 ครั้ง
☐ ปีละมากกว่า 4 ครั้ง

5. มูลค่าเงินลงทุนโดยประมาณทั้งหมดของปีปัจจุบันที่ท่านลงทุนในกองทุนรวม LTF

☐ 5,000 – 75,000 บาท ☐ 75,001 – 150,000 บาท
☐ 150,001 – 500,000 บาท ☐ 500,001 บาทขึ้นไป

6. ช่องทางส่วนใหญ่ที่ท่านติดต่อลงทุนในกองทุนรวม LTF

☐ สถานที่ทำการของบริษัทจัดการกองทุน ☐ ธนาคาร
☐ อินเทอร์เน็ต ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

7. ช่วงเวลาส่วนใหญ่ที่ท่านเลือกซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวม LTF (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ เดือน มกราคม – มีนาคม ☐ เดือน เมษายน – มิถุนายน
☐ เดือน กรกฎาคม – กันยายน ☐ เดือน ตุลาคม – ธันวาคม

8. วัตถุประสงค์ในการลงทุนในกองทุนรวม RMF ของท่านคือข้อใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ เพื่อนำไปหักลดหย่อนภาษี	☐ เพื่อเป็นการออมระยะยาว
☐ เพื่อการเก็งกำไร	☐ เพื่อกระจายเงินลงทุนในหลักทรัพย์
☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....	

9. ท่านลงทุนในกองทุนรวม RMF ภายใต้การจัดการของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนบริษัทใด

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ บลจ. ไทยพาณิชย์ จำกัด	☐ บลจ. กรุงไทย จำกัด (มหาชน)
☐ บลจ. กรุงศรี จำกัด	☐ บลจ. กสิกรไทย จำกัด
☐ บลจ. บัวหลวง จำกัด	☐ บลจ. วรรณ จำกัด
☐ บลจ. เกียรตินาคิน จำกัด	☐ บลจ. ทิสโก้ จำกัด
☐ บลจ. แลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด	☐ บลจ. เอ็มเอฟซี จำกัด (มหาชน)
☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....	

10. ความถี่ในการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวม RMF

☐ ปีละ 1 ครั้ง	☐ ปีละ 2 ครั้ง
☐ ปีละ 3 ครั้ง	☐ ปีละ 4 ครั้ง
☐ ปีละมากกว่า 4 ครั้ง	

11. มูลค่าเงินลงทุนโดยประมาณทั้งหมดของปีปัจจุบันที่ท่านลงทุนในกองทุนรวม RMF

☐ 5,000 – 75,000 บาท	☐ 75,001 – 150,000 บาท
☐ 150,001 – 500,000 บาท	☐ 500,001 บาทขึ้นไป

12. ช่องทางส่วนใหญ่ที่ท่านติดต่อลงทุนในกองทุนรวม RMF

☐ สถานที่ทำการของบริษัทจัดการกองทุน	☐ ธนาคาร
☐ อินเทอร์เน็ต	☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

13. ช่วงเวลาส่วนใหญ่ที่ท่านเลือกซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวม RMF (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ เดือน มกราคม – มีนาคม	☐ เดือน เมษายน – มิถุนายน
☐ เดือน กรกฎาคม – กันยายน	☐ เดือน ตุลาคม – ธันวาคม

ส่วนที่ 4 ระดับความสำคัญของส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวม

LTF /RMF

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่กำหนดไว้ ซึ่งตรงกับระดับความสำคัญในการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม LTF/RMF ของท่านมากที่สุด เพียงข้อละ 1 ช่อง ตามความเป็นจริงของท่าน (1 = สำคัญน้อยที่สุด, 2 = สำคัญน้อย, 3 = สำคัญปานกลาง, 4 = สำคัญมาก, 5 = สำคัญมากที่สุด)

ส่วนผสมทางการตลาด	ระดับความสำคัญ				
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
ด้านผลิตภัณฑ์					
ชื่อเสียงและความน่าเชื่อถือของบริษัท					
กองทุนมีนโยบายที่ชัดเจน					
สิทธิประโยชน์ทางภาษี					
ผลตอบแทนของกองทุน					
ด้านราคา					
ราคาหน่วยลงทุนเหมาะสมกับผลตอบแทน					
มูลค่าขึ้นต่ำที่ต้องซื้อต่อครั้งมีความเหมาะสม					
ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย					
สถานที่จัดจำหน่ายอยู่ในทำเลที่เข้าถึงสะดวก					
ความสะดวกในการหาซื้อ					
ระบบซื้อขายกองทุนมีความน่าเชื่อถือ					
ด้านการส่งเสริมการตลาด					
มีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ที่ดี					
มีการจัดโปรโมชั่น สมนาคุณ					
มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการลงทุน					
ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ					
มีความเชี่ยวชาญให้คำปรึกษาด้านการลงทุน					
ให้บริการด้วยความรวดเร็วและถูกต้อง					
การดูแลเอาใจใส่ของพนักงาน					

ส่วนที่ 4 (ต่อ)

ส่วนผสมทางการตลาด	ระดับความสำคัญ				
	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
ด้านลักษณะกายภาพ					
การตกแต่งและบรรยากาศของสถานที่ให้บริการ					
มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทันสมัย					
ด้านกระบวนการบริการ					
สามารถซื้อขายกองทุนได้ตลอดเวลา					
ระบบการซื้อขายกองทุนมีความรวดเร็ว					
ความถูกต้องของระบบซื้อขายกองทุน					

ส่วนที่ 5 ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

หมายเหตุ Long Term Equity Fund : LTF คือ กองทุนรวมหุ้นระยะยาว

Retirement Mutual Fund : RMF คือ กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

ภาคผนวก ข

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว
และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว
และกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

Block 1: Method = Enter

Omnibus Tests of Model Coefficients

		Chi-square	df	Sig.
Step 1	Step	245.352	6	.000
	Block	245.352	6	.000
	Model	245.352	6	.000

Model Summary

Step	-2 Log likelihood	Cox & Snell R Square	Nagelkerke R Square
1	277.382 ^a	.458	.629

Classification Table^a

Observed			Predicted		Percentage
			การตัดสินใจลงทุน		
			ไม่ลงทุน	ลงทุน	
Step 1	การตัดสินใจลงทุน	ไม่ลงทุน	115.00	29.00	79.86
		ลงทุน	29.00	227.00	88.68
Overall Percentage					85.50

a. The cut value is .500

ตารางผนวกที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

(n=400)

ตัวแปร	β	S.E.	Wald	df	Sig.	EXp(β)
เพศ (SEX)	-0.944	0.332	8.085	1	0.004*	0.389
อายุ (AGE)	0.184	0.213	0.746	1	0.388	1.202
สถานภาพ (MAR)	-0.553	0.338	2.688	1	0.101	0.575
ระดับการศึกษา (EDU)	1.131	0.319	12.601	1	0.000*	3.098
อาชีพ (OCC)	0.130	0.151	0.745	1	0.388	1.139
รายได้ (INC)	1.755	0.260	45.564	1	0.000*	5.786
CONSTANT	-4.775	1.190	16.093	1	0.000	0.008
-2 Log likelihood	277.382					
Chi - square	245.352					
Cox & Snell R ²	0.458					
Nagelkerke R ²	0.629					

ประวัติการศึกษา และการทำงาน

ชื่อ — นามสกุล	นางสาวสรัญญา เปล่งฉวี
วัน เดือน ปี ที่เกิด	วันที่ 9 สิงหาคม 2529
สถานที่เกิด	จังหวัดหนองคาย
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ สาขาการเงิน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พ.ศ.2552
ตำแหน่งปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่การเงิน
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัท คิง เพาเวอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด